

Motrišta

Ovih dana se mnogo dogodilo u Hrvatskoj i o mnogim bi se stvarima moglo mnogo pisati: npr. o proslavi 1. svibnja, praznika rada. Interesantno je to kako su komunističke radne navike i dalje u Hrvatskoj, pa se jedan "praznik rada" slavi efektivno gotovo tjedan dana - u zemlji koja skapava u neimaštini velikog broja njenih stanovnika! Ne mogu nikako shvatiti kako čelni ljudi Hrvatske ne mogu zaustaviti ovako loše "radne" navike cijele zemlje, no kaže se da riba od glave smrdi. Po radio izvješćima čak se ni sjednica Vlade izgleda nije održala - valjda zbog tog "praznika rada". Onda bi mogli malo reći o (ne)vidovitoj ministrici turizma Pave Rušković, koja smatra da je za Janicu previše 1,600.000 kuna za reklamiranje hrvatskog turizma. Jasno, ovakovi ministri i njihove nepromišljene akcije dovode do toga da nam turizam, jedina mogućnost da zaradimo taj dolar ili marku na lakši način - otpadne, jer će nas vjerojatno u svijetu predstavljati neki, čija imena ili lica ni mi sami Hrvati ne poznajemo, a kako znamo - dobra reklama je pola posla. Jedino, naša ministrica izgleda to ne zna. No, ima i jedna dobra stvar: zamislite, sve su se stranke dogovorile oko izbora Ivica Crnića za predsjednika Vrhovnog suda! Mi koji smo se dobro uvjerali kako su dva Hrvata tri stranke i gotovo je nemoguće dobiti neki konsenzus među Hrvatima - svi Klubovi u Saboru su prihvatili da je gosp. Crnić pravi kandidat. Dakle, ima nade, izgleda, i za Hrvatsku! Pa bi onda mogli govoriti i o navijačkon "zanosu" u Splitu, no mislim da je najvažnije, ili možda, najžalosnije, ono što se dogodilo u Splitu na obljetnici Paukova.

Nije lako biti predsjednik Hrvatske, posebno nije lako Predsjedniku Stipi Mesiću. Nama Hrvatima je teško ugoditi, no naš predsjednik je imao i dosta "jezičnih gafova", kao onaj o tome kako bi se svi međusobno trebali jedni drugima ispričati, ili nemojmo zaboraviti neukusne viceve, koje uopće ne doliče jednom predsjedniku. Isto tako nemojmo zaboraviti da izvjesna grupa Hrvata sve radi kako bi izazvala čovjeka koji je pod stalnim "udarima" dnevno, ne samo zbog svojih često nepromišljenih riječi, već i zbog trenutno teškog stanja u Hrvatskoj, užasne nezaposlenosti, kad nam je svima na usnama vječno pitanje "Quo vadis, Croatia...". Predsjedniku Mesiću nije lako. To je istina. No borio se je da postane Predsjednikom, i time je morao znati, da će ga i napadati i blatiti i pucati po njemu i psovati i raditi sve što nije lako izdržati. Ali, sve to dolazi s pozicijom, pa taj čovjek, predsjednik Republike Hrvatske, mora imati mimoću duha, staloženost, dobre živce, strpljenje, pokazati ako treba čak i "figu u džepu", a što je najvažnije, treba visoko poštivati svoju poziciju, svoj položaj za koji je izabran, jer onog trena kad izgubi živce i pobijesni (kao Vi ili ja, a mi smo obični ljudi) on mora biti svjestan kako je tog trena povrijedio predsjednički ugled, a time i ugled svih nas.

Prošle nedjelje u Splitu je bila velika proslava desetogodišnjice 4. gardijske brigade. Jedan od gostiju bio je i predsjednik Mesić, koji je nažalost dočekan skandalozno, s uvredama i pogrđama grupe ljudi. Koliko god da se ja ne slažem ovakovim "rječetinama" kojima se služe razni koji upravo izazivaju krizne situacije u ovo teško doba života naše domovine, reakcija predsjednika Mesića je bila nešto što nitko od nas nije ni u snu očekivao. Riječi koje je izgovorio Predsjednik Mesić okupljenim braniteljima (po pisanju novina u Hrvatskoj) tako su nepromišljene, rečene u gnjevu, strašne - da nikakve poruke ministra Radoša, ili objašnjenja ne mogu izbrisati užasan utisak koji smo svi osjetili. Vi, kao i ja, ostali smo šokirani riječima kojima je predsjednik uzvratilo grlatim učesnicima tog velikog slavlja, koji su ga zaista nedostojno izvrijeđali.

Mi se u Kanadi sjećamo našeg popularnog Pierre Trudeau, koji se nije libio i pokazao je "prst" demonstrantima negdje u Kanadi. Tada smo bili šokirani ponašanjem jednog kanadskog predsjednika, no danas, kad čujemo kako je predsjednik Mesić grlatim i neprimjermim učesnicima proslave (koji su vjerojatno dobro znali što i kako rade, jer takovo ponašanje nije bilo ni malo slučajno) na njihove riječi "Cigane! Fuj, lopove!" doviknuo "Ne spominjite svoje roditelje! Mene su upravo četnici optužili u Haagu! Poslali su prijave protiv mene, no nisam vjerovao da četnici imaju toliko pristaša u Splitu...?!?"

"Pristaše u Splitu?"

Predsjedniče, što je s Vama? Zar izreći te riječi Splitu, ili pred braniteljima 4. gardijske brigade, koja je pokazala svoju snagu i odlučnost na svim ratištima Hrvatske, u kojoj je 193 pripadnika brigade položilo svoje živote za Hrvatsku, bile je više od 1600 ranjenih, a više od 10.000 je onih koji su prošli postrojbom i dali pečat slobodi i neovisnosti Republike Hrvatske. Zar pred njima ili njima izreći te riječi u trenu, kad niste vladali sobom?

Predsjedniče, gdje Vam je dostojanstvo i ugled Vaše pozicije? Zar Vi ne shvaćate koliko ste ponizili svoju poziciju "svadanjem" sa pozornice, kao nekakva piljarica na tržnici? Zar Vama nije jasno da je Vaše ponašanje odslik dostojanstva dužnosti koju obnašate? Što Vam reći, dragi naš predsjedniče Mesiću, nakon Vašeg ispada, nakon nepromišljenih riječi pred hrvatskim braniteljima u Splitu, jer oni koji su Vas izazvali bi trebali biti samo dio onog rada s kojim se suočavate dnevno?

Razočara sam s Vašim riječima, a posebno s Vašom reakcijom, koja je trebala biti upravo suprotna - mimoća, staloženost, dostojanstvo doliče jednom predsjedniku Republike Hrvatske. Čak i dijalog nakon tog nemilog događaja koji ste imali s novinarom o situaciji u Splitu nije trebao dolaziti iz Vaših usta, već iz usta Vašeg glasnogovornika - zato ga imate! Teško mi je to reći, ali mislim da je splitska situacija pokazala kako niste dorasli situacijama koje Vas okružuju. Da se tako nešto dogodilo u ovom svijetu, gdje mi živimo - takav predsjednik bi morao dati ostavku. Mnogi od nas su se nadali odlučnom stavu u svakoj kriznoj situaciji. Ovo, moram priznati, pišem s velikom žalošću u srcu, no stvarnosti se treba pogledati u oči. Hrvatska je važnija i od Vas i od mene, ili bilo koga od nas. Ako niste u stanju biti čuvar dostojanstva Vaše pozicije - predajte poziciju onome tko će shvatiti kako jednom Predsjedniku nije mjesto da ulazi u svađe i prepirke s galamdžijama, bez obzira kako oni bili organizirani.

Tako ja mislim, s velikom žalošću u srcu.

Valentina

Cijena \$2.00

Broj 82 - 15. V. 2001.

Hrvatska ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal
(bivši "CIRKULAR" za Toronto i okolicu)

Čitajte
U OVOM BROJU :

- Incident u Splitu
- Crkvenac: Izlazimo iz recesije
- Gospodo, Vukovar je uspio
- 1,580.000 kanadskih dolara za razminiranje
- Neradom 30. travnja izgubljeno 100 milijuna kuna
- Janica potpisuje Jamnicu
- Hrvatska ima 4,3 milijuna stanovnika
- Prošetajmo Hrvatskim Zagorjem
- Odsjek 525, HBZ ,posjetili Pittsburgh
- Nova knjiga Vladimira Gossa
- Motrišta

Pozdravi čitateljima HRVATSKE
ISKRE s "Kraljice Mira" Hrvatskog
franjevačkog, vjerskog i kulturnog
centra na Norvalu

I ovi vrijedni župljani "Kraljice Mira" sa Norvala pridonijeli su uspjehu banketa za prikupljanje novčane pomoći za izgradnju nove crkve: (stoje s lijeva na desno) Branko Prusina, Suzana Tomić, Marija Raguž, Ilija Bartulović, Marija Skoko, Branimir Kazalo, sr. Ljudevita (prvi red) sr. Marcela, Branko Alilović i Agata Perković

(Bivši "CIRKULAR" za
Toronto i okolicu
Kanadsko - Hrvatski Vjesnik
Canadian Croatian Journal

Izlazi dva puta mjesečno

Editor-in Chief
Glavni Urednik:
Valentina Krčmar

Contributing Editors:

Damir Borovčak, dr. Darko Desaty,
Vlado Đurić, Višnja Geoheli,
Biserka Milinković, VIII Mitrović,
Stjepan Šmrlčić, Stanko Trtanj

Address • Adresa:
1137 Centre Street
Thornhill, Ontario
L4J 3M6

Novi "E-mail": iskra1@look.ca

Telephone • Telefon:
(905) 738 - 0053

Fax:
(905) 738 - 9853

Yearly Subscription - Godišnja
Pretplata:
KANADA: \$60.00
USA: \$50.00

Subscription to "ISKRA" can be
made directly, to the Editor-in-Chief.
Pretplata na "ISKRU" može
se učiniti kod Glavnog Urednika.

Advertising rates:
1/2 page - \$100.00 per issue
\$1,000.00 yearly
\$500.00 per six months

1/3 page - \$50.00 per issue
\$500.00 yearly

1/8 page (business card)
\$25.00 per issue
\$500.00 yearly

Advertising is payable in advance.

Sadržaj:

Pismo urednice.....	2
Obavijesti iz vaših zajednica.....	3
Najnovije vijesti.....	4
Incident u Splitu.....	5
Izjava Hrvatske Biskupske konferencije.....	6
Gospodo, Vukovar je uspio.....	6
Kratke vijesti.....	7
Mjesni izbori.....	7
Glas Koncila o Slobodnoj Dalmaciji.....	7
Gospodarstvo.....	8 - 11
G. Evans, Međunarodna zajednica mora biti pažljiva prema Hrvatskoj.....	11
Vijesti iz BiH, Petrisch suspendirao sud u Mostaru.....	12
Apsurdno je da SFOR uhititi Jelavicu dok je Karadžić na slobodi, kaže ministar Picula.....	12
UN tyranny in Bosnia.....	13
D. Borovčak, Hello Toronto, ovdje Zagreb.....	14
Džungla teških riječi.....	15
Mojim očima (i srcem).....	16
Prošetajmo Hrvatskim Zagorjem.....	17
Razgovor sa Stjepanom Sabljarićem.....	19
Bleiburg.....	20
Vijesti iz kulture.....	21
Povijest Hrvata.....	22
Zanimljivosti.....	23

Višnja Geoheli, Prigodno razmatranje.....	24
Odsjek 525.HBZ je organizirali su put u Pittsburgh.....	25
Događaji u zajednici.....	26
Vaša pisma.....	29
Zdravlje, Dijetoterapija čira želuca i dvanaesnika.....	30
Vlado Đurić, Dozvol'te.....	31
Nasmijte se s nama.....	31
Motrišta.....	32

HRVATSKA ISKRA for English
speaking readers

- Victims of Serbian aggression exhumed
near Daj
- Vukovar celebrates its civic holiday
Sabor unanimously adopts law on
reconstruction and development of Vukovar
- Yugoslav President honoured
- Editorial
- Mob attacks mosque site in Bosnia
- NFCA's 8th annual assembly of delegates
- Chile wants Croatian ports as its base for
European exports
- Investment conference in Croatia
- Grants and tenders

Urednica piše....

Dragi čitatelji,

Posljednji broj HRVATSKE ISKRE, onaj "bleiburški", kako ga ja zovem, dotaknuo je mnoge od vas. Hvala na pozivima, komentarima, a posebno hvala autorici pjesme koju donosimo u ovom broju, na iskazanom povjerenju. No, ovi pozivi su pokazali potrebu bilježenja svjedočanstava preživjelih iz Bleiburga. Možda je to posao za Kongres, da ne kažemo AMCAU, jer ova svjedočanstva trebala bi biti kompjutorski, ali i filmski, zabilježena. Mnogi preživjeli iz Bleiburga su u podmaklim godinama, zato nemamo više mnogo vremena. Jasno, ja sama ću i dalje raditi, no očekujem da se čuju prijedlozi raznih udruga, koje bi bile zainteresirane za ovaj rad. No, ne mogu završiti o Bleiburgu da ne dodam onu posljednju misao: do danas, a to je 12. svibnja, Majčin dan, u nikakvim javnim glasilima nisam ni čula ni vidjela bilo što o Bleiburgu. Dakle, sve što je napisano u Motrištima o potrebi nekih organiziranih događaja o toj strašnoj tragediji hrvatskog naroda, ostalo je mrtvo slovo na papiru - baš kao i naši bezbrojni mrtvi koji su i danas nepokopani po raznim jamama. Žalosno za našu zajednicu!

I danas na Majčin dan, želim svima mamama, bakama, tetama, svekrvama, punicama, mladima i starima sretan Majčin dan. Za neke od vas taj dan će biti vrlo žalostan, jer djeca su daleko, ili ih nema. Posebno će biti žalostan za one majke koje su poklonile živote svoje djece domovini. Uz želju da im dan prođe u pozitivnim mislima, jer majka se nikada ne može pomiriti sa gubitkom djeteta, želim i svojoj mami, koja nažalost ne zna što se događa, sretan Majčin dan. U ovim teškim danima za moju obitelj i mene, pronašla sam mnoge koji jednako tako trpe kao i ja, i ne znam što bi svatko od nas učinio da vrati vrijeme unatrag, da se zajedno nasmijemo, uživamo u životu. No, kaže se, čovjek snuje, a Bog određuje. Tako je mnogima određena slična sudbina kao i meni, no živjeti se mora. Zato za one mame, koje čak i ne znaju da su bile nekada majke - sretno vam i hvala vam na svemu. Vama drugima, uživajte sa svojom djecom, unucima i rodbinom: zaslužile ste!

I na kraju, ova Motrišta sam pisala sa velikom žalošću u srcu. Teško mi je bilo gledati nedolično ponašanje jednog predsjednika, našeg predsjednika Mesića. Strašno je to što se događa u Hrvatskoj, teško mi je o tome pisati, no i to je naš život, zar ne?

Puno pozdrava,

Valentina

Dozvol'te...

Jugić: Dobar dan vam želim i dozvol'te da vam se obratimo, moj Matić i ja.

Matić: Pa što kažeš Jugiću na to što Srbi hoće da tuže predsjednika Mesića Sigumo si to čuo? Valjda hoće i njega u Haag, kada odradi svoj posao u Hrvatskoj, jer i on je rušio njihovu Jugoslaviju kao i Milošević. A Milošević kada odleži svoju kaznu u Srbiji, valjda negdje u Vrnjačkoj banji, mogao bi isto u Haag, ako doživi duboku starost. Carla del Ponte će onda već biti u zasluženju mirovini, pa bi ga mogao netko drugi tamo primiti.

Jugić: Sve sam ja čuo. Ali pazi što ti kaže Jugić: još će Srbi tražit našeg predsjednika Mesića, da bi im pomogao. Pa tko ih drugi može u Europu povesti? Vidi ovako: naš predsjednik ih lijepo pozove u Hrvatsku, izgradi im nove kuće i stanove pod nadzorom Europske zajednice, Hrvatska dođe u Europu i oni, Srbi već u Europi!

Matić: E, vidiš Jugiću, ja ne bih zvao nazad u Hrvatsku one koji su činili sve samo da bi uništili hrvatsku državu. Za svaku državu, takvi bi bili izdajnici, a samo za Hrvatsku ne. Valjda zato što su Srbi i kao takvi zaštićeni u Hrvatskoj kao neki rijetki primjerci životinjskog carstva u nekom nacionalnom parku?

Jugić: E, vidiš moj Matiću, to je ono što ti ne razumiješ. Tu se radi o jednoj većoj, globalnoj strategiji: da bi Hrvatska bila dostojna društva demokratskih zemalja Europe, treba pozvati nazad odbjegli Srbe. Sve im oprostiti i sagraditi nove kuće, pod nadzorom Europske zajednice dakako, i tako dokazati da im se u Hrvatskoj neće ništa loše dogoditi, jer treba priznati oni su pobjegli iz straha pred Hrva-

tima. Osim toga Zagreb mora biti dobar prema Beogradu jer tamo su oni nakon promjene njihovog predsjednika postali demokratski! To je što se tiče naše države u odnosu na Srbe. Ali na svom putu u Europu Hrvatska mora djelovati i na Hrvate u BiH....

Matić: Ma čekaj Jugiću... Zar nam nisu uvijek govorili da Hrvati iz Hrvatske ne smiju voditi računa o Hrvatima iz BiH jer pošto je to druga država, onda je to i miješanje u unutarnje poslove druge države.

Jugić: Ma to je sada drugo. Vidim da ti opet ne razumiješ. Istina je da o Hrvatima u BiH već vode brigu Englezi, Amerikanci i drugi i određuju im koga da biraju na izborima, ali međunarodna zajednica danas traži od nas da urazumimo Hrvate u BiH i da ih učinimo poslušnima, kako bi oni mogli u BiH provoditi određene programe koji imaju vrlo važan globalni značaj.

Matić: Pa da potpuno razoružaju naše sunarodnjake, materijalno i moralno i da ih potpuno podvrgnu svojoj volji, kako bi ostvarili taj veliki strateški plan globalizacije po kojem će jedan narod "demokratski" odlučivati o sudbini drugog naroda...

Jugić: Ali Matiću moj, mi moramo te naše neposlušne sunarodnjake obeshrabriti u svakom otporu jer zamisli da počnu ubijati predstavnike međunarodne zajednice, radi ovih upada u banku i sličnih sitnica, pa međunarodna zajednica bi ubrzo napustila BiH. Zato ih moramo natjerati da postupe po onoj: tko tebe kamenom, ti njega kruhom. Matić: E, onda neće imati puno kruha, al će zato imati puno kamenja. Pa bi se mogli početi nabacivati kamenjem kao Palestinci.

Nasmijte se s nama.....

POMIRBA

Došao Milošević Kućanu, pa mu kaže da je red da se pomire. U znak dobre volje predloži: - Kad umrem, zakopajte me u Ljubljani.

- Ne može - kaže Kućan - Srbi di dolazili na grob i evo nam mitinga istine u Ljubljani!

Ode Raćanu i predloži mu isto s pokopom u Zagrebu. - Ne može - kaže Raćan - jer ste rekli: dokle ima srpskih grobova, dotle je Srbija.

Ode on Durakoviću s istim prijedlogom i pokopom u Sarajevu. - Može - kaže Duraković - ako će sprovod biti prekosutra!

SREĆA - NESREĆA

- Znaš li što je to sreća?

?

- Sreća je živjeti u socijalizmu. A znaš li što je nesreća?

?

- Nesreća je kad te zadesi ta sreća!

Gosti i domaćini u Pittsburghu, HBZ

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 82, 15. V. 2001.

Par savjeta za (mlade) kuharice

- Meso stare kokoši bit će mekše, ako se u vodu gdje se kuha stavi žlica rakije.
- Majoneza će biti ukusnija, ako u nju stavite par kapi bijelog vina.
- Voćne sokove je bolje spremati u tamnim bocama.
- Tijesto za palačinke bit će bolje, ako se prvo izmiješa mlijeko i brašno, pa tek onda doda jaje, i ako se u tu smjesu stavi malo mineralne vode.
- Vodu u kojoj se kuhao oguljeni krumpir ne bacajte, sa malo soli i vegete imat ćete ukusnu i hranjivu juhu.
- Suho meso se stavlja kuhati u vrelu vodu.
- Krumpir se ne stavlja u juhu (zamuti ju).
- Kokoš starija od godinu dana samo je za kuhanje.
- Suhe groždice (rozine) pospite malo sa brašnom, bolje će biti raspoređene u tijestu.
- Krumpir će se brže skuhati, ako u vodu stavimo par kapi ulja.
- Ribe se nipošto ne smiju ostavljati u otvorenoj konzervi.
- Miris ribe iz posuda nestati će ako se u njemu skuha malo ruskog čaja.

DIJETOTERAPIJA ČIRA ŽELUCA I DVANAESNIKA

Iako su morfološki defekti slični, ipak između čira želuca i dvanaesnika postoje bitne razlike s etiološkog gledišta. Čir želuca posljedica je slomljene lokalne i opće obrane organizma, dok je čir dvanaesnika (duodenuma) posljedica jako izraženog djelovanja agresivnih faktora kloridne kiseline (HCl) i pepsina. Unatoč tome dijete za aktivni želučani i duodenalni čir je ista. Zbog boljeg poznavanja patofiziologije i etiologije ulkusne bolesti više nema nepotrebnih ograničenja i zabrana kakve su donedavno vladale dijetoterapijom te bolesti.

Povijesni klišeji takvih zabrana počinju s autorom koji je kao bitnu dijetoterapiju preporučio gladovanje (!) temeljeći koncepciju na pogrešnoj hipotezi da će ulkusna niša mirovati i brže zacijeliti. Nikako se ne može zaobići *Sippyjeva dijeta* ili kura iz 1915. godine, koja je donedavno vrijedila kao jedino priznata. Sippy je svoje stavove zasnivao na tvrdnji da mlijeko neutralizira hiperacidni sok, pa je preporučio (fakcionalno uzimanje mlijeka (punomasnog) dvanaest sati dnevno uz istodobno uzimanje alkalija (natrijev hidrogen-karbonat ili soda bikarbona). Čak je preporučio ispiranje želuca kako bi se odstranio (suvišni sok. Osim mlijeka preporučivao je vrhnje, jaja, tijesto i protisnuto povrće. Na žalost, osim pozitivnih, bilo je i negativnih posljedica takve prilično jednolične prehrane, koja je k tome deficitarna u proteinima, željezu i nekim vitaminima, pogotovu u vitaminu C.

Novija su istraživanja pokazala da mlijeko ima samo privremeni neutralizirajući učinak, nakon čega postaje još jači sekretagog zbog bogatog sadržaja kalcija i proteina. Nedvojbeno je dokazano da i punomasno i obrano mlijeko (bez masti) i mlijeko s malo masti značajno povisuju sekreciju kloridne kiseline 2-3 sata nakon ingestije. Zbog toga se često sa znanstvenog stajališta ipak ne može mlijeko samo preporučiti ulkusnim bolesnicima. Stoga se valja držati sljedećih smjernica u dijetoterapiji ulkusa:

1. ne uzimati jela i pića koja stimuliraju sekreciju kiseline. To su kava, sva jela i pića koja sadrže kofein kao i dekofeinizirana kava,
2. ne piti alkoholna pića, osobito žestoka,
3. hranu uzimati u malim, čestim obrocima, iako mnogi smatraju da su dovoljna tri dnevna obroka, tvrdeći da češći obroci povisuju sekreciju kiseline pa mogu neopravdano komplicirati bolesnikove svakodnevne navike uzimanja jela.

S obzirom na kontroverzne stavove čini se da je za takve bolesnike najbolji sljedeći režim: ograničiti ili, najbolje, ne piti: kavu i pića koja sadrže kofein, ne piti dekofeiniziranu kavu, ne piti ili na minimum ograničiti alkoholna pića, ograničiti ili uopće ne upotrebljavati začine, osobito papar i papriku, što je već naprijed naglašeno. Iz psiholoških razloga bolesnicima s *aktivnim ulkusom* mogu se preporučiti, uz suvremenu terapiju inhibitorima H2 receptora i ostalih lijekova (antacidi, omeprazol, sukralfat i dr.), lakša jela, kakva se preporučuju za tekuće dijete i slične lagane dijete. Osim nemasnog mlijeka, koje je dobro miješati s cikorijom, kakaom, cerealijskim (cikorija povoljno djeluje na želučanu sluznicu), preporučuju se jaja na mnogo načina, ali nikako ne pržena (oksidni masnih kiselina jaki su iritansi). Meko kuhana i sirova jaja brže napuštaju želudac nego tvrdo kuhana. Bolesniku se ne smije uskratiti svježe meso peradi bez kože, mlada teletina pa i junetina, najbolje kuhana. Mesne juhe nisu poželjne, pojačavaju želučanu sekreciju, zato se i preporučuju zdravim osobama prije glavnog jela kao svojevrsni prirodni aperitivi. Od ugljikohidrata treba dati prednost polisaharidima, koji ne obiluju celulozom i ostalim biljnim vlaknima, iako to nema znanstvenog nego, više, psihološkog opravdanja. Zato se može preporučiti kuhano, a protisnuto povrće ako bolesnik ne podnosi neprotisnuto. Kruh ne treba ograničiti, ali je bolje uzimati ostajali, a ne svježe pečeni kruh. Ako bolesnik želi, ne treba mu braniti prepečeni kruh i tost. Dopusnene su sve vrste tjestenine koje ne sadrže pikantne začine ili aditive koji djeluju sekretagogno. Od voća se mogu preporučiti, kad se aktivna faza smiri, pečene jabuke, gusti voćni sok, kompoti bez kožice, voćni žele, a kasnije i puding s voćem.

Neki autori preporučuju četiri stupnja dijete ulkusnim bolesnicima s aktivnom ulkusnom nišom. Prvi stupanj dopušta primjenu mliječne mješavine od 1500 ml obranog mlijeka, 150 g mlijeka u prahu i 250 ml

slatkog vrhnja. Takva mješavina sadrži oko 2000 kcal, od toga oko 75 g proteina. Ako neki bolesnici žele takvu hranu, ne treba im je uskratiti, ali uz suvremenu medikamentoznu terapiju. Tome se može dodati malo cikorije, kakaa ili cerealijska (krupica i sl.). Drugi stupanj, prema tim autorima, preporučuje rižu ili krupicu na mlijeku, meko kuhana jaja, jaje tučeno sa šećerom, sluzave juhe ili juhe od protisnutog povrća, puding, prepečenac, podijeljeno na tri glavna obroka, a u međuobrocima po 200 ml spomenute "mliječne mješavine". Obje dijete deficitarne su u vitaminu C, pa se on mora nadoknaditi bar sa 75 mg dnevno. Dijeta drugog stupnja može se, danas uz suvremenu terapiju, preporučiti i u prvoj fazi aktivne ulkusne niše ako nema kontraindikacije za mlijeko (deficit laktaze, alergija na mliječne proteine). Kao treći stupanj preporučuje se slobodnija prehrana s domaćim juhama, s protisnutim špinatom, mrkvicom, graškom, rajčicom, cvjetačom, porilukom i sl., od mesa, svježe priređena teletina i također dobro raskuhana junetina ili govedina, perad, kuhana riba, kuhana jaja, svježi kravljji sir, odstajali kruh ili prepečenac, krupica, riža, tjestenina i nabujak. Umjesto začina preporučuje se preljev od topljenog (ne prženog!!) maslaca ili margarina, ulje i vrhnje. Voće se kuha i protisne, bez kore, kožica i koštica. Preporučuju se svi voćni sokovi, ali ne preslatki. Dijetoterapiju za *inaktivni, zaliječeni ulkus*, svrstava se u četvrti stupanj. I tu autori preporučuju tri glavna obroka i tri međuobroka. Takvom se prehranom počinje nakon trećeg ili četvrtog tjedna od početka aktivnog ulkusa. Načelo je blaga, lagana i neiritirajuća prehrana. Zabranjuju se žilava, tvrda, masna, dimljena i salamurena mesa i mesne preradevine. Pečeno meso je dopušteno, ali tek kad se s njega ukloni pečena kora. I dalje autori zabranjuju mesne juhe i mesne ekstrakte, komercijalne ekstrakte za začine ("Vegeta" i sl.), papar, papriku, senf (gorušicu), češnjak i crveni luk. Za začine se upotrebljavaju preljevi spomenuti u dijeli trećeg stupnja. *Preporučuje se hranu kuhati, nikako pržiti.* Uz suvremenu terapiju takva dijetalna rigorozna ograničenja nisu aktualna.

Bolesnicima se u početku aktivne ulkusne niše mogu, osim mlijeka, servirati i mnogo slobodnije kombinacije namirnica, ali uvijek u dogovoru s bolesnikom. Mnogi bolesnici rado uzimaju jogurt, kašicu protisnutog povrća, kašicu od mrkve, meko kuhana jaja i sl. Netreba im to braniti. Dapače, Meulengracht je dokazao da se i pri krvarenju iz ulkusa može bolesniku bez straha, ako on to želi, dati dovoljno jela koja se sastoje od protisnutog mesa, jaja, ribe, protisnutog povrća, čime se, kako autor tvrdi, veže kiselina i sprečava digestija ugruška. Suvremeniji je stav da se ulkusnim bolesnicima ne treba ništa braniti, u mimoj fazi, osim što im se mora preporučiti da izbjegavaju spomenute "ulcerogene" faktore: kavu, alkohol, žestoke začine (papar i sl.) i pušenje.

Iz knjige: Prof. dr. Roko Živković "Dijetoterapija"

BAKTERIJA UZROKUJE ULKUS

Nedavno je pronađeno da je oko 95% slučajeva čira na duodenumu i oko 75% slučajeva čira na želucu uzrokovano spiralnom bakterijom *Helicobacter pylori*. Ostali su uglavnom uzrokovani lijekovima protiv upala kao što su aspirin i NSAID-i.

Ako se ustanovi da je prisutna bakterija *H. pylori*, postupak "trojne terapije" s dva antibiotika u jakim dozama i jednim sredstvom za smanjivanje želučane kiseline je obično uspješan i bolest se ne vraća.

Helicobacter pylori se vjerojatno prenosi "s osobe na osobu" pod lošim higijenskim uvjetima, najčešće vodom te fekalno-oralnim putem. Mnogi ljudi su zaraženi tom bakterijom, ali samo neki pokazuju simptome čira na želucu ili dvanaesniku.

Dr. Darko Desaty

Bračni par Zlatko i Ankica Jezerinac na večeri u Oakvillu

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 82, 15. V. 2001.

Obavijesti iz vaših zajednica

NEWS FROM CHIGACO

Governor George H. Ryan sent a letter of congratulations to the Croatian American Association for their 11th Anniversary Unity Banquet. The Governor also sent a letter and gift to the guest of honour from Croatia professor Zlatko Tomac, Vice President of the Croatian National Parliament and President of the Foreign Affairs Committee.

From left to right: Rev. Ljubo Krasić, Director of Croatian Ethnic Institute, Consul General of the Republic Croatia in Chicago, Domagoj Šola, Penny Kendall, Office of the Governor Director of International Relations, Chief of Protocol, Professor Tomac, Pat Michalski, Assistant to the Governor for Ethnic Affairs and Rev. Mark Kozina

'STAG PARTY' - HAMILTON

Još jedna hvale vrijedna akcija zajedništva i brige za našu potrebnu braću u Kninu! U petak, 18. svibnja, organizacioni odbor za pomoć potrebnima u Kninu uz podršku mnogih grupa, društava, organizacija Hamiltona i župe "Sv. Križa" organiziraju večeru, a prikupljena pomoć bit će upućena u kninski "Caritas"

ČESTITKE, POZDRAVI I DOBRODOŠLICE

ŽELIMO mnogo uspjeha i Božjeg blagoslova svim učesnicima i gostima, kao i onima koji su povezani uz 27. Kanadsko-hrvatski folklorni festival koji ove godine organizira "Hrvatsko Prelo" iz Oakvillea 18, 19 i 20 svibnja ove godine, a koji će se održati u Living Arts Centre, Mississauga.

Iskreno pozdravljamo drage goste koji se nalaze u našoj sredini - prvog biskupa Msgr. Mile Bogovića.

Nadbiskup zagrebački Msgr. Josip Bozanić, koji će biti na proslavi Folklornog festivala, kao i proslave župe u Torontu, podijeliti će i sakrament Sv. Krizme u torontskoj župi. Dobro nam došao!

Biserka Milinković

50. godišnjica župe "Naše Gospe Kraljice Hrvata"

Ulaznice za banket za 50. godišnjicu župe "Naše Gospe Kraljice Hrvata" u Torontu u subotu, 26. svibnja, a posebno za program i koktel u nedjelju nabavite kod sr. Ligorije (tel:416-536-3669) i gđe. Ivanke Naranča (tel:416-762-6045).

Subota 26. svibnja:

Sv. Misa u 6:00 navečer, predvodi zagrebački nadbiskup i metropolita, predsjednik HBK Mons. Josip Bozanić. Poslije sv. Mise u dvorani je svečana večera, pozdravi i čestitke, tombola. Ako netko želi nešto darovati za tombolu, neka donese u župni ured tjedan dana kasnije. Toga dana planirano je sve više za domaći svijet. Ulaznice za banket u subotu \$ 20,00 za odrasle, za djecu ispod 12 god. \$15.00.

Nedjelja, 27. svibnja

Sv. Misa u 1:30, predvodi zagrebački nadbiskup. Koncelebriraju svi prisutni svećenici. Nakon sv. Mise u 3.00 sata imat ćemo vjersko-kulturni program u našoj župnoj dvorani. Poslije programa imamo osvježujuću zakusku u našoj dvorani. I za taj program u dvorani imat ćemo ulaznice. U toj ulaznici uključen je program te zakuska-koktel poslije programa.

Ulaznice za nedjelju, odrasli \$15.00, djeca ispod 12 i osobe starije od 65 god. \$10.00. Izvođači programa dobit će karte od gđe. Ivanke Naranča. Za proslavu toga dana bit će pozvani i uglednici iz kanadskog života.

Tko god je u mogućnosti bilo bi vrijedno da toga dana obuče narodnu nošnju, da i sv. Misa i sva atmosfera bude što svečanija.

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 82, 15. V. 2001.

Velika hvala svima vama koji ste dosada pomogli Hrvatsku knjižnicu i čitaonicu....

Financijskim doprinosom knjižnici su nadalje pomogli: Srebrenka Bogović, Mirko Bukovac, Ana Ganza, dr. Ivan Hrvoić, ing. Ivo Jolić, Zvonko Prusac, Ivica Puhalo.

Neka se i Vaš glas čuje....

Pišite, kritizirajte, hvalite, iznosite svoje mišljenje - naše su vam stranice otvorene!

Anonimna pisma ne objavljujemo. Važno je napomenuti da sva pisma moraju sadržavati podatke o autoru koji pak, na njegov zahtjev, mogu ostati poznati samo redakciji.

Objavljena mišljenja i gledišta nisu stav Uredništva. Uredništvo pridržava pravo kraćenja, opreme i obrade pisama.

Čitatelji HRVATSKE ISKRE, šalžite nam pisma na uredništvo 1137 Centre Street, Thornhill, Ont. L4J 3M6, Canada ili na i-mail: iskra1@look.ca

Friday June 15, 2001

at the
Royal Woodbine Golf Club

Crkvenac: IZLAZIMO IZ RECESIJE

ZAGREB-Ministar europskih integracija Ivan Jakovčić predložio je, a premijer Račan prihvatio, da se što prije postigne konsenzus u Hrvatskoj, svojevrsan pakt za Europu. Tako bi se posao s uključivanjem Hrvatske u europske integracije izbacio iz političkih igara, smatra Jakovčić. Ministar poljoprivrede Božidar Pankretić kaže kako nije sve u tom sporazumu "lutrija", niti dobitak. Sporazum će imati dalekosežne posljedice za poljoprivredu jer će zaoštriti pitanje konkurentnosti hrvatskih poljoprivrednih proizvoda. Pankretić nije zadovoljan dogovorenim povlasticama za domaću poljoprivrednu proizvodnju, niti odredbama o pravu stranaca na kupnju šuma u Hrvatskoj.

Potpredsjednik Vlade Slavko Linić ističe dobre strane približavanja EU: širenje tržišta za hrvatske proizvode i dostupnost financijskih sredstava. Vlada je utvrdila da je niži dohodovni cenzus za isplatu dječjeg doplatka u ovoj godini 914,95, a viši dohodovni cenzus 1663 kune. Te su granice za pravo na doplatku određene prema prosječnoj prošlogodišnjoj neto plaći, koja je iznosila 3326 kuna. Lani je donja granica bila 840,13, a gornja granica dohotka 1527,50 kuna. Ministar Vidović napominje da je s novim zakonom broj djece koja imaju pravo na doplatku povećan sa 383.000 na 588.000. Po novom zakonu pravo na doplatku imaju i djeca nezaposlenih, te poljoprivrednika i obrtnika.

O aktualnim ekonomskim pokazateljima. Ministar financija dr. Mato Crkvenac tvrdi da hrvatsko gospodarstvo izlazi iz recesije, da se nezaposlenost ne povećava, no da se početni uspjesi još ne odražavaju na kvalitetu života ukupnog stanovništva. Prognoza je Vlade da će se bruto domaći proizvod ove godine povećati četiri posto, unatoč tome što se u razvijenim zemljama Europe i u SAD-u ekonomski rast usporava. Industrijska proizvodnja u tri mjeseca ove godine raste po stopi od 5,5 posto, a istodobno se smanjuju zalihe. Rast realnog prometa u trgovini na malo povećan je 15 posto, a isto toliko bit će realan rast prometa u turizmu. Ministar obnove Radimir Čačić prognozira da bi graditeljstvo ove godine moglo ostvariti rast od 10 posto bude li ostvaren Vlahin program socijalno poticane stanogradnje. Dok je u prosincu 1999. godine 88.000 zaposlenih ostajalo bez plaće, u prosincu prošle godine bez plaće je ostalo oko 42.000 radnika, a u travnju ove godine taj se broj spustio na 31.000, kaže Čačić.

Prema podacima Zavoda za statistiku, košara minimalnih troškova života za četveročlanu obitelj za 15 mjeseci poskupjela je za 4,2 posto, kaže zamjenica ministara gospodarstva Maja Brinar. Cijene naftnih derivata nisu imale gotovo nikakva utjecaja na opće kretanje cijena. Potpredsjednik Vlade obrusio se na medije, zbog interpretacije statističkih podataka kojim, rekao je, kao da se hoće dezinformirati javnost. Prema jučer predloženim izmjenama Zakona o otocima, oko 100.000 stanovnika otoka može računati s povlasticama za koje je u proračunu osigurano 80 milijuna kuna. Učenici, studenti i stariji od 65 godina imali bi besplatan pomorski i autobusni prijevoz, za koji bi država platila oko 40 milijuna kuna. Poslodavci na otocima imali bi pravo na povrat dijela obveza za zaposlenike. Predviđene su i naknade poduzećima koja otocima isporučuju vodu. Stanovnici Krka ne bi plaćali mostarinu. (Večernji list, 11.5.)

TALIJANI ULAZU 45 MILIJARDI LIRA U IZGRADNJU TURISTIČKOG NASELJA NA KRKU

KRK, 10. svibnja - Grupa talijanskih poslovnih ljudi, predvođena Robertom Liliem iz Riminija i Marcom Cobauom iz Pesara (podrijetlom sa Krka), osnovala je Trgovačko društvo "Oasis Sotoverto" sa sjedištem u gradu Krku, s ciljem da do 2003. izgradi turističko naselje visoke kategorije sa 1.200 ležajeva na području Glavotoka na Krku. Vrijednost ovog projekta je 45 milijardi lira, i to je u ovom trenutku najveće najavljeno strano ulaganje u hrvatski turizam. Projektni zadatak je povjeren domaćim arhitektima, a radovi na izgradnji naselja trebali bi započeti otprilike za godinu dana. Naselje bi se sastojalo od hotela sa četiri zvjezdice sa 150 do 200 soba, te apartmana, vila i bungalova sa 800 ležajeva, a bilo bi podređeno potrebama ljudi treće dobi. Iz tog razloga odustat će se od ranije planirane gradnje disco i noćnog kluba, a bućni sadržaji (pivnica, sportska igrališta, polivalentna dvorana...), bit će izgrađeni na rubnim dijelovima naselja, koje će biti "pristojno" udaljeno i od samostana na Glavotoku. U naselju bi posao našlo 90 stalnih i 50 sezonskih radnika.

Ovo su rekli gradonačelnik Krka Dario Vasilčić i Marco Cobau, na konferenciji za novinare u gradu Krku u četvrtak. Cobau je poznat svjet-

skoj javnosti kao projektant talijanskog regatnog broda "Azzura" koji je sudjelovao na American's Cupu, a prema njegovim nacrtima napravljen je i (rekonstruiran) brod "Europa" na kojem su zajedno veslali Hrvati i Talijani. Taj talijanski projektant brodova je vlasnik i 10 hektara zemljišta na Glavotoku, koje je naslijedio od majke, a kako je rekao investitor je spreman otkupiti još 10 hektara okolnog zemljišta kako sadržaj u budućem naselju ne bi bili zbijeni na malom prostoru. Obzirom da Glavotok ima odličnu mikroklimu novo naselje bi trebalo raditi tijekom cijele godine. Gradonačelnik Krka Dario Vasilčić je napomenuo da će talijanski investitor na širem području Glavotoka riješiti vodoopskrbu što će ga koštati oko 10 milijuna DEM. (Vjesnik, 11.5.)

Vijesti iz BiH: Priopćenje za javnost

Povodom Odluke Visokog predstavnika Wolfganga Petritscha da se pred Kantonalnim sudom u Sarajevu vodi kazneni postupak protiv sudionika u neredima oko događaja u svezi Hercegovačke banke, kao i nekih drugih slučajeva i izjave OHR-ova glasnogovornika Olega Milišića, osjećam se odgovornim, u ime Ministarstva pravosuđa i uprave iznijeti sljedeće:

Spomenuta Odluka odnosi se i na događaje u svezi Hercegovačke banke od 6. travnja 2001. godine u Širokom Brijegu, Grudama i Posušju, te događaj od 10. travnja 2001. godine kada je podmetnuta eksplozivna naprava u Trnu-Široki Brijeg. Iz obrazloženja gosp. Milišića ne vidi se zašto bi se sudski postupci u svezi tih događaja trebali voditi pred Kantonalnim sudom u Sarajevu a ne pred nadležnim sudom u Širokom Brijegu, osim ako gosp. Milišić ne cijeni da je to normalna stvar koju ne treba niti obrazlagati, ili pak vrijedi isto obrazloženje kao i za sud u Mostaru da je neobjektivan sud kada se sudi Hrvatima. Unaprijed tvrditi da pravosuđe na ovim prostorima nije neovisno kada se sudi Hrvatima, je ne samo neodgovorno i neobjektivno, nego i krajnje tendenciozno. Gosp. Milišić treba znati da se u Širokom Brijegu, Grudama i Posušju, drugima gotovo i ne može suditi, ili on smatra da je možda objektivniji sud u Sarajevu samo zato što se treba suditi Hrvatima.

Nedopustivo je tako neodgovorno obrazlagati Odluku Visokog predstavnika koja direktno pogađa i ugrožava profesionalni, moralni i stručni dignitet sudaca i tužitelja na koje se odnosi. Odakle takva hrabrost i drskost, suce i tužitelje unaprijed, bez ijednog ponudnog dokaza, bezočno omalovažavati i vrijeđati. Očito se ne poznaju temeljni postulati koji vrijede u svim pravnim državama da se nepravomoćne odluke ne komentiraju i na taj način ne utječe na konačan ishod postupka, pa se zato unaprijed sumnja u ishod postupaka koji još nisu ni počeli.

I ovom prigodom pozdravljamo sve napore Međunarodne zajednice koje je učinila u pravcu izgradnje pravnog poretka i pravosudnog sustava, ali istodobno osuđujemo kršenje tih načela za koje se sama zalaže.

Osuđujemo svako uplitanje predstavnika domaće i međunarodne vlasti u rad pravosudnih tijela, najenergičnije se zalažući za zaštitu pravnog sustava i zaštitu Ustavom utvrđenih ljudskih prava. Sa zadovoljstvom ističemo da u Županiji Zapadnohercegovačkoj nije bilo nikakvih političkih pritiska na pravosudna tijela (sudove i tužiteljstva) od predstavnika političkih struktura, što na žalost ne možemo ustvrditi za pojedine predstavnike međunarodne zajednice. Sa žaljenjem moramo konstatirati da donošenje sporne Odluke predstavlja najgrublji oblik pritiska i miješanja Visokog predstavnika na neovisnost pravnog sustava. Ovakve i slične odluke ne samo da ne doprinose uspostavi pravne sigurnosti i vladavine zakona, nego vode direktnoj suspenziji pravosudnog sustava, jer se njome suspendira načelo legaliteta. Tako, umjesto da se postupak vodi pred sudom kojeg je odredio Zakon, krši se pravo na pravično suđenje, što je u direktnoj suprotnosti s odredbom članka 6. Europske Konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda koja jamči svakome pravo na pravično suđenje i javnu raspravu pred neovisnim i nepristranim, zakonom utemeljenim sudom....

Ni jednog trenutka ne dovodeći u pitanje ovlasti Visokog predstavnika, najenergičnije prosvjedujemo protiv zlouporaba tih ovlasti koje se očituju u direktnom kršenju zakona, što vodi suspenziji pravosudnog sustava i predstavlja kršenje, umjesto zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda. Ovakvi i slični postupci imaju dalekosežne i nesagledive, ne samo pravne nego i političke posljedice, jer se Hrvatima Hercegovine ni za vrijeme okupacije od strane Otomanske Turske ili Austro-Ugarske Monarhije nije sudilo izvan Hercegovine.

Iz iznešenih i niza drugih opravdanih razloga predlažemo da Odluka bude što prije povučena, istodobno pozivajući predstavnike Međunarodne zajednice da nam pomognu u stvaranju sto boljih uvjeta za rad pravosudnih tijela, kako bismo se što učinkovitije borili protiv svih oblika nezakonitosti i osigurali svima nama toliko potrebnu pravnu državu i vladavinu

Vaša pisma

RAZMIŠLJANJA

Kad se netko primi pisanja i stavlja svoje misli, osjeća, pogleda na život, neku specifičnu situaciju na papir, onda to postaje 'javna tajna' i 'otkrivanje' samog sebe. Kad je to pisanje namjenjeno za javnost, onda se postavlja pitanje zašto to osoba radi - da li je posrijedi zarada, slava, poruka, učenje, otkrivanje istine ili samo obična obavijest za čitatelje. I što dalje razmišljam o tome i idem u 'dubinu' poruke koju želim predati čitateljima, počinju se nametati i druga pitanja - stvari morala, osobne sigurnosti, 'slave' ili 'mržnje' koja dolazi otkrivajući se u napisanim redovima.

Ovih sam dana slušala na CBC intervju sa američkim reporterima, bračnim parom, koji je na 'crnoj listi' televizijskih stanica. Razlog tome bila je dokumentarna reportaža u vezi upotrebe hormona za povećanje mlijeka kod krava. Kroz svoj rad i prikupljanje podataka za tu reportažu, otkrili su da se hormoni uveliko upotrebljavaju, a u mnogo slučajeva i protivno onome što je zakonom dozvoljeno. K tome je i dokazano da upotreba tih hormona izaziva tumor i rak kod ljudi. Ukratko, kad je dokumetarac bio spreman za prikazivanje na TV, stanica je odbila prikazati dokumentarac, nego se zahtijevalo od reportera da se emisija 'ublaži', preuredi. U to su se umiješale i velike korporacije, proizvođači tih hormona. Kako će ljudi reagirati, to je korporacijama bilo jasno. Budući da su 'moćni' izvršili pritisak na TV, došlo je do zabrane prikazivanja reportaže, velikih polemika, a i legalnih problema, a umjesto istine koja je trebala osvanuti na TV ekranima, došlo je do sudskog procesa. Iako su tužili TV stanicu s kojom su imali ugovor, i dobili 'sud' sa presudom o novčanoj naknadi, do danas, tri godine kasnije, taj bračni par nije dobio niti centa. Budući da su završili na "crnoj listi" nisu više mogli dobiti zaposlenje, a nisu prošli bolje niti kad je u pitanju prikazivanje njihovih reportaža.

Da ne dužim, usprkos zabrani prikazivanja emisije, istina je izašla u javnost, a taj bračni par, dobili su prestižnu nagradu za tu dokumentarnu reportažu i nagradu od \$125,000 koja ih je za sada "spasila" - pokrila neke od legalnih troškova kao i preživljavanje do boljih dana.

Netko će se zapitati kakove to veze ima sa ovim mojim razmišljanjem? Kad se netko prihvati 'javnog rada u društvu, bio to dragovoljni rad, pokretanje akcija, kako moralnih, financijskih ili drugih oblika rada, a i pisanja, taj počinje učiti i otkrivati mnoge stvari, o svijetu, društvu, ljudima, a najviše o sebi. Tu se nameće pitanje morala, principa, istine. Da li sam spremna pisati istinu, da li je motiv mog pisanja u skladu sa mojim principima, uvjerenjima i da li sam spremna da usprkos svih mogućih negativnih posljedica, vrijeđanja, financijskih gubitaka, neprospavanih noći, bojazni za obitelj ili vlastiti život priprema sam ići dalje?

KAKO NAPISATI NEŠTO ŠTO JE "BOMBA" PA TO OBJAVITI? Što mislite što bi se dogodilo kad bi pisac napisao neku stvar baš onako kako misli i što je zaista potvrđena istina? I uz najbolju volju pisca članka, urednik, (u našem slučaju - urednica) je još uvijek ta osoba koja ima zadnju riječ.

Ne zaboravimo da se članak mora obično poklapati sa 'filozofijom' lista. Sve što je kontradiktorno, 'vruće', objavljivanjem takvog članka može prouzročiti financijske i legalne posljedice koje mogu uništiti ne samo pisca, urednika (urednicu) nego i cijeli list.

Što se tiče same istine i ljudi koji su dio te istine - to izgleda da je danas manje važno.

Biserka Milinković

Ivica Puhalo: Vama na razmišljanje

Život je pun promjena, iznenađenja, veselja, razočarenja, padova i dizanja. "Pak po lojtrici gor", pak po lojtrici dol", pjesva narodna, a Petar Preradović piše "Stalna na tom svijetu samo mjena jest".

Čak ni teniski šampioni ne pogođe sve lopte u igralište. Neke odu van, neke u mrežu, neke pobjedi protivnik. Nemojmo plakati zbog izgubljenog poena, već naučimo iz toga da ne bismo napravili istu pogrešku.

Koncentrirajmo se na sljedeći potez i pobjeda neće izostati.

I malo humora:

Neke su pameti i glave kao beton: dobro izmješane i permanentno tvrde.

Ivica Puhalo

LETTER TO EDITOR

CHICAGO TRIBUNE

Re: "Once 1 nation, now 2 languages apart"

By Tom Hundley, Chicago Tribune, Tuesday, May 1, 2001

Dear Editor:

I must protest the malicious nature of Tom Hundley's reference to Croatia's reclaiming her language from the hyphenated hybrid imposed by force. Instead of criticism of a compound language constructed by pruning off the Croatian and carefully grafting the Serbian, Hundley finds going back to the original more offensive.

"Ethnic cleanliness" is a more appropriate term for the programmed encroachment of Serbian upon Croatia, than for the revival of the threatened language. Part of this program of Serbian primacy made it the compulsory language of the military and the primary language into which foreign films and books were translated.

Survival against almost 1400 years of attempted subjugation by the dominant languages of now defunct empires- Habsburg, Ottoman, Venetian, Napoleonic and Yugoslav should be celebrated. However, Mr. Hundley would seem to prefer that the Croatian language share the fate of the Buddhist statue in Afghanistan.

Sincerely,

Domagoj Sola,
Consul General

Gosp. Sola sa suprugom na večeri u Oakvillu

Obratite pozornost, molimo Vas

Dobrovoljnim radom osniva se prva hrvatska knjižnica i čitaonica u Mississangi. Za ostvarenje tog, za hrvatsku zajednicu vrijednog projekta, potrebne su, jasno - knjige, te se mole ljudi dobre volje da pomognu s donacijom svojih suvišnih knjiga.

Unaprijed **HVALA!**

Nazovite, molim: Ivicu Puhalo, tel: (905) 507-1389

Preporučujemo....

Krešimir Jewellers Inc.

- specijalna izradba nakita sa hrvatskim grbom i motivima
- vjenčano i zaručno prstenje
- muške i ženske narukvice u 10K, 14K 18K zlatu
- nudimo Vam brzi i stručni servis popravaka
- radimo procjenu nakita za osiguranja

3045 SOUTHCREEK RD. UNIT #2
MISS. ON L4X 2X6 (905) 629-8415

DA LI ZNATE ?

Župa "SV. KRIŽA" u Hamiltonu ima župni radio program, svake nedjelje od 5 do 6 sati navečer na 93.3FM. To je vjersko - kulturni, informativni program uključivši vijesti iz domovine Hrvatske i BiH.

"KRALJICA MIRA" Hrvatsko franjevačko i kulturno središte, Norval, ima također vjerski program svake nedjelje od 7:30 do 8 sati jutro na CHIN radio stanici na valnoj dužini 1540 AM.

Dobrotvorni banket za ličku Biskupiju

Sa večere u Hamiltonu, gdje je mnogo ljudi pomoglo novu Biskupiju

Utorak, 1. svibnja o.g. u Hamiltonu je bilo posebno svečano. Poslije svečane Sv. Mise kojoj su prisustvovali svećenici, vlč. Juraj Domšić, župnik/redovnik pavlin iz Kamenskog kod Karlovca, gost župnik iz mađarske župe iz Hamiltona, župnik "Sv. Križa" vlč. Marijan Mihoković te Msgr. Dr. Mile Bogović.

Na velikom banketu, koji je održan nakon sv. mise, a koji su priredili župni priredivački odbor, Hrvatska katolička žena i Društvo Hrvata Like, skupilo se mnogo članova ove marljive župe, koji su željeli pozdraviti sve goste, a posebno msgr. Milu Bogovića. Prikupljena novčana sredstva bit će kao pomoć uručena dragom gostu, prvom biskupu biskupije Ličko-senjske za popravak i izgradnju crkava na području te ratom razorene biskupije.

Svirali su "Zlatni pajdaši" a kuharice, vrijedne zene kao i ostali župljani su pripremili hranu i sve ostalo, što ide uz pripremu takovih banketa....

Kao i uvijek u takovim situacijama, naš čovjek je posegnuo u džep i dijelom svog prinosa dao za one u domovini kojima je potrebna pomoć. Hvale vrijedna akcija! Čestitamo!

Biserka Milinković

BANKET ZA POMOĆ GOSPIČKO-SENJSKOJ NADBISKUPIJI

U subotu 12. o. m. održan je svečani banket u organizaciji Društva Ličana, u Oakvilleu u čast prvog Gospičko-senjskog biskupa Msgr. Dr. Mile Bogovića sa svrhom prikupljanja novčanih sredstava za tu našu najmlađu ratom razorenu, osiromašenu, uništenu biskupiju. Hvale vrijedno je što je i opet iseljena Hrvatska osjetila potrebu i bilo svog domovinskog brata te pokazala svoju slogu, jedinstvo, osjećaj i ljubav za tog našeg čovjeka u potrebi. Napomenimo još da za tu priliku, dvorana je bila besplatna, sve kuharice - posluživači hrane, bartenderi, i svi ostali uključeni u pripremu tog banketa su radili besplatno.

Banket je počeo Sv. Misom s pozdravima biskupu od strane oakvilskog župnika vlč. Ilije Petkovića, a u ime župljana mladi Sandi Pocrnić i Mate Mesić. Banketu su bili prisutni i naši hrvatski svećenici i časne sestre ovdašnjih župa, Oakville, vlč. Ilija Petković, Sr. Smiljana i Sr. Křešimira, Mississauga, vlč. Ivica Kecerin, vlč. Valent Bogadi iz župe Toronto, Fra. Stipe Pandžić upravitelj Franjevačkog i kulturnog centra u Norvalu te Fra. Tomislav, a vlč. Marijan Mihoković je bio spriječen. Time se opet pokazalo jedinstvo Crkve i naroda i potvrdilo da je Crkva ona koja nas ujedinjuje i koja nas je održala.

Po našem starom, dobrom običaju, banket je počeo himnama Kanade i Hrvatske a zatim minutom šutnje za sve pale za našu domovinu. Molitvu i blagoslov jela kao i prisutnih predvodio je domaćin vlč. Ilija. Voditelji programa bili su mladi Sandi Pocrnić i Mate Mesić, rođeni u Kanadi ali srcem i dušom prava hrvatska mladost. U pozdravnom govoru Sandi i Mate, obučeni u narodnu nošnju Like, rodnog kraja njihovih roditelja, iznijeli su ono

što mi osjećamo u srcima. Vođenje programa kao i recitiranje je bilo profesionalno, i čestitamo našim Sandi i Mati.

Nakon izvršne i obilne večere vlč. Ilija, domaćin, pozdravio je biskupa i napomenuo kako je baš ovdje na našem području počelo sakupljanje za potrebne u toj biskupiji i bilo je sakupljeno tri tisuće dolara koje je bilo planirano poslati ili predati biskupu u domovini ali kako je biskup među nama, to mu se uručuje na ovom banketu. Slijedeći govornik je bio vlč. Ivica Kecerin koji je pozdravio sve prisutne a posebno glavnog gosta, a kao i uvijek nasmijao prisutne svojim šalama.

Uvijek nam dragi gost gosp. Domagoj Šola, slijedeći govornik u službenom dijelu banketa, čestitao je prvo Oakvilleu, a i čitavoj hrvatskoj zajednici, posebno Ontariji, koja je uvijek bila spremna pomoći svojoj domovini, i nastavio: "Odavde smo poslali biskupa u Hrvatsku, poslali smo našu mladež kad je počeo rat, naši mladi odavde su išli na prvu crtu bojišnice, a danas se nastoji razoriti ono što je stvorilo Hrvatsku, pokušavalo se prvo odvojiti Hercegovce, pa onda Ličane, a sada Dalmatince. Među nama su oni koji to neće dozvoliti, naši svećenici, biskupi. Društvo Ličana je zato uspješno jer je to prvo ličko društvo koje je blagoslovio vlč. Gjuran. Crkva nas je spojila i spaja. I sad u ovim trenucima, kad je na jednu banku bilo poslano 80 tenkova, 20 aviona, 400 vojnika a čitavi svijet je to odobravao, napada se i vodstvo hrvatske crkve. Ali danas su SVI hrvatski biskupi, franjevci, kardinali, obojica, (tj. zagrebački i sarajevski - o. u) zajedno. Oduzeli su nam Bosnu, a Lika je most koji se ne smije srušiti. Imamo takvog vođu u biskupu i znamo da se to neće dogoditi. Pomaganjem ove biskupije pomagamo Hrvatskoj. Budimo aktivni i nemojmo nikad posustati".

U svome govoru, Msgr. Bogović je najprije zahvalio svima koji su na bilo koji način pomogli i omogućili mu boravak među Hrvatima Kanade, a posebno udruzi Ličana na organizaciji ovog banketa. Biskup je napomenuo da je on kao biskup mlad, ali po godinama star (s čime se ne slažemo o. u).

Sa gostom, msgr. Mile Bogovićem (u sredini), domaćin vlč. Ilija Petković (lijevo) i fra. Stipe Pandžić (desno) sa Norvala

Krenuo je u Liku kako bi dao svoj udio za tu mladu biskupiju koja je osnovana, a on imenovan prvim biskupom odlukom Svete Stolice 25. svibnja jubilarne 2000. Rekao je da se on uvjerio o entuzijazmu i ljubavi iseljene Hrvatske prema svome narodu pa o tome ne mora govoriti ali će pokušati dati nekoliko informacija za bolje razumijevanje nove biskupije kao i proširiti znanje o istoj. Svoje izlaganje biskup je popratio projekcijom, kartama. Između ostalog je iznio da su na organizaciju Crkve i biskupsko sjedište na području današnje Gospičko-senjske biskupije, bitno utjecale povijesne prilike: turska osvajanja, naseljavanje pravoslavaca, bivša država i osnivanje nove hrvatske države.

Treba naglasiti da je Dr. Mile Bogović i crkveni povjesnič, koji je prije imenovanja biskupom predavao je na bogoslovnom fakultetu crkvenu povijest, posebno našu kao i glagoljaška kultura i staroslavenski. Kroz burnu hrvatsku povijest, prema istraživanjima Msgr. Bogovića, prikazao je Liku kao ugroženu kariku u lancu između sjeverne i južne Hrvatske. Ta se karika sustavno i planski ugrožavala od vremena Turaka, preko 2. svjetskog rata pa sve do danas. Kroz povijest je izgledalo i bilo vrlo blizu da ta karika pukne što se i dogodilo u novijoj povijesti kad su agresori iz srpske krajine presjegli vezu između južne i sjeverne Hrvatske. Pitanje Like nije samo pitanje Like nego je i egzistencijalno pitanje za cijelu Hrvatsku.

VIS "Bagremi" su nakon službenog dijela programa pjesmom i glazbom nastavili program za prisutne.

Koliko je sakupljeno na tom banketu javnost će biti obaviještena nakon obračuna. Čestitamo na još jednoj pozitivnoj i humanitarnoj akciji naše hrvatske zajednice, na zajedništvu koje je opet urodilo dobrim plodom, a našem novom biskupu kao i braći u domovini poručujemo da ih nismo i nećemo zaboraviti jer smo dio tog istog naroda.

Posebne čestitke Društva Ličana.

Biserka Milinković

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 82, 15. V. 2001.

INCIDENT: Na proslavi 10. obljetnice 4. gardijske brigade u Splitu Predsjednik Mesić dočekan uvredama i zvižducima

SPLIT - Cigane! Cigane! Fuj, lopove! - uvredljivim skandiranjem i zvižducima dočekani su jučer u Vojarni sv. Križ na Dračevcu, na proslavi desetogodišnjice 4. gardijske brigade "Paukova" Predsjednik Stipe Mesić, ministar obrane Jozo Radoš i načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga general zbora Petar Stipetić. Nekoliko desetaka članova obitelji stradalih pripadnika brigade revoltirano su napustili proslavu kad se Predsjednik obratio slavljenicima. Među njima je bio i predsjednik Središnjeg nacionalnog stožera za zaštitu digniteta Domovinskog rata pukovnik Mirko Čondić, koji nije htio komentirati skandalozno vrijeđanje vrhovnog zapovjednika Oružanih snaga, te jedan od glatijih prosvjednika član stožera i čelnik splitskog HCSP-a Luka Podrug. No ni Predsjednik nije ostao dužan njima. S pozornice im je doviknuo: - Ne spominjate svoje roditelje!

Odlikovanja "Paucima"

- Mene su upravo četnici optužili u Haagu! Poslali su prijave protiv mene, no nisam vjerovao da četnici imaju toliko pristaša u Splitu. To su fašističke i rasističke poruke! Lopov sam očito zato što ništa nisam ukrao od ove države i profitirao u ratu. A oni koji su organizirali ovo, pogledajte što su imali prije rata, a što imaju sada. Bilo bi dobro to pogledati - komentirao je Mesić, koji je "Paukove" odlikovao Ordenom kneza Domagoja. Prijavak mu je predao zapovjednik brigade brigadir Zvonko Asanović, koji se i prvi obratio postrojama proslavljene brigade, utemeljene 28. travnja 1991. godine.

- Odlučnost i kreativnost nadomjestali su nedostatak oružja; hrabrost i požrtvornost radali su pobjedu za pobjedom, a okrunili su nas "Olujom". Ponos i istinoljubivost priskrbjeli su crvenoj beretki poštovanje kod naroda, a kod neprijatelja respekt i strahopoštovanje. Ne može se, bila je jedina nepoznanica ovoj postrojbi - istaknuo je brigadir Asanović.

U ime pripadnika Oružanih snaga "Paukovima" je obljetnicu čestitao general Stipetić.

- Od utemeljenja nije bilo nijednog ratišta u Dalmaciji na kojem 4. gardijska nije pokazala svoju snagu i odlučnost. Kruševo, Ploče, Vrljika, Driš, Sinj, Dubrovnik i druga mjesta obilježili ste i zalili svojom krvlju. Poginula su 193 pripadnika brigade, više od 1600 je ranjenih, a više od 10.000 je onih koji su prošli postrojbom i dali pečat slobodi i neovisnosti Republike Hrvatske. Znali ste se tući i znate samo za pobjede. Odlikovanje Predsjednika Republike je priznanje za junaštvo kojim se ta brigada okitila tijekom Domovinskog rata, junaštvo koje je od šireg značenja za obranu Hrvatske - kazao je Stipetić.

"Đava te odnija!"

- Hrvatska mora postati zona sigurnosti, a pretpostavka za to je ulazak stranog kapitala nužnog za gospodarski rast. Modernizacija vojske je nužna za članstvo u NATO-u i EU. Vi ste spriječili rat u Europi, vašom pobjedom izbjegnuto je i svjetski požar. Živjeli! - pozdravio je Predsjednik "Paukove". Podijeljena su priznanja i nagrade, a Mesića je prilikom polaganja

Stjepan Mesić: PSOVALI SU MI MATER I NEĆU SE ISPRIČATI

Nakon kratkog predaha od splitskih događaja, zamolili smo predsjednika Mesića da odgovori kako je doživio Split, zvižduke i povike i je li spreman na ispriku koju neki od njega očekuju.

* Jeste li trebali onako reagirati i je li to bila reakcija primjerena instituciji koju predstavljate?

- Moja reakcija nije bila ni po čemu neprimjerena, jedino sam rekao da se ne spominju roditelji. Ne znam zašto bi trebalo dramatizirati stvar. Na mojoj strani je samo duboka žalost zbog toga što se to događa. Žao mi je što je zloupotrijebljeno odavanje pijeteta poginulima u Domovinskom ratu. Postavljanje vijenca u spomen poginulima iskorišteno je za necivilizirane povike i uvrede. Ne mogu tražiti da svatko ima časti i ponosa, svjestan sam da je riječ o predizbornoj kampanji i da postoje razne frustracije, ali ne mogu prihvatiti vulgarnosti i neciviliziran način komuniciranja. Riječ je o scenariju onih koji su se obogatili, koji voze tuđe automobile i jahte, žive u tuđim kućama. Kad takvima kažeš da na to nemaju pravo, onda se to pretvori u harangu koja zabrinjava. Problem je u organizatorima koji su zloupotrijebili događaj i ne bi trebali ostati neidentificirani. Taj je orkestar uglazbljen negdje drugdje

* Javnosti je zasmetalo što ste na povike o ciganima odgovorili da ne spominju svoje roditelje.

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 82, 15. V. 2001.

Predsjednik Mesić uzvratio na uvrede

ganja vijenca za poginule u Kapelici sv. Križa izvrijedala starija gospoda u crmini: - Plakat će mi dica kad te vidu! Đava te odnija!

MINISTAR RADOŠ PORUČIO VOJNICIMA:

Vrhovnoga zapovjednika morate poštovati

- Najviše što se jednome vojniku može dogoditi jest sudjelovanje u obrani i oslobađanju svoje zemlje. To ne može prisvajati nijedna politička stranka i grupacija. To je u prvom redu djelo vojnika, ali i ukupan napor cijeloga hrvatskog naroda, i ne može biti ničije eksplicitno pravo. Svi smo ovdje da čuvamo i štitimo Domovinski rat, jer na tome počiva naša zemlja, naša sadašnjost i budućnost. Poruke koje smo čuli poruke su svim Hrvatima koji su izabrali Stjepana Mesića za predsjednika RH. Zato su te poruke nedopustive. To je protiv hrvatske države, to se ne smije raditi! Stjepan Mesić vrhovni je zapovjednik Oružanih snaga, predsjednik Republike i vi ga morate poštovati - stupio je u Mesićevo obranu ministar Radoš popraćen zvižducima. Vojsku, kazao je, treba zaštititi od politike. (Večernji 5. svibnja)

- Oni su spominjali moje roditelje, psovali su mi mater i ja sam im odgovorio da ne spominju roditelje. Oni nisu vikali samo "cigane i lopove" nego su vrijeđali moje roditelje.

* To se nije čulo, pa se moglo shvatiti da ste na povike "cigane, cigane" rekli da ne spominju svoje roditelje.

- Ne, nisam spominjao ni roditelje ni cigane. To su uostalom sve švedanin do švedanina.

* Televizijske kamere pokazale su da vam je u trenucima najžešćih zvižduka bilo vrlo teško.

- Bio sam tužan. Upravo oni koji su prije nekoliko godina vikali nikad Hrvat na Hrvata, sada su najglasniji u ovakvim razračunavanjima. Sada više nema Srba i Muslimana, pa je došao red na Hrvate koji traže pravnu državu. I to pokušavaju oni koji sjede u 200-300 četvornih metara stanova, koje su otkupljivali za 10-15 tisuća DEM, koji su dobivali besplatne placeve na moru. No ono što mi je zasmetalo jest da se to može dogoditi u vojnom objektu. U izbornoj kampanji katkad i primitivizam ispliva, a ponešto i jugo donese, ali sam uvjeren da splitsko cvijeće može nadjačati mirise koje jugo donese. Nije riječ o velikoj skupini ljudi, ali službe koje su morale voditi računa o dignitetu objekta nisu funkcionirale. Vojna policija nije smjela dopustiti takav eksces u vojnom objektu. Pozitivno je da vojska nije su-

djelovala u ekscesu, ali vojna policija trebala je reagirati. Kažu da su tamo bili roditelji poginulih. Da, ali čiji je roditelj Luka Podrug ili dama iz Stuttgarta. To je bio orkestar koji je uglazbljen negdje drugdje, a vidi se odakle stvari idu.

* Zar vam savjetnici nisu rekli što možete očekivati u takvoj atmosferi i predizbornoj kampanji, pri čemu su neki rekli da radite u korist HNS-a?

- U Split sam otišao da bih odao počast vojnoj jedinici koja je dala velik doprinos u pobjedi u Domovinskom ratu, ali i da bih podržao inicijative koje mogu ohrabriti poduzetništvo. No, kao normalan čovjek izvukao sam i pouke iz svega. Treba očito pustiti neka prođu izbori i neka nitko ne očekuje da ja bilo koga promoviram i da za bilo koga radim.

* Vijećnici Gradske skupštine napustili su svečanu sjednicu u povodu Sv. Dujma zato što se niste htjeli ispričati?

- A kome se ja trebam ispričati? Meni se trebaju ispričati, ja sam bio izvrjedan. Ja sam samo nakon svih uvreda koje su mi izrečene i koje su dio scenarija rekao da su u Beogradu četnici protiv mene pokrenuli tužbu u Haagu, a sada iste poruke dobivam i u Hrvatskoj. Scenaristi su očito mislili da ni Vlada, ni desni ni lijevi, neće stati u moju zaštitu, pa sam ja po tome dobra točka koja se može uzdmati. No naši su građani posve drukčiji, dobio sam veliku podršku i javnost je mnogo svjesnija nego scenaristi koji su planirali.

Prijete mi kukavice

* Navodno ste dobivali izričite prijetnje iz Splita da nećete izvući živu glavu nakon ovog posjeta?

- Primam takve prijetnje, ali za mene su to sve kukavice. Nisam se bojao otići u Split, ali siguran sam da ni svi oni koji su protestirali nisu svjesni o čemu je zapravo riječ. Ali uz dobru financijsku podlogu i uz kampanju koju godinu i pol vodi Slobodna Dalmacija protiv mene, takav je scenarij očito moguće jedno vrijeme održavati na životu.

Nastavak sa str. 4

zakona. Očekujemo da nećemo biti prinuđeni pokretati ocjenu ustavnosti Odluke Visokog predstavnika pred Ustavnim sudom Bosne i Hercegovine.

Povlačenjem sporne Odluke vratit će se narušeno povjerenje u misiju i namjere predstavnika Međunarodne zajednice, što je stvarni i jedini cilj ovog Priopćenja.

Ministar Gojko Kolobarić, BiH

Preporučujemo Vam:

GENERALTURIST TRAVEL SERVICE LTD.

Special Agents for
CROATIA AIRLINES
MEMBER OF IATA

CAR RENTALS
IN CROATIA

General Turist Travel Service Ltd. je jedna od najuglednijih putničkih agencija u Kanadi. Utemeljitelj i vlasnik ove poznate tvrtke je obitelj Lončarić. Profesionalnim uslugama ove agencije koriste se Hrvati iz Kanade, Hrvatske, Ujedinjenih Američkih Država i drugih zemalja, već više od 30 godina.

- Naša agencija zastupa gotovo sve zrakoplovne i pomorske linije.
- Organiziramo grupna (charter) putovanja s najnižim cijenama, naročito u domovinu Hrvatsku.
- Također, već više od 30 godina, obitelj Lončarić uredjuje i emitira hrvatski radio sat "Zvuci Hrvatske," kojeg možete slušati: na radio postaji CHIN 100.7 FM od ponedjeljka do petka od 14:00-15:00, te nedjeljom od 12:00-13:00 sati. (15.40AM)
- Za sve informacije obratite se na naš ured.

- IVICA (JOHN) LONČARIĆ -

3045 Southcreek Rd., Unit 1, Mississauga, Ontario L4X 2X6

(905) 602-8900 Generaitourist@ICA.net www.generaltourist.com Fax: (905) 602-8899

* Tko financira, a tko su scenaristi?

- Financijeri su oni koji su koristili obrambeni rat hrvatskog naroda za svoju osobnu korist, a i scenaristi su poznati. HDZ bi mi mogao zamjeriti da ih ne spomenem u tom kontekstu. Nakon svega što se dogodilo, vijećnici HDZ-a, umjesto da kažu nije ovo bilo dolično vladanje, dva njihova vijećnika, napuštaju sjednicu.

* Jeste li zadovoljni reakcijom ministra Radoša?

- Ministar Radoš je nastupio jedino kako je mogao, jer da to nije učinio, to bi bila katastrofa za njega i kao ministra i kao čovjeka. On je rekao da je to uvreda svima koji su za mene glasovali, ali to je uvreda svim građanima Hrvatske. Jer ja nisam predsjednik samo onima koji su glasovali za mene nego svih građana Hrvatske.

Ne znam zašto su zviždali i Stipetiću

* Odustajanje Haaga od slučaj Stipetić s jedne strane donosi olakšanje, a s druge nelagodu zbog mogućih daljnjih optužnica na temelju njegova svjedočenja?

- General Stipetić nikoga nije teretio, on je sebe branio od optužbe, obranio je čast Hrvatske vojske i sebe kao čovjeka koji je dao velik doprinos u obrani domovine. Na žalost, i njemu se zviždalo u Splitu. Ne znam samo zašto, valjda je dobar ako ide u Haag, a nije dobar ako ne ide.

Objede iz kolumni

* Neki tumače da je dio reakcija posljedica toga što ste Slobodnu Dalmaciju nazvali fašistoidnim novinama. Kako komentirate promjene?

- Samo dio novinara, prije svega kolumnisti, bavili su se napadima i objedama na neprimjeren način. Kao čitatelj očekujem da politika više neće sudjelovati u uređivačkoj politici. Tu se slažem s onima koji se boje ispolitiziranosti. Slobodna moraju biti novine slobodnog novinarstva, a ne služenja politici. (Večernji list, 8. svibnja)

Ured Srba tuži Mesića ICTY-u

BEOGRAD - Beogradski Ured Srba iz Hrvatske jučer je glavnoj tužiteljici Međunarodnoga kaznenog suda u Den Haagu Carli del Ponte uputio pismo u kojem traži "podizanje optužnice" protiv hrvatskog predsjednika Stjepana Mesića zbog, kako navode, "poticanja i organiziranja ratnih zločina i genocida nad hrvatskim građanima srpske nacionalnosti". Ta udruga navodi da je Mesić od 1990. do 1995. godine obavljao veoma važne dužnosti u HDZ-u, bivšoj SFRJ i Hrvatskoj "a cijelo to vrijeme radio je na razbijanju SFRJ, zbog čega Udruga u njemu vidi veleizdajnika". (Večernji list, 28.4.)

Norval: Iva Bartulović, bračni par Kasalo (s lijeva na desno)

Prisutan je bio i Veleposlanik Republike Hrvatske, gosp. Andrija Jakovčević koji je u svom govoru naglasio da će on i Veleposlanstvo učiniti sve što može u pomoći gradnji crkve.

Ono što je posebno pohvalno i treba se znati jest to, da su svi Hrvati opet pokazali svoju složnost i brigu za svoj narod, svoju vjeru i svoju Crkvu - počevši od penzionera, žena koje su same i preživljavaju na penziji, a koje su darovale svoje vrijeme priređujući kolače, rađeći u kuhinji pa onda 'običnih' ljudi koji svojim prilozima i prisustvom, pozitivnom podrškom do poslovnih ljudi, advokata, financijskih, građevinskih stručnjaka složno rade za dobrobit svih nas.

Prema informacijama dobivenim od Fra. Stipe Pandžića, upravitelja Centra, na banketu je prikupljeno oko \$118.000.00. Proračun za cijeli projekt crkve je \$4.9 miliona, od čega će Biskupija Hamiltona dati najveći dio povoljnog zajma. Hvale vrijedno i samo tako se može naprijed. Čestitka svima koji su pomogli i pomažu ovaj projekt. Jos jednom čestitam!

Biserka Milinković

Predavanje AMCA-e: Haague Tribunal

U petak 11. svibnja u prepunoj sali Faculty kluba, U of T, izvanredno predavanje održao je dr. Mirjan Damaška, sterling profesor sa Yale sveučilišta. Dr. Damaška je govorio o povijesti Haaškog suda, o slabostima i dobrim stranama tog Suda, o pritužbama Hrvata na taj sud, kao i vrijednosti Haaškog suda.

Slušatelji, uglavnom članovi AMCA-e, kao i prijatelji ili zainteresirani vrlo se pažljivo slušali predavanje koje je trajalo puni sat. U svom izlaganju dr. Damaška je govorio o tome kako je negdje oko 1993. UN Security Council osnovao ovaj Sud, jer je time mislio da će osigurati mir. U početku samog djelovanja Suda, Zapadne sile su pokazale mali interes za rad Suda, pa je i budžet Suda bio vrlo mali, dok sada prelazi \$100 miliona, s raznim ekspertima, koji su vitalno zainteresirani za produženje rada Suda. Postavke zbog kojih je ovaj Sud ustanovljen su slijedeće: ukoliko ratni zločini ne budu procesuirani, moglo bi doći do osobnog osvećivanja (čega je u stvari bilo vrlo malo na prostorima bivših republika Jugoslavije). Isto tako zadaća toga Suda je da se utvrdi pojedinačna krivica, kako bi se spriječila misao kolektivne krivice, čime bi se pomoglo buduće pomirenje, kao i da se uspostave povijesne činjenice.

Dr. Mirjan Damaška sa suprugom

Dr. Damaška se slaže sa negovanjem Hrvatske na rad suda, posebno na izrečene kazne, no po njegovim riječima, ove kazne su rezultat svjesne odluke da kazne budu određivane po vojnim sudovima, a ne načinu suđenja na Zapadu. Isto tako je govorio o negativnim stranama ovog Suda, a/ o tome kako je Sud osnovao UN, koji je i sam krivac u ovom ratu; b/ o nejednakom postupku prema zaraćenim stranama; c/ o slaboj želji da se uhapse zločinci sa svih strana; d/ kao i to da je taj Sud vrlo neosjetljiv prema osjećajima raznih etničkih grupa.

Ipak, dr. Damaška smatra da je ovaj Sud potreban, jer koja je alternativa tom Sudu? Učiniti ništa, ili pojedinačne osvete? Završio je predavanje o budućnosti ovog Suda, koji će svojim radom učiniti da će budući mogući ratni zločinci razmišljati o akcijama, te da će taj Sud jednom postati osjetljiv prema žrtvama rata i konačno dovesti zločince, koji su sad slobodni, pred Sud.

Nakon predavanja postavljena su mnoga pitanja, a čak i kad je predavanje bilo gotovo, mnogi su i dalje željeli razgovarati s dr. Damaškom.

Velika je šteta da je ovo predavanje bilo dostupno samo onima koji žive u Torontu, ili imaju mogućnost dolaska na ovu lokaciju. Naša cijela zajednica je trebala čuti ovog predavača, jer je svojim predavanjem dobro objasnio neke pojmove koji nam nisu bili potpuno jasni.

Čestitke AMCA-i na još jednom izvrsnom predavanju, i dobroj posjeti. (VK)

Večera kuglačkog društva "Zagreb"

Završila je sezona kuglanja - tako mi govore kuglači društva "Zagreb", koji su u subotu, 12. svibnja u restoranu "Croatia" imali podjelu pokala najboljima, kao i prigodnu veselice. Nakon odlične večere (posebno je fina bila teletina, tako su mi govorili, jer ja nisam večerala), i nakon veselih razgovora kuglača, koje osim kuglanja povezuju prijateljstva i rad u zajednici, predsjednik društva gosp. Vlado Gržan najavio je podjelu pokala najboljima. No, ove godine "pokali" nisu podijeljeni, već umjesto pokala najbolji kuglači dobili su vrlo ukusne staklene figure životinja.

Najbolji kuglači su se iskreno veselili nagradama, no uz njih veselila se je i cijela dvorana. Blicevi fotoaparata su samo sijevali - tako je veliko bilo zadovoljstvo svih prisutnih. Čestitke su se čule sa svih strana najboljima. Sezonski šampioni kuglačkog kluba "Zagreb" sa 124 points bila je ekipa u kojoj su Božo Svalima, Braco Vlašić, Karmen Lončarić, Marko Vinski, Max Vlahov i Ivan Kulić. Najbolji u playoff-u bila je ekipa B. Sardož, L. Klisić, Z. Vajdić, F. Kovač, M. Kulić i B. Tuffaha (sa 6165 points)

Pobjednički tim kuglača sa večere kuglačkog kluba "Zagreb"

Među pojedincima najbolji su bili: Božo Svalima (225 points) među muškima, i V. Filip (207 points) među ženama. Zatim slijede C. Radolović (222 pts), pa S. Risek sa 214 (pts) u muškoj konkurenciji, a među ženama druga po broju points bile su gospođe Ruža Rudar i Milana Kelava. Svatko od njih dobio je zaista lijepi poklon, no ono što je bilo najljepše - bili su osmjesi i zadovoljstvo cijele dvorane. Kad sam odlazila, već je počinjao ples. Kuglači su se pretvorili u odlične plesače, no u nedjelju 13. svibnja, opet se nalaze na svom uobičajenom mjestu: na kuglanju u Bowlerama, ugao Dundasa i Kiplinga u Mississaugi (a bit će i pečeni pajceci).

Vrlo kratko sam razgovarala s predsjednikom kluba, koji mi je napomenuo kako je ovo već 26 kuglačka sezona, imaju 51 igrača, kuglaju svake nedjelje navečer. No, uz veliko zadovoljstvo koje im kuglanje daje, ovo malo društvo je pomoglo Hrvatsku kad je bilo najpotrebnije novčanim prilozima, kao i sponzoriranjem dvoje djece koja su izgubila roditelje u ratu. No, danas ćemo stati na ovome, jer o ovoj veselji, ali i vrlo aktivnoj udruzi pisat ćemo više ovog ljeta. Za sada, iskrene čestitke pobjednicima, utjeha onima pri kraju tabele! No, kako se kaže, nije važno pobijediti, važno je sudjelovati! (VK)

Događaji u našoj zajednici

Ovih dva tjedna od posljednjeg broja HRVATSKE ISKRE naša zajednica u Torontu, Mississaugi, Oakvillu, Norvalu i Hamiltonu bila je zaista aktivna. Toliko toga se događalo, da je bilo gotovo nemoguće posjetiti sve. Tako vam danas donosimo tek nekoliko prikaza događaja iz naše zajednice, no opet vam ponavljam molbu: želite li da vas posjetimo, molimo vas obavijestite nas na vrijeme tako da bi mogli ostati dulje, a ne tek koju minutu.

Urednica

Večera društva AMCA - Toronto

Društvo bivših studenata i prijatelja hrvatskih sveučilišta (AMCA - Toronto) priredila je u petak, 20. travnja večeru za svoje članove i prijatelje društva. U dvorani Croatia Restauraanta skupilo se 80-tak ljudi koji su uz dobro raspoloženje, ugodan razgovor i dobru kapljicu započeli svoju uobičajenu godišnju večeru. Predsjednik društva g. Nikola Demarin pozdravio je prisutne, počasne goste, konzula g. Ivana Picukarića i počasnog govornika g. Janka Perića, člana kanadskog parlamenta u Ottawi. U predahu između predjela i glavnog jela gđe Srebrenka Bogović i Aranka Lengyel, članice Torontske amaterske kazališne grupe "Histrioni", ugodno su nas iznenadile čitanjem odlomaka iz knjige "Stari Zagreb". To je dalo osobiti naglasak kulturnoj oznaci društva AMCA.

Nakon vrlo obilne i tečne večere poslušali smo govor našeg gosta g. Janka Perića. U kratkoj autobiografiji on je istaknuo da je došao iz Zagorja u Kanadu kao dječak od 10 godina, a kao mladić oduševio se kanadskim parlamentarnim sistemom. Sada je već po treći puta izabran iz okruga Cambridge kao kandidat liberalne stranke u kanadski parlament. Četiri člana parlamenta su ljudi hrvatskoga podrijetla, a 14 ostalih Hrvata rade na Parlament Hillu. G. Perić je rekao da se rano počeo uklapati u kanadski način života te zamjera mnogim Hrvatima, koji ovdje žive u zatvorenom getu, da ne sudjeluju s ostalim građanima Kanade u javnom radu. On smatra da je kanadska ekonomija još vrlo dobra, da je niska nezaposlenost i mala inflacija zasluga g. Paula Martina, ministra financija. Na kraju je g. Perić odgovarao na brojna pitanja prisutnih slušalaca. Čisti prihod od večere upotrijebiti će se za buduća predavanja i kulturne priredbe u organizaciji AMCA-e. (DD)

Banket kluba Hrvatsko Zagorje

U subotu 28. travnja u punoj dvorani Croatia-e Banquet hall-a održana je već tradicionalna večera popularnih Zagoraca. Došla sam tek na koju minutu (jer posao je zvao i dalje) no među Zagorcima nije moguće ostati tek koju minutu. Iako su me gđe. Štefica Čorić i Vesna Kivač, ugodne domaćice, pozivale da ostanem, jednostavno nisam mogla, a moram priznati da me je sve vuklo natrag - sve je bilo tako veselo! Dvorana je bila izvrsno uređena, sve je blistalo! A osim toga - bilo je puno poznatih lica iz naše zajednice. Rekli su mi kako se veesele ovoj večeri, jer to su ustvari prilike da se malo pospominjate s prijateljima, da si malo zaplešete, i kak treba pozabavite, uz dobru hranu i kupicu!

Ovo, društvo, ako ne znate, ima novog predsjednika. Do sada je to bio gosp. Milek, no sada je na njegovo mjesto došao gosp. Ivan Ban. U svom kraćem govoru pozdravio je sve prisutne, zahvalio svima na radu i posjeti i poželio dobar provod. Večeru je blagoslovio vel. Lozić iz župe Hrvatskih mučenika, i nakon dobre večere počelo je veselje, baš onakovo kao što samo Zagorci znaju prirediti.

Dobru hranu su, kako čujem, pripremile kuharice iz ekipe gđe. Ivanke Tonković. Glazba, koja je bila zaista dobra, svirala je do ranog jutra, jer

drugo jutro sam sreća poznatog nam Zagorca gosp. Štefa Grgića na ranoj misli, koji mi je izgledao "malo umorno" (no kako i ne bi, kad je, po njegovim riječima, bio u Croatiaji do 2 ujutro!). Dečki iz VIS-a "Treći stupanj" očito su jako dobro sve zabavljali. To mi je potvrdio i Štef Šmintić, čiji je sin te večeri, mladi Steven Šmintić - vrlo aktivan i marljiv član naše zajednice, proslavio svoj 24. rođendan. Čestitamo, dragi Steven, i neka ti život bude baš onakav kakav si želiš! I još nešto - čujem da se te večeri pojavila nova moguća pjevačka zvijezda iz naše sredine, pa joj želimo svaku sreću, ako izabere ovaj trnovit put pjevanja!

Zagorcima, kao i uvijek, čestitamo na dobro pripremljenoj večeri. Pozdravljamo novog predsjednika gosp. Bana, sa najboljim željama za dobar rad ovog društva pod njegovim vodstvom. (VK)

VEČERA NA NORVALU

Odbor za izgradnju crkve Hrvatskog katoličkog i kulturnog centra "Kraljica mira" organizirali su u subotu 28. travnja besplatni banket, drugi po redu, za prikupljanje novčanih darova za izgradnju crkve. Dvorana je bila prepuna, atmosfera domaća, ugodna, večera izvrsna, posluga brza i vrlo dobra. Banket je otvoren himnama, kanadskom i hrvatskom, koje je otpjevao gosp. Alilović. Minutom šutnje dala se počast svim palim u Domovinskom ratu kao i pokojnicima župe.

Najveći dio posla je obavljen, za koji je evo uzelo oko tri godine. Od prvih začetaka proračuna, planova, analize zemljišta, testiranja, mjerenja, pribavljanja svih mogućih dozvola, čeka se sada samo na konačno odobrenje i prema riječima gosp. Ante Kikaša čija je geodetska firma od prvog dana uključena u tom projektu, gradnja bi mogla početi kasno u ljeto ili u jesen. Hamiltonska biskupija je već odobrila povoljan kredit koji će biti upotrebljen za izgradnju.

Program večere vodio je gosp. Kiril Bukatko, a fra. Stipe Pandžić je pozdravio sve prisutne i zahvalio na dosadašnjoj pomoći svima koji su na bilo koji način pomogli projekt.

Banket u Norvalu: Gosp. Janko Herak i Ante Kikaš, a sjede gđe. Ankica Balaban, Susan Vajdl i Nada Brinjak

Od prisutnih treba pozdraviti sve koji su evo opet podržali ono što je korisno i dobro za hrvatsku zajednicu ovdje na ovim prostorima i za očuvanje vjere i narodne svijesti. Od tolikih koji su pomagali i pomažu treba spomenuti i poslovne ljude, koji rade na tom projektu od samog početka - gosp. Antu Kikaša, gosp. Mirka Bukovca, advokata, braću Marka i Slavka Perića, kao i još toliko drugih. Prema riječima fra. Stipe "ta gradnja biti će na ponos nama i našoj djeci, a zahvaljujući Crkvi ostati ćemo povezani sa domovinom i narodom. To je poticaj da idemo naprijed uz vjeru u Boga."

U svom govoru gosp. Ante Kikaš je između ostalog rekao da ne zaboravimo što smo uspjeli do sada napraviti. Usprkos velike pomoći koju su Hrvati ovih prostora dali za i u vrijeme okupatorskog rata u domovini Hrvatskoj i BiH, na prvom banketu bilo je sakupljeno \$200,000. To je lijepo kad se zna da je u to vrijeme bila i ekonomska kriza i velika nezaposlenost u Ontariju.

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 82, 15. V. 2001.

IZJAVA HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE

ZAGREB, 27. travnja (Hina) - U povodu završetka 22. Plenarnoga zasjedanja Hrvatska biskupska konferencija objavila je danas izjavu za javnost. "Mi, hrvatski biskupi, sabrani na XXII. plenarnom zasjedanju u Zagrebu, od 24.-26. travnja 2001., prvom u trećem mileniju, razmatrali smo u duhu apostolskog pisma pape Ivana Pavla II. "Ulaskom u novo tisućljeće", izazove novog vremena, a posebno hrvatskoga društva u sadašnjem trenutku.

U skladu s naukom Drugoga vatikanskog sabora, koji je izjavio da su "radost i nada, žalost i tjeskoba ljudi našeg vremena... radost i nada, žalost i tjeskoba također Kristovih učenika" (GS 1), usmjerili smo pozornost na ono što nas u našem društvu čini tjeskobnima, kao i na ono što nam daje nadu.

Sadašnji trenutak obilježen je napetostima koje izviru iz ozbiljnih gospodarskih poteškoća. Rastuća nezaposlenost pogada posebno mlade koji zbog toga gube vjeru u budućnost, postaju žrtve droge i drugih poroka. Dugogodišnje neriješeno pitanje statusa prognanika i izbjeglica stvara u njima osjećaj zaboravljenosti i beznada. U sličnom su položaju mnogi drugi koji na razne načine trpe posljedice rata, kao što su branitelji, invalidi, udovice, siročad. Demografsko izumiranje naroda, iseljavanje u inozemstvo i problemi naših iseljenika pridonose težini stanja.

Kao i mnoge ljude u našem društvu, i nas biskupe zabrinjavaju suprotstavljajući se Domovinskom ratu, jer se događajima, osobama i okolnostima u kojima se on dogodio nerijetko pristupa bez dužnog poštovanja i istinoljubivosti. Izvor nesigurnosti kod mnogih su i nejasni ciljevi za kojima ide međunarodna zajednica na našim prostorima. Nemali razlog tjeskobe su i trajni međustranački sukobi koji prelaze okvire demokracije i otežavaju izlazak naše zemlje iz gospodarskih teškoca. Učvršćenju demokracije i općem osjećaju sigurnosti ne pridonose ni česti zahvati u Ustav.

Uz navedene pojave u našoj Domovini, uznemiruju nas i događaji u susjednoj državi Bosni i Hercegovini. Ondje su nedavni nedemokratski postupci međunarodnih političkih organizacija izazvali nesigurnost i strah među pripadnicima hrvatskog naroda. Dok dijelimo tjeskobu sa svima koje takvo stanje pogada, izražavamo potporu braci u episkopatu Bosne i Hercegovine u njihovom radu na uspostavi pravih odnosa među vjeverama i narodima u toj državi.

Unatoč svim spomenutim poteškoćama ima i razloga za nadu. Nadu svakako daje činjenica da u novi milenij ulazimo u slobodnoj i samostalnoj hrvatskoj državi, za koju su mnogi tijekom povijesti a osobito u zadnjem desetljeću XX. stoljeća, prinijeli velike žrtve, uključujući i vlastiti život. Nadu pruža i činjenica da se jednako tako mnogi nesebično ulažu i u

Štengl: Gospodo, Vukovar je uspio

VUKOVAR, 3. svibnja - Svečanim mimohodom ulicama grada, Vukovarci su po treći put u mimodopskim uvjetima proslavili Dan grada Vukovara, odnosno blagdan svetih Filipa i Jakova - njegovih zaštitnika. Tomu je prethodilo odavanje počasti hrvatskim žrtvama agresije, polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća podno križa na Memorijalnom groblju žrtava iz Domovinskog rata. Vijence su položila izaslanstva gradova Vukovara i Dubrovnika, Ministarstva hrvatskih branitelja, Koordinacije udruga proisteklih iz Domovinskog rata i Vukovarsko-srijemske županije.

Misno slavje u, ratom razrušenoj crkvi sv. Filipa i Jakova, gdje je u tijeku obnova sredstvima Zagrebačke županije, predvodio je apostolski nuncij u Hrvatskoj, msgr. Giulio Einaudi. On je sve građane Hrvatske pozvao na molitvu za povratak, obnovu i ljepši život u Vukovaru.

Koliko se pak odmaknulo u međunarodnim odnosima na tom području najbolje svjedoči činjenica da je na početku svečane sjednice Gradskog vijeća u novoobnovljenoj gimnaziji, predsjednik Vijeća Marko Čepnja iz redova Samostalne demokratske srpske stranke, ponajprije pozdravio predstavnike Koordinacije udruga proisteklih iz Domovinskog rata.

"Poslije deset godina od tragičnih dana u povijesti Vukovara, iako ne postoji recept za međuljudske odnose, nadvladali smo i premostili prepreke koje su, ne tako davno izgledale nepremostive. Gospodo, Vukovar je uspio", rekao je obraćajući se nazočnima vukovarski gradonačelnik Vladimir Štengl. Osim što je podsjetio na početke mirne reintegracije i sva postignuća na polju obnove 14.000 ratom uništenih od ukupno 15.830 vukovarskih stambenih jedinica, te komunalne infrastrukture, Štengl je upozorio na probleme nezaposlenosti i gospodarstva. U grad se vratilo 8.500 prognanika, među kojima je na Zavodu za zapošljavanje evidentirano 3.200 nezaposlenih. Do sada je obnovljeno 3.000 obiteljskih kuća i 1.770 stanova. Mišljenja je kako je u predstojećem razdoblju potrebno ubrzati obnovu radi što bržeg povratka preostalim 12.000 prognanih Vukovaraca; hitno sanirati ratnu štetu u središnjoj baroknoj jezgri radi vraćanja identiteta grada; ukloniti sve divlje deponije građevinskog otpada; ažurirati donatorima i mogućim sponzorima sve informacije o tijeku obnove obje-

Stranica 7

izgradnju naše mlade države. Mislimo tu na mnoge očeve i majke, koji u nepovoljnim ekonomskim prilikama, prihvaćaju i odgajaju djecu koju im Bog dariva; na mlade, koji uspijevaju odoljeti raznim pogubnim iskušenjima našeg vremena, na učitelje i odgojitelje koji se - iako za to nisu adekvatno nagrađeni - samozatajno trude prenijeti na mlade naraštaje ne samo znanje nego i autentične ljudske i kršćanske vrijednosti; na umirovljenike koji strpljivo podnose neđače malih mirovina i svoje fizičke nemoći; na gospodarstvenike koji u teškim okolnostima otvaraju nova radna mjesta i pravedno nagrađujući radnike omogućuju njima i njihovim obiteljima život dostojan čovjeka; na sve ljude u našem društvu koji savjesno i pošteno izvršavaju svoje dužnosti. Pozivamo javne medije da više i češće pišu i govore o takvim buditeljima nade.

Dakako, nisu nam promakli ni mnogi znakovi nade koje je Bog Crkvi i čovječanstvu podario tijekom proslave Velikog jubileja. Nama biskupima, svećenicima, redovnicima, redovnicama i vjernicima to je bila milosna prigoda da obnovimo i konkretnim djelima posvjedočimo svoju vjeru, obrazlažući tako nadu koju nosimo u sebi (Usp. 1. Pt. 3,15).

Jedan od tih razloga nade je upravo i činjenica da je prva godina novog milenija proglašena godinom dijaloga. U tome vidimo znak vremena kojim nas Bog potiče da se ne obeshrabrimo i otvara nam put na kojem se mogu prevladati poteškoće. Vrednote dijaloga valja razvijati na svim razinama našega društva, kao i s međunarodnom zajednicom. Ali taj dijalog traži i pretpostavlja vjernost i ljubav prema istini, u skladu s Isusovom riječi "istina će vas osloboditi." (Iv 8,32).

Uvjereni smo da se i predstojećim izborima za lokalnu samoupravu neki od problema mogu riješiti jer je to prigoda da se briga za opće dobro povjeri ljudima koji iskazuju spremnost za njega se nesebično založiti.

Stoga pozivamo sve vjernike da ispune svoju građansku i kršćansku dužnost te pristupe izborima. Dakako, mi ne možemo određivati kako će tko glasovati, ali pozivamo svakog kršćanina da u svojoj savjesti dobro odvaguje kojim osobama i kakvim programima može dati svoj glas.

Na kraju potičemo sve vjernike da se osobito u Marijinom mjesecu svibnju intenzivnije mole za mir i napredak naše Domovine, te za rješavanje problema u Bosni i Hercegovini, uz Papin poziv: "Krenimo naprijed s nadom!" (Ulaskom u novo tisućljeće, br. 58)", stoji na kraju izjave koju su potpisali biskupi HBK. (Hina)

kata javne namjene i spomeničke baštine, te intenzivno povezivati vanjske partnere preko ponuđenih programa...

Posebno nezadovoljstvo Štengl je izrazio nerješavanjem pitanja stanova i stanovanja, koja su u tom gradu izrazito složena. On smatra da je zatečeno stanje nemoguće učinkovitije rješavati bez jasnih zakonskih odrednica, posebice stoga što neizvjesnost oko mogućnosti otkupa, ili bar najma stanova traje i danas.

U svom govoru on je apelirao na sve Vukovance koji u sebi drže tajnu o sudbini više od 800 stanovnika toga grada za kojima tragaju njihove obitelji s obje strane, neka istina o njihovom počivalištu ugleda svjetlo dana. Pritom je istaknuo da je Vukovar uspio zbog svojih postojećih građana, jer su upravo oni bez osvetoljubivih čina u miru proteklih nekoliko godina na vječni počinak ispratili više od 1.000 žrtava agresije.

Iza kulisa, nezadovoljstvo je pak izraženo polupraznom športskom dvoranom gimnazije i neodazivanjem na proslavu mnogobrojnih saborskih zastupnika i drugih političkih čelnika. (Vjesnik, 4.5.)

Vremeplov....

2. svibnja 1991. - Danas se sjećamo obljetnice pogibije 12 hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu sa spomen pločom koja je otkrivena upravo na mjestu gdje su poginuli. Mjesto tog krvavog masakra bit će iduće godine obilježeno dostojnim spomenikom, po riječima ministra Šime Lučina.

1. svibnja 1995. - Munjevitom redarstvenom akcijom "Bljesak" oslobođeni su prostori u zapadnoj Slavoniji. Ova akcija redarstvenih snaga ograničenog opsega poduzeta je nakon terorističkih napada Srba na auto-cesti Zagreb-Lipovac i Pakrac-Požega. Zapadna Slavonija je ovom izvanrednom akcijom oslobođena 3. svibnja 1995.

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 82, 15. V. 2001.

Štefica i Dick Raven, koji ove godine slave 30. Godišnjicu braka! Sretno vam bilo, mladenci!

Stranica 26

Kratke vijesti

1,580.000 KANADSKIH DOLARA ZA RAZMINIRANJE

U zgradi UN-a u Zagrebu potpisan je 2. svibnja ugovor o donaciji 1,580.000 kanadskih dolara Hrvatskom centru za razminiranje. Ravnatelj HCR-a Damir Goršeta rekao je kako će novac utrošiti na stroj za razminiranje, obilježavanje minskih polja, opremu za pirotehničare, razvoj škole pasa za detekciju mina itd. Do kraja 2010., plan je razminirati cijelu Hrvatsku. Stalni predstavnik UNDP-a u RH, Cornelis Klein rekao je kako je kanadska vlada lani odredila kritična mjesta i očekuje pomak iduće godine. (Večernji list)

PRONAĐENA GROBNICA HRVATA STRADALIH U RATU

MOSTAR, 8. svibnja - Hrvati travničke općine pronašli su u utorak u Podgaju tijela najmanje pet osoba za koje se sumnja da su Hrvati iz sela Maljina, koje su u ratu strijeljali pripadnici Armije BiH. Dosad je na trima lokacijama u travničkoj općini pronađeno desetak tijela Hrvata od ukupno njih 37 koliko ih je ubijeno u Bikosu, nakon zarobljavanja u selu Maljine 8. lipnja 1993. (Vjesnik, 9 svibnja)

SPLIT, 10. svibnja - U neredima koji su počeli na stadionu u Poljudu za vrijeme jučerašnje utakmice između Hajduka i Dinama, a nastavljeni u večernjim satima na okolnim ulicama, ozlijeđeno je više od 40 navijača i policajaca. Uništeno je više automobila, izloga, prometnih znakova i kontejnera. Policija je do sada privela više od 80 osoba, a protiv više njih podnesene su kaznene i prekršajne prijave, izvijestio je glasnogovornik splitsko-dalmatinske policije Leon Tauber. "Mogu kazati da u tim događajima, napadima na policajce na stadionu, ulasku navijača na teren, gađanju policajaca odlomljenim komadima betonskih blokova, ima i elemenata organiziranosti", ustvrdio je Tauber. Neredi su počeli desetak minuta prije završetka utakmice kada je, pri vodstvu zagrebačkog kluba od 2:0, nekoliko Hajdukovih navijača ušla na teren, nakon čega je policija intervenirala i vratila ih na tribine. Utakmica je nastavljena da bi se odmah po njezinu završetku neredi sa stadiona prenijeli na okolne ulice. Razuloreni navijači napadali su policajce i gađali ih kamenjem, razbijali automobile, izloge, prometne znakove, palili kontejnere. Policija je u samoobrani koristila i suzavac te specijalno vozilo s vodenim topom. (Hina)

ZAGREB, 10. svibnja - Oko tisuću građana obilježilo je jučer na Trgu žrtava fašizma Dan pobjede nad fašizmom i Dan Europe, a za razliku od proteklih godina skup je prošao mimo unatoč provokacijama pripadnika Nove hrvatske desnice (NHD). Na skupu je pročitano pismo predsjednika Republike Stjepana Mesića u kojemu odaje priznanje svima koji su se godinama okupljali na tom trgu kako bi pokazali da postoji demokratska i antifašistička Hrvatska i koji su pomogli da se u svijetu shvati kako postoji i Hrvatska drukčija od one koju je simbolizirala politika bivše vlasti. Tajnik Odbora za Trg žrtava fašizma Zoran Pušić podsjetio je kako je Odbor u proteklih 11 godina svake godine organizirao sličan skup koji se jučer po prvi put održao na trgu kojemu je vraćeno njegovo pravo ime. Skupu, koji je trajao otprilike sat vremena, obratili su se i predstavnici stranaka, među kojima HNS-a, LS-a i SRP-a. Unatoč provokacijama pripadnika NHD-a nije bilo nikakvih incidenata, pa policija nije privela nijednu osobu. (Hina)

ZAGREB, 10. svibnja - U organizaciji Hrvatskog Caritasa i splitskog Franjevačkog instituta za kulturu mira u Zagrebu je sinoć otvorena međunarodna konferencija "Oprost i pomirenje - izazov crkvi i društvu", koja je okupila velik broj domaćih i inozemnih sudionika. Predsjednik Hrvatskoga Caritasa zadarski nadbiskup Ivan Prenda rekao je kako smo "svjedoci da se na ovim prostorima čovjek naučio praštati, a svi mi moramo se zauzimati za civilizaciju ljubavi, za dijalog među pojedincima i narodima". Zamjenik premijera i predsjednik državne Komisije za odnose s vjerskim zajednicama Goran Granić kazao je kako je povjerenje treća riječ koja je nužno vezana uz oprost i pomirbu te da on kao katolik vjeruje da mir nema alternativu. U Hrvatskoj je više nego ikad potreban novi duh, međusobno povjerenje i oprost koji će nas osloboditi prošlosti i dati nam nove energije da gradimo budućnost za svakoga od nas, bez obzira na vjeru i naciju, rekao je Granić.

ZAGREB - Za potrebe Hrvatskog Caritasa i Franjevačkog instituta za kulturu mira, Institut "Ivo Pilar" proveo je istraživanje o oprost i pomirenju, objavljeno u publikaciji pod nazivom "Mir u Hrvatskoj", koja je

sinoć predstavljena u Zagrebu. Istraživanje o oprost i pomirenju provedeno je na tisuću ispitanika u Hrvatskoj.

Ispitanici se slažu u ocjeni (80 posto anketiranih) da je isključivi krivac za rat agresivna srpska politika. Većina anketiranih (62 posto) smatra da bi žrtva trebala oprostiti, ali ne i zaboraviti što se dogodilo. Što se tiče pitanja povratka iseljenih Srba istraživanja su pokazala kako se 42 posto stanovništva protivi povratku iseljenih Srba, 34 posto podržava njihov povratak, a 24 posto nije još posve sigurno protiv li se ili podržava njihov povratak u RH. Što se tiče pitanja ratnog zločina i odnosa prema Haaškom sudu, 44 posto ispitanih smatra da bi Hrvatska trebala surađivati s tim sudom samo u mjeri u kojoj to čine susjedne zemlje. (Hina)

Mjesni izbori

ĐAKOVO, 10. svibnja - Predsjednik Liberalne stranke Zlatko Kramarić izjavio je sinoć kako se na lokalnim izborima LS nada uspjehu i velikom broju onih koji će dati podršku njezinoj liberalnoj građanskoj opciji, koja je po mjeri čovjeka i protiv svakog ekstremizma. "LS je do sada u Osječko-baranjskoj županiji bio najjača oporbena stranka, no ovi izbori krajnje su vrijeme da LS promijeni pozicije i postane nositelj županijske vlasti", rekao je Kramarić u Đakovu prilikom predstavljanja kandidata LS-a za Gradsko vijeće. (Hina)

SISAK 10. svibnja - Predsjednik udruge Hrvatski identitet i prosperitet Miroslav Tuđman izjavio je sinoć kako je HIP kao najmlađa politička inicijativa u Hrvatskoj, u nepunih pet mjeseci postojanja postala respektabilna politička snaga i čimbenik kojem je cilj izvući Hrvatsku iz sadašnje duboke gospodarske i socijalne krize, vratiti dostojanstvo hrvatskom čovjeku i očuvati opstojnost neovisne hrvatske države. "HIP smo osnovali ne iz potrebe da se bavimo politikom, nego iz moralne odgovornosti za sudbinu Hrvatske", rekao je Tuđman na predizbornoj skupi u Sisku. (Hina)

Zagreb, Predsjednik HDZ-a je rekao da HDZ pruža ruku svim srodnim strankama u poslijebzornom koaliranju, svjestan da upravo HDZ mora biti najjača stranka. Na ovim izborima bira se i budućnost Hrvatske. Moramo poslati uvjerljiv signal s našim izbornim rezultatima i time najaviti promjenu nesposobne vlasti na državnoj razini, zaključio je dr. Sanader. (HDZ Infocentar, 10. svibnja)

"GLAS KONCILIA"

ZAGREB - Nakon smjene vodstva "Slobodne Dalmacije", doista se treba bojati da će prevladati određeno ljevičje usmjereno jednoumlje, piše u redakcijskom komentaru "A ravnoteža u medijskom prostoru?" najnovijeg broja katoličkoga tjednika "Glasa Koncila". Taj potez nije se dogodio, kako dodaje list, bez političkog odlučivanja političke stranke iz čijih je redova i predsjednik Vlade, a ni bez dodatne politizacije cijeloga slučaja.

Napomenuvši kako je ta smjena još jednom pokazala nevjerovatno duboku podijeljenost hrvatske političke scene, list piše da bi samo naivni mogli ozbiljno povjerovati da je "Slobodna" do sada bila lišena stranačko-političkog utjecaja, no tako će biti i dalje, ali će sada biti pod utjecajem druge, trenutačno vladajuće političke stranke.

"Ako je činjenica, a takvo je opće uvjerenje, da su svi drugi dnevni listovi svakako protiv bivše vladajuće stranke, a uz veću ili manju dozu kritičnosti naklonjeni vladajućoj koaliciji i u službi promicanja procesa u kojima nema puno mjesta za trajne vrijednosti, etiku ili hrvatske nacionalne interese, onda je sprečavanje lista drukčije orijentacije ipak štetno osiromašivanje hrvatskoga medijskog prostora i opće i političke pluralnosti u našem društvu", napominje list i dodaje kako bi u sadašnjem hrvatskom društvu bilo doista poželjno i normalno da medijski prostor bude otvoren politički umjerenom spektru od desnice do ljevice.

Vlada, koja bi trebala biti u službi općega dobra svih građana, dakle onih koji se politički svrstavaju od desnoga do lijevoga spektra, upravo kao većinski vlasnik "Slobodne Dalmacije" i "Vjesnika" tu novu, za pluralnost prijeteću, situaciju još može popraviti prodajom tih listova onima koji bi bili voljni uspostaviti ravnotežu u hrvatskom medijskom prostoru, a to je doista u interesu općega dobra, piše "Glas Koncila" u broju od 13. svibnja.

Jučer je smijenjen i dugogodišnji šef zagrebačkog dopisništva "Slobodne Dalmacije" Davor Ivanković, na čije je mjesto postavljen Tonči Bonaci, koji je bio na toj dužnosti do 1993. godine. (Večernji list, 10.

Odsjek 525, HBZ, organizirali su put u Pittsburgh!

Svake godine, grupica Hrvata iz ovih naših torontskih krajeva odlazi na proslavu dana Sv. Jurja, odsjeka 354, St. George, Hrvatske Bratske Zajednice (HBZ) u Cokeburg, Pennsylvania, malog mjestanca u okolici Pittsburgha. Tako je to bilo i ove godine sa razlikom da su se članovima odsjeka 525, Ban Jelačić iz Mississauga pridružili i još nekolicina putnika. A sam put? Vesela atmosfera, pjesma tamburaša i muzikaša izmjenjivala se vicevima, šalama, molitvom i iznad svega ugodnom atmosferom.

Za mene je to bio prvi posjet i pravo ugodno otkriće. Iako sam dosta čula o glavnom uredu HBZ ono što sam, i ne samo ja, doživjela bilo je zaista ugodno iznenađenje. Teško je to sažeti i staviti u kratak novinski izvještaj.

Iako nas je dočekala kiša, naš prvi susret sa modernom zgradom HBZ bio je više nego interesantan! Svi smo bili duboko iznenađeni izgledom i vrijednošću zgrade. Tu je prava riznica hrvatskog narodnog bogatstva sakupljenog na jednom mjestu. Život, rad, povijest, kulturna i narodna baština u predivnom ambijentu koju je teško opisati riječima. Veoma mnogo zanimljivih izloženih predmeta ali i priče povezane uz njih, ali o tome jednom drugom zgodom.

Nakon razgledavanja i gostoljubivog prijema službenika, zakuske koje su priredili za nas (a bila je subota), slikanja, nastavili smo put centra Pittsburgha, kako bi vidjeli najstariju hrvatsku crkvu na ovom kontinentu. Crkva Sv. Nikole utemeljena je 1894. radom, odricanjima i pomoći hrvatskih iseljenika. Smještena je uz samu glavnu cestu, uz rijeku Ohio, tipičnog američkog industrijskog grada i četvrti. Ništa uzbudljivo, ništa naročito - dio prošlosti bio je moj prvi dojam. Ali vanjski izgled može prevariti. Stepenicama sa ceste ulazimo u samu crkvu, o kojoj ću napisati više u idućem broju HRVATSKE ISKRE.

U predahu puta, muzikaši "Ambasadori", Ivica Hajsan (u bijelom kaputu) i mlada Maja Matijašić (sa cvljećem), prvakinja u karateu.

Ulazimo u predvorje crkve. Osjećam se kao da je vrijeme stalo. Lijevo je mali oltar, kapelica, desno sakristija, dva stolića, par stalaža sa novinama, časopisima. U crkvu se ulazi kroz još jedna drvena vrata i tu počinje priča. Ulaziš u jedan drugi svijet, muzej, nešto što tu stoji već preko stotinu godina. Obuzeo me osjećaj sreće, ponosa na prošle generacije mog hrvatskog naroda koji su i ovim svojim djelom pokazali svoju ljubav za Boga i domovinu. Crkva je iznutra priča za sebe. Samo uz put da napomenem da je obnovljena 1940 godine kad je obložena iznutra mramornim pločama koje su opet poklonili svojim radom i darovima Hrvati tog kraja. Rečeno nam je da je vrijednost te obnove danas nezamisliva zbog troška za koje danas ne bi bilo novaca.

A onda me je obuzela tuga jer upravo tu crkvu namjeravaju rušiti - da, bili uključeni u organizaciju ove turneje, a posebno gosp. Ladislavu Meze, dobro ste pročitali! Zbog proširenja ceste, vrlo malog ili nikakvog parkinga predsjedniku odsjeka 525, Ban Jelačić - Mississauga, gdj. Miri Hajsan, Ministarstvo za Transport Pennsylvania je ponudilo preseliti crkvu na drumuzikašima, mojim suputnicima, mojoj 'cimerici' Davorki, a na drugoj go mjesto ali tome se usprotivila Biskupija Pittsburgha. Iako su Hrvati, strani gosp. Bernardu Luketichu, predsjedniku HBZ kao i svim njegovim većinom poslovni ljudi zamolili biskupa da se crkva ne ruši i obećali da će voditi brigu i pokriti neke eventuale troškove koje možda ne bi Ministarstvo pokrilo, do sada je još uvijek sudbina crkve - rušenje. Zato se mi

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 82, 15. V. 2001.

Prijatelji u Pittsburghu: Vič. Pierre M. Falkenham, gosp. Bernard M. Luketich, a Ladislav Meze stoji.

svi vjernici, a posebno Hrvati pozivamo da uputimo peticiju kako bi spasili to veliko hrvatsko povijesno, kulturno i vjersko blago. O peticiji dobit ćete upute uskoro. Spasimo to naše blago.

U blizini te crkve nalazi se i druga, mlada hrvatska crkva Sv. Nikole. Poznata je po slikama, Millvale Murals, umjetnika Maxa Vanke. Nažalost tamo nismo stigli zbog malog vremenskog nesporazuma, ali drugi puta to se neće dogoditi.

Nakon smještaja u motelu, otišli smo na koncert mladih tamburaša istog odsjeka. Hvale vrijedno je zapisati da je to 51. po redu koncert. Duga tradicija, uspješan rad, profesionalnost kojom ta djeca uče i napreduju kroz glazbu, ples, naš folklor, odlike su tog odsjeka. Većina te djece su treća, četvrta generacija Hrvata i ne govore hrvatski, a ima ih koji uopće nisu Hrvati, ali je pohvalno i nevjerovatno kako pjevaju, sviraju i plešu hrvatske pjesme i plesove. U razgovoru sa učiteljima i voditeljima grupe, posebno muzičkom direktoricom Marlene Luketich-Kochis, čula sam kako je rad veoma naporan sa djecom zbog nepoznavanja jezika, ali plodovi rada ne izostaju. To treba doživjeti, vidjeti i čuti. U programu su uspješno kao i prijašnjih godina nastupili i "Ambasadori", grupa muzičara iz Mississauga i okolice sa Ivicom Hajsanom, "Zlatni pajdaši" iz Hamiltona. Kao gost bila je i Sandra Maja Matijašić, mlada Hrvatica iz Mississauga, trostruka kanadska i svjetska prvakinja u karate sportu.

Večer je bila posvećena zabavi, plesu i druženju sa starim ili upoznavanju novih članova HBZ u Cokeburgu.

Nedjelja je osvanula kao pravi proljetni dan, lijepi, sunčani. Poslije doručka koje su za nas pripremili članovi odsjeka 354, uputili smo se na Sv. Misu u nedaleko mjestance Bentleyville, jer je crkva u Cokeburgu bila premalena za sve prisutne. Počelo je procesijom, a nastavljeno svečanom misom uz tamburicu i hrvatske crkvene pjesme. Običaj je da se poslije mise prisutnima podijeli blagoslovljena hrana, kruh i voće.

Poslije mise, povratak u Cokeburg a onda nastavak veselja, druženja, ručak, pjesma, ples u predivnom ambijentu, prirode, prijatelja, muzike, sale. Ovakovi susreti i druženja bi se trebala i proširiti, posebno zbog upoznavanja s kulturnim, narodnim i vjerskim blagom koje su nam dale u za-log prijašnje generacije, a time nas zadužile za daljnji rad na dobrobit nas, naše djece i budućih pokoljenja.

I na kraju posebno priznanje i hvala svima koji su na bilo koji način bili uključeni u organizaciju ove turneje, a posebno gosp. Ladislavu Meze, predsjedniku odsjeka 525, Ban Jelačić - Mississauga, gdj. Miri Hajsan, Ministarstvo za Transport Pennsylvania je ponudilo preseliti crkvu na drumuzikašima, mojim suputnicima, mojoj 'cimerici' Davorki, a na drugoj go mjesto ali tome se usprotivila Biskupija Pittsburgha. Iako su Hrvati, strani gosp. Bernardu Luketichu, predsjedniku HBZ kao i svim njegovim većinom poslovni ljudi zamolili biskupa da se crkva ne ruši i obećali da će voditi brigu i pokriti neke eventuale troškove koje možda ne bi Ministarstvo pokrilo, do sada je još uvijek sudbina crkve - rušenje. Zato se mi

Još jednom velika hvala za tako divnu turneju.

Biserka Milinković

Stranica 25

VIŠNJA GEOHELI: PRIGODNO RAZMATRANJE

Dolaskom komunizma, tog perfidnog društvenopolitičkog monstuma, uz ostala zavođenja i lažna obećanja socijalno obespravljenima, bilo je i tobožnje emancipiranje žene. Kao i sve drugo u komunizmu, tako i taj poticaj za emancipaciju nije stimulirao ono najbolje u ženskoj osobi, ono za što je po Božjem i prirodnom zakonu predodređena, nego u ime nekakvog "oslobađanja" poticalo se protuživotno zanemarivanje najsvetije uloge - majčinstvo.

Dan 8. ožujak proglašen je prvo u državama komunističkog režima kao Dan žena, a kasnije (u Kanadi pred tek tridesetak godina) i u drugim zemljama svijeta je prihvaćen kao posljedica "osvješćivanja" žena. Mi koji smo živjeli u komunističkom jugorežimu znamo, kako su degradirajuće bile proslave tzv. 8. Marta, Dana žena. Slaviti dan žena je ispraznost, jer što se zapravo slavi? Pripadnost spolu? Sama tjelesna oznaka ne ukazuje na nikakve posebnosti što bi nas razlikovale od životinjskog svijeta mužjaka i ženki, čija je prirodna zadaća održavanje vrste. Za razliku od životinja, čovjek je razumno osjećajno biće, koje svojim intelektom i kreativnošću obogaćuje ovaj svijet. Po svojoj prirodi žena je opremljena svime što je potrebno za ispunjenje svoje potpune uloge u čovječanstvu. Ono što ženu uzdiže jest majčinstvo.

Kad želimo proniknuti što je ljubav ona čista i nesebična, bez proračunatosti, onda možemo naći ključ pogledom na majku. Od trenutka onog blaženog stanja kad je novi život začet u ženi, pa sve do očiju starice što zadobijaju onaj tajanstveni sjaj kad govori o svojoj djeci, ona zrače posebnu ljubav.

Gledam današnje moderne mame. Kad bi govorili površno rekli bismo: O, danas je lakše biti majka nego prije; pogledajte samo sva moguća pomagala; majka više ne mora samo voditi domaćinstvo i odgajati djecu; ona danas može imati karijeru i biti majka! Hvala lijepo na tim otvorenim mogućnostima! Pogledajmo oko sebe i pokušajmo se staviti u položaj onih majki, koje nastoje funkcionirati na radnom mjestu usprkos tjelesnih promjena uvjetovanih trudnoćom. Stavimo se u položaj majke koja u zimске rane sate, teško održavajući ravnotežu po sklizavom nogostupu, natovarena djetetom u zimskoj odjeći, o svakom ramenu obješena torba, pokušava ući u prenatrpani autobus.

Kad bi nas netko budio svaka dva sata po noći smatrali bi to mučenjem, a gotovo sve majke su to prošle ne misleći o tome kao mučenju, nego samo reagirajući na potrebe svog djeteta. O porođajnim trudovima da i ne govorimo. A tek kasnije kad dijete malo odraste pa ga treba prirediti za život i biti mudar, kako uskladiti prirodu djeteta s njegovim željama i mogućnostima da postane vrijedan član zajednice, stavlja se na ispit strpljenje i mudrost. Kažu majčinstvo je najodgovorniji poziv u kojem se bez školovanja mogu postići najbolji rezultati. Bebe se ne rađaju s knjižicom uputa, nego kao individue koje će do svoje zrelosti biti osobe noseći

Preporučujemo Vam:

Toronto Institute of Spinal Health
Dr. J. Željko Srbelj, D.C., D.Ac.

Uspješno i profesionalno liječenje boli i ozlijeđena

- o Boli u leđima
- o Glavobolje
- o Vratne boli
- o Upale zglobova
- o Napetost i bolovi mišića
- o Radničko osiguranje
- o Prometne nesreće
- o Sportske ozlijeđene

- o Medicinske usluge
- o Kiropraktične usluge
- o Fizikalne terapije
- o Masiranje
- o Akupunktura
- o Snažno gibanje
- o Tjelesne vježbe
- o Yoga vježbe
- o Vježbe sa leđima

"Ručna Medicina za Kralježnicu"
 na dvije adrese:

2522A Keele Street
 Toronto, Ontario
 416 - 244 - 4900

2 Jane Street (kod Bloor St.)
 Suite 208, Toronto, Ontario
 416 - 760 - 7418

Samo jedna od hrvatskih majki....

genetske karakteristike, posljedice obiteljskog odgoja i društva. A kroz taj period oblikovanja slijedit će ga majka i primjenom mudrosti, intuicije, kreativnosti i iznad svega crpeći energiju i tolerantnost tako svojstvene majkama, sa izvora ljubavi.

Bezbroj puta se u razmišljanjima o majci ponavlja pitanje "što je sve majka spremna učiniti za svoje dijete". Koliko god se trudili i kada bismo sve hvalospjeve pregledali još uvijek bi se moglo reći nešto novo o majčinskoj ljubavi.

I na kraju ovog malog razmišljanja, htjela bih samo spomenuti poštivost modernih majki jednog malog naroda koji se hrabro bori za svoj opstanak. Mnogi očevi su položili svoje živote na oltar Demovine, a tko će ih nadoknaditi njihovoj djeci? Naše hrvatske majke će opet kao i nakon Drugog svjetskog rata preuzeti tu odgovornu ulogu na sebe. Bit će i otac i majka, boriti se sa svim poteškoćama samohrane majke.

Proslava Majčinog dana 12. svibnja je opravdana jer odaje poštovanje, ne ženskom rodu po prirodnoj oznaci, nego majkama, a to znači uložiti žene u čovječanstvu. Slaviti majčinstvo znači uzvisiti ženu na piedestal osobe koja zna neizmjerljivo voljeti i bezgranično davati. Majčina ljubav je najbliža Božjoj i zato slaveći Majčin dan, molimo blagoslov za sve one koje su prihvatile ponizno odgovornost rađanja i odgoja.

Fižulić protiv financiranja velikih projekata kapitalom EBRD-a

ZAGREB, 3. svibnja - O poslovanju Končara u prošloj i ovoj godini, o problemima koji se u koncernu vuku već godinama, o planu uprave za razvoj, restrukturiranje i privatizaciju te izostanku poslova za Končar na domaćem tržištu u četvrtak su razgovarali ministar gospodarstva Goranko Fižulić, predsjednik nadzornog odbora Končara Neven Mimica i predsjednik uprave koncerna Darinko Bago.

"Končar je prema Vladinoj odluci poduzeće od posebnog značenja za Hrvatsku koje će se privatizirati modelom raspisivanja međunarodnog natječaja za industrijskog, financijskog i privatizacijskog savjetnika. Uprava Končara predstavila je plan razvoja, restrukturiranja i privatizacije, a uskoro će se objaviti natječaj za industrijskog savjetnika, koji bi trebao potvrditi vjerodostojnost tog plana", najavio je Fižulić i dodao: "Želim vidjeti Končar kao vertikalno integrirani sustav koji može raditi za cjelokupni energetski kompleks. Ne želim da se Končar razbije i da onda pojedini njegovi dijelovi konkuriraju jedni drugima, želim Končar kao regionalnu tvrtku koja će izvoditi poslove širom svijeta i biti pokretač razvoja u Hrvatskoj."

No, kako je rečeno, dok na izvoznim tržištima bilježi rast, na domaćem tržištu u prva tri mjeseca ove godine Končar nije ugovorio nijedan veći infrastrukturni projekt. Odgovarajući na pitanje što su to od poslova u Hrvatskoj trebali dobiti, a nisu dobili, Bago je kratko odgovorio: "Ništa, jer poslova nije ni bilo!"

Od projekata u kojima se Končar nada sudjelovati najvažniji su dugo najavljivana obnova i gradnja trafostanica Ernestinovo i Žerjavinec, što su poslovi vrijedni oko 80 milijuna DEM, te projekt izrade tramvaja, koji bi, kako se očekuje, bio povjeren konzorciju domaćih proizvođača Crotram. No, iako je, prema riječima Darinka Bage, Končar od zagrebačkog gradonačelnika dobio uvjerenja da će Crotram dobiti posao izgradnje tramvaja, ništa nije sigurno dok se ne potpiše ugovor. A konačno se ugovaranje posla, zbog procedure međunarodnog natječaja, ne može očekivati prije rujna ili listopada. Slično je i s projektom gradnje trafostanica (koji, uz to, EU stalno požuruje), osim u slučaju Vladine odluke o izravnom financiranju, za što, kaže Fižulić, postoji šansa.

Fižulić je posebno istaknuo da se spomenuti projekti mogu i trebaju financirati domaćim kapitalom, a ne putem Europske banke za obnovu i

Neradom 30. travnja izgubljeno sto milijuna kuna

Spajanje neradnog 1. svibnja s prethodnim vikendom samo je još jedan pokazatelj da se ne shvaća ozbiljnost situacije u Hrvatskoj, drži ravnatelj Hrvatske udruge poslodavaca Željko Ivančević. - Izgubljen je radni dan, odaslan je loša poslovna poruka i otvoren je prostor da se u sličnim prigodama napravi isto. Hoćemo li i Dan državnosti, koji pada u srijedu, spajati s vikendom? Prvosvibanjski produljeni vikend sam po sebi ne bi bio problematičan da Hrvatska nije u teškoj gospodarskoj i socijalnoj situaciji. Ovakva nas praksa samo udaljava od cilja - rasta proizvodnje i otvaranja novih radnih mjesta - tvrdi Ivančević.

Njegova Udruga podsjeća da je jedna analiza otprije dvije godine pokazala kako neradni dan za zemlju znači gubitak 200.000 milijuna kuna. - Budući da dan uoči 1. svibnja zasigurno više od polovice zaposlenih u Hrvatskoj nije radilo, možemo reći da je više od sto milijuna kuna propušteno zaraditi - procjenjuje ravnatelj HUP-a. (Večernji list, 4.5.)

Važna vijest

ZAGREB, 10. svibnja - Savjet Hrvatske narodne banke jučer je, pod predsjedanjem guvernera Željka Rohatinskog, razmatrao najnovija novčana i gospodarska kretanja, izvješća o prošlogodišnjem radu i poslovanju Hrvatske narodne banke, izvješće o poslovanju Hrvatskog novčarskog zavoda u 2000. godini, te donio više odluka iz područja deviznog poslovanja i bankarstva, priopćeno je iz HNB-a. Nakon što je u prošloj godini bruto domaći proizvod porastao za 3,7 posto, raspoloživi ovogodišnji pokazatelji ukazuju na daljnje oživljavanje gospodarskih aktivnosti u najvažnijim sektorima. Obujam industrijske proizvodnje u ožujku je bio za 4,6 posto veći nego u istom lanjskom mjesecu, a ukupni tromjesečni porast, prema istom razdoblju prethodne godine, iznosi 5,5 posto. Podatak da najbrži rast ostvaruje proizvodnja kapitalnih dobara nagovještava i oživljavanje investicijskih aktivnosti, smatra HNB. (Hina)

razvoj (EBRD) koja bi u tom slučaju nametnula uvjete zbog kojih bi domaći proizvođači teško dobili posao. Odnosno, posao bi dobila neka od europskih tvrtki, a domaće bi bile tek podizvođači. "Osim posla, onda ne bismo dobili ni novi proizvod ni novo znanje, kao ni reference za inozemno tržište, odnosno to bi značilo unazađivanje domaće proizvodnje i njezino stavljanje u kolonijalnu poziciju. Zbog spomenutog načina financiranja projekata EBRD je izgubila svoju ulogu u drugim tranzicijskim zemljama", rekao je Fižulić. No u Hrvatskoj nema potrebe za takvim načinom financiranja jer je domaći bankarski sustav dovoljno likvidan, i ti se projekti mogu financirati putem HBOR-a te međunarodnog natječaja čiji bi uvjeti bili takvi da posao dobije domaći konzorcij". Prema njegovim riječima iznimno je važno da se s projektom izvedbe trafostanica počne još ove godine, te je stoga Ministarstvo gospodarstva iniciralo zajednički sastanak čelnika Končara, HEP-a i HBOR-a, nakon kojeg će se znati nešto više o rokovima kretanja u ove projekte. Doda li do projekta izgradnje tramvaja, putem HBOR-a bi se financirao konzorcij Crotram, što bi omogućilo nova radna mjesta i donijelo potrebne reference za takve poslove i u inozemstvu. Isto se odnosi i na obnovu, izgradnju trafostanica.

"U Hrvatskoj se deset godina slave tvrtke koje su dohodak ostvarivale zaštićene carinama ili su živjele na račun proračuna, a oni koji su tražili mjesto na inozemnim tržištima cijelo su vrijeme bili u zapečku, poput brodogradnje, Končara i cjelokupnog metalnog kompleksa, koji jedini nije tajkuniziran. Tek dolaskom ove Vlade pruža im se šansa", zaključio je Fižulić.

Bago nije u četvrtak iznio pojedinosti plana privatizacije Končara, uz objašnjenje da je to poslovna tajna dok ga ne raspravi nadzorni odbor. Govoreći o poslovanju koncerna rekao je da je prošlu godinu Končar završio sa 3,3 milijuna kuna neto dobiti, a zbog porasta izvoza dobro je poslovao i u prvom ovogodišnjem tromjesečju, unatoč padu na domaćem tržištu. Razina ugovorenosti poslova porasla je za sedam posto, a prodaja za tri posto u odnosu na isto lanjsko razdoblje. Ugovoreno je nekoliko poslova u Makedoniji, očekuje se potpisivanje ugovora za 12 milijuna DEM vrijedan posao u Indiji, a ugovoreni su i novi poslovi u Iranu, Makedoniji i u BiH. (Vjesnik 4.5.)

JANICA POTPISUJE JAMNICU

Poduzeće Jamnica predstavilo je novo pakiranje negazirane prirodne mineralne vode u plastičnim bocama od pola litre s tzv. sportskim čepom, a na etiketama uz tekst na hrvatskom i engleskom nalazi se lik naše skijašice Janice Kostelić. Promocija "plave vode" održana je na štandu Jamnice na Proljetnom međunarodnom zagrebačkom velesajmu, a na promociji je uz Janicu bio i njezin brat Ivica kojeg Jamnica također sponzorira. Janica se pritom potpisala na dio od pripremljenih 1256 boca. Prema riječima direktora marketinga Jamnice Marija Scherra, Janica i Jamnica će i dalje nastaviti međusobnu suradnju na obostranu korist. On je zaželio Janici uspjeh u daljnjoj karijeri, posebno na Olimpijskim igrama 2002. te spomenuo da se uspjesi očekuju i od Ivice koji je nedavno sanirao ozljedu. (Vjesnik)

MLADI ŽUPIJANI ŽUPE "PRESVETOG TROJSTVA" SA SMJEŠKOM SU RADILI ZA DOBROBIT BANKETA ZA POMOĆ GOSPIČKO-SENSKOJ BISKUPIJI

Ministrici Zupan - Rusković:

JANICI SE NE ISPLATI PROMOCIJA TURIZMA, ONA REKLAMIRA HRVATSKU

Vijest da je ministrica turizma Pave Župan-Rusković na skupu Hrvatske turističke zajednice odbila pomudu Hrvatskoga skijaškog saveza da Janica Kostelić bude "manekenka hrvatskog turizma" za 1,6 milijuna kuna (800.000 kuna plus 800.000 premija) nije iznenadila Janičina oca i trenera. Premda nije bio sasvim upućen u priču, Ante Kostelić Gips komentirao je: - Po mome mišljenju, ministrica je pametno odlučila. Pa Janica ionako reklamira Hrvatsku i to će i dalje činiti. A ne isplati se prekidati pripreme da bi otišla negdje snimati neku reklamu. U tom slučaju izostat će dobar rezultat, pa će propasti i "manekenstvo" - rekao je Gips. Nije znao o kojem je iznosu riječ, priznavši da je za taj posao zadužen direktor reprezentacije Vedran Pavlek. - Austrijski skijaši i skijašice reklamiraju svoju zemlju za otprilike 800.000 DEM podijeljenih na dva polugodišta. Slično čine i Slovenci. Kad bi HSS i dobio novac za reklamu, Janica bi dobila možda 40 posto, ostatak bi Savez uložio u mlade skijaše, opremu, vozila i slično - rekao je Kostelić i zaključio: - Već se brinemo za hrvatski turizam. Izravno smo usmjerili nekoliko obitelji iz svjetskoga skijaškog miljea na Mljet i Korčulu!

Nakon prihvaćanja zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije

Zbog zastare sve mučke u privatizaciji do '96. ostat će bez kazne

Nakon velikih obećanja da će revidirati deset tranzicijskih godina u hrvatskome gospodarstvu, vladajuća koalicija tek se sada našla na mukama kako to doista i ostvariti. Da nije lokalnih izbora, Zakon o reviziji pretvorbe i privatizacije vjerojatno ne bi prije nekoliko dana ugledao svjetlo dana jer je Vlada s tim zakonom odugovlačila koliko god je mogla. Ovako je predizborno obećanje djelomice ispunjeno, barem u normativnome dijelu, a malo tko, pa i sami Vladini dužnosnici, vjeruje u uspjeh Zakona. Zbog te malodušnosti i Zakon se radio s velikom nelagodnom i neodoljivom jer je jasno da će biti teško ispraviti gospodarske i financijske malverzacije koje su se godinama taložile, što bi trebao biti smisao revizije.

Revizori će obaviti svoje

U cijeloj priči oko revizije ipak, čini se, najmanje dvojni ima središnja državna institucija koja će obavljati reviziju, Državna revizija Šime Krsić. Ona će obaviti svoj posao, evidentirati sve što se događalo, a na mukama će se naći ostale institucije, čija je zadaća dalje sankcionirati pretvorbene slučajeve. No, i njima u pomoć priskače Zakon o obveznim odnosima, prema kojem nakon pet godina nastupa zastara, među ostalim, za sve pretvorbene i privatizacijske transakcije. Tako će biti i za više od polovice od 2800 društvenih poduzeća, koja su bila obvezna provesti vlasničku transformaciju od 1992. godine pa u sljedećih pet godina, kada se punom parom pretvaralo i odmah privatiziralo. Tada je mahom potpuno privatizirano oko tisuću malih i srednjih poduzeća, tajkunska carstva Kutle, Gucića, Rajića i Todorčića bila su gotovo zaokružena, banke su odlukom tadašnjega VONS-a, na ime nevra-

HRVATSKA IMA 4,3 MILIJUNA STANOVNIKA, 200 TISUĆA MANJE NEGO '91.

Iako Državni zavod za statistiku sa službenim prvim rezultatima popisa stanovništva, obavljena od 1. do 15. travnja, neće izići prije kraja svibnja, prema našim neslužbenim informacijama (koje će još pretprijeti prvjere), Zagreb, unatoč ratu i udomljavanju prognanika iz Hrvatske i BiH, nije postao milijunski grad i ima manje od 800.000 stanovnika. Pokazalo se tako da su demografi točno procjenjivali da Zagreb nije naglo, već - s obzirom na okolnosti, umjereno narastao, te da gradski oci ubuduće ne mogu tim argumentom pravdati prometne gužve. Prije deset godina Zagreb je imao 753 tisuće stanovnika, a danas ih ima između 30 i 40 tisuća više. Narastao je i zagrebački prsten - Zagrebačka županija imala je 271 tisuću stanovnika 1991. godine, a danas su popisivači prebrojili oko 300.000.

Zajedno metropola i prsten imaju, prema prvim zbranjima, 1,1 milijun ljudi, oko 90 tisuća više nego prije deset godina. Rast nije velik kad se ima na umu koliko je prognanika i izbjeglica stiglo u Zagreb, no valja imati na umu da je i dio od predratnih oko 50 tisuća zagrebačkih Srba otišao, a taj manjak u stanovništvu nadoknadili su uglavnom Hrvati iz BiH.

Demografi će, po svemu sudeći, biti u pravu i kad je riječ o procjenama stanovništva cijele zemlje, koje su 1998. godine procjenjivali na

Vedran Pavlek, pak, o svemu kaže: - Prvo, smatram da je neprofesionalno iznositi u javnost iznose iz ugovora. Drugo, iznos nije 1,6 milijuna kuna, tu su i premije za rezultate. Postoji fiksni dio koji bi išao HSS-u, a premije bi dobila Janica za uspjehe. Jest da bi rezultati povećali svotu, ali zamislite korist osvoji li Janica olimpijsku medalju! Ne znam kakvi će biti daljnji pregovori jer se još nisam čuo ni s kim iz Ministarstva, ali sigurno nećemo Janicu "prodati" ispod cijene, koja je prilagođena našim prilikama, a mnogo niža od realne. Pa Austrijanci se "prodaju" za milijunske iznose. Janičini sponzorski ugovori veći su od ponude HTZ-u.

Pavlek, međutim, nije želio govoriti o iznosima. Hrvatski olimpijski odbor podržao je ministricu Župan-Rusković. - Sa sportskoga gledišta, ta me odluka ne iznenađuje. To je za naše prilike velika svota, a HTZ sve manje prati sportska zbivanja. Smatram da nije u redu da samo Janica, Kožulj i Pešalov budu naši sportski manekeni. A veliki sportski pogon živi na proračunskim sredstvima. Mislim da time Janicin program nije ugrožen - rekao je glavni tajnik HOO-a Andrija Mijačića. (Večernji list 8. svibnja)

ćenih kredita, zagospodarile jadranskim hotelima i drugim poduzećima. Sve što se tada događalo Šima Krsić i njezini revizori moći će ispisati i dati javnosti da te izvještaje čita kao krimi-romane, no akteri će biti pošteđeni drukčijih uznemiravanja.

Analiza tajkunskih carstava

Državni ured za reviziju, kaže Šima Krsić, sada izrađuje plan rada, a u potrazi je za još 40-ak revizora kako bi mogli uz redovne poslove obaviti i pretvorbenu reviziju.

- Još dok je Zakon bio u saborskoj proceduri, počeli su pristizati zahtjevi za revizijom pojedinih poduzeća, uglavnom od malih dioničara. No, znamo da i svi drugi, poput Vlade, ministarstva, sindikata i građana, mogu podnijeti inicijalne zahtjeve. Očekujemo mnogo zahtjeva prema kojima će Državna revizija postupati - kaže Šima Krsić. No, iz razgovora s njom može se zaključiti da je državna revizija već duboko u tom poslu. Šefica državne revizije s obzirom na zastaru predmeta vjerojatno će, kaže, krenuti na slučajeve koji su se dogodili nakon 1996. godine, kako i na drugu rundu privatizacija ne bi pala prašina zastare. Posebna pozornost posvećit će se analizi nastanka i raspada Gucićeva i Kutlina carstva, koji su imali razorne posljedice za ukupno gospodarstvo, iako o tome već postoje brojna izvješća financijske policije i drugih institucija. No, nitko dosad nije ujediniio dokumente iz kojih bi se vidjelo što se doista događalo i kako su poduzeća prelazila u ruke neuspješnih tajkuna. (Večernji 7. svibnja)

oko 4,2 milijuna, što znači da bi popis mogao na kraju dati broj od oko 4,3 milijuna stanovnika Hrvatske ili nešto manje od toga. Riječ je o stanovnicima u Hrvatskoj, a radi usporedivosti podataka podsjetimo se podataka iz '91. Tada je u Hrvatskoj bilo oko 4,5 milijuna stanovnika, a 4,7 milijuna zajedno sa "inozemcima" koji su se tada popisivali i bilo ih je 200.000.

Procjenjuje se da će biti znatno manje Srba nego 1991. godine, kad ih je bilo 581 tisuća, ne samo zato što ih je velik dio otišao početkom rata i nakon Oluje nego i zbog toga jer se dio nije izjasnio kao Srbi. Prema iskustvima popisivača, djeca iz miješanih brakova, ali i drugi, mladi, izjašnjavaju se danas kao Hrvati. No, to je njihovo pravo, bez obzira na želje srpskih vođa u Hrvatskoj. Slično kao i sa Srbima, vjerojatno će i stvami broj Albanaca u Hrvatskoj biti podcijenjen, iako demografi danas procjenjuju da su stigli ili i prestigli broj Bošnjaka, odnosno Muslimana.

Albanaca ima u svim gradovima, u svim mjestima uz obalu, u Zagrebu. Zahvaljujući ponajprije doseljavanju Hrvata iz BiH, bit će ih, procjenjuje se, u apsolutnom broju više nego prije deset godina, iako je prirodni prirast posljednjih godina negativan, a i iz ekonomskih razloga odeslilo se oko 130.000 mladih. (Večernji list 11.5.)

Zanimljivosti

U PODMORJU MLJETA OTKRIVENO 200-TINJAK AMFORA

U okolici otoka Mljeta prije nekoliko dana otkriveno je jedno od najvažnijih antičkih arheoloških nalazišta koje nije devastirano. - Riječ je o iznimno važnome nalazištu, čak i u svjetskim razmjerima - rekao nam je načelnik Odjela za zaštitu arheološke baštine Ministarstva kulture Marijan Orlić.

- Ronilac Boris Obradović prije desetak dana prijavio nam je dva nalazišta, ovo na Mljetu i jedno u okolici Cavtata, koje je već dobrim dijelom opljačkano. Ronilačka ekipa Odjela za zaštitu arheološke baštine odmah je pošla na teren i napravili smo uviđaj. Utvrdili smo da je na lokalitetu u blizini Cavtata krađa jednostavno u tijeku, da su neke amfore izvađene i da se odmah mora intervenirati kako bi se zaštitilo ono što je preostalo. Zato će naša ekipa za tjedan dana doći ponovno u Cavtat. Pokušat ćemo zaštititi to nalazište - objasnio je Orlić.

- Što se tiče lokaliteta na Mljetu, riječ je o nedimutome teretu antičkoga broda koji je potopljen vjerojatno u prvom stoljeću prije Krista. Amfore na koje smo naišli na dnu mora pripadaju tipu "lamboja II", a upotrebljavale su se od 1. stoljeća prije Krista do 1. stoljeća poslije Krista. Riječ je o klasičnome antičkom trgovačkom brodu koji je prevozio uglavnom amfore, zatim "pitase", kao što je slučaj na lokalitetu u Cavtatu, gručariju podrijetlom iz Grčke i Male Azije, ali i drugu organsku robu koja je vremenom nestala. Brod je bio dug 15-ak metara, a širok oko pet metara. Te su amfore i dalje u stanju u kakvom su bile u trenutku potapanja broda. Prema gruboj procjeni, posrijedi je od 150 do 200 amfora - kaže Orlić.

Ipak, to iznimno važno arheološko nalazište neće se dirati nego će se očuvati kako bi se moglo iskoristiti u turističke svrhe. - Sreća je bila - kaže Orlić - da je to nalazište vremenom zaraslo, pa ga morskii pljačkaši nisu pronašli. Do početka turističke sezone učinit ćemo sve da ga zaštitimo, i to čeličnom mrežom, tako da bude otvoreno za turiste, ronioce, ali nedostupno pljačkašima. Taj će posao financirati Ministarstvo kulture, a procjenjuje se da će samo mreža stajati oko sto tisuća kuna.

Pljačkaši arheoloških podmorskih nalazišta zapravo su najveći problem s kojim se suočavaju službeni ronionci, odnosno Ministarstvo kulture. Baš zbog toga izbjegavaju govoriti o točnim lokacijama tih nalazišta, naravno dok se oni kvalitetno ne zaštite. - Nerado govorimo i o vrijednosti nadenih predmeta jer im tako praktično određujemo cijenu. Ipak, na crnom tržištu jedna amfora stoji i do 1000 DEM - kaže Orlić. - Mljetsko će nalazište biti zaštićeno, što je iznimno važno, a to je posao Ministarstva kulture. No, otvoreno more na jugu Hrvatske praktično je potpuno neistraženo i to je jedno od najboljih i najvažnijih arheoloških lokaliteta ne samo kod nas nego i na cijelome Mediteranu. Zbog toga su takva otkrića naša obveza, a potreba da ih zaštitimo iznimno je velika - zaključuje Orlić.

Ronilac Boris Obradović kaže kako je nalazište u okolici Mljeta otkrio posve slučajno, kao i još tri: - Ronio sam na dubini od 25 do 27 metara i slučajno sam vidio da se nešto zacrnilo na tridesetak metara dubine. Naravno, odmah sam pošao vidjeti o čemu je riječ, da bih odmah nakon izranjanja nazvao gospodina Orlića u Zagreb i rekao da sam pronašao još jedno arheološko nalazište. Naravno, on je nakon nekoliko dana došao u Cavtat ne samo zbog ovoga nalazišta nego i onoga u okolici Cavtata, pa smo zajedno prije dva dana zaronili u blizini Mljeta. Kada smo izronili, pitao sam ga ima li tridesetak amfora na tome brodu, a on je rekao da ih ima mnogo više, čak stotinjak. No, sada vidimo da je riječ o mnogo više amfora.

Obradović je dosad, osim tih triju nalazišta, kako kaže, pronašao i četvrto, i to ponovno u blizini Cavtata, na kojemu će se početi raditi 14. svibnja: - Nalazište koje sam pronašao u blizini Cavtata posljednje je za koje znam i zaista ne smijemo govoriti o njegovoj lokaciji da ne bi bilo opljačkano. No, nadam se da ćemo ga na vrijeme zaštititi. (Večernji list)

JUGOSLAVIJA VRAĆA LIPICANCE U LIPIK

Lipicanci odvedeni za rata iz ergele u Lipiku vratit će se u Hrvatsku. Odgovorni u SRJ odlučili su vratiti konje nakon što je Svjetska udruga uzgajivača lipicanskih konja (LIF) obaviještena o krađi. Ta je udruga

potom odlučila suspendirati Jugoslaviju iz članstva sve dok se konji ne vrate. U dopisu LIF-a upućenom u listopadu prošle godine izražena je želja jugoslavenske strane da se taj problem riješi, potvrdili su nam u Ministarstvu poljoprivrede. Prije agresije ergela u Lipiku raspolagala je sa 120 grla lipicanske pasmine. U tijeku rata oko 50 konja je ubijeno, a ostatak je odveden u SRJ. (Večernji list)

AKADEMIJA MEDICINSKIH ZNANOSTI POTVRDILA

LJEKOVITOST JADRTOVAČKOG MULJA

Odavno je u narodu poznato da mulj iz zaljeva kod Jadrtova nedaleko Šibenika ima ljekovita svojstva. Ovih je dana na šibensku adresu stiglo i službeno priznanje Odbora za zdravstveni turizam i prirodne ljekovite čimelje pri Akademiji medicinskih znanosti Hrvatske koji vodi dr. Goran Ivanišević. Odbor je izdao certifikat kojim se potvrđuje ljekovitost jadrtovačkog mulja. Najzaslužniji za ovu službenu potvrdu svakako je dr. Goran Mihelčić iz Šibenika, znanstvenik u ispostavi Instituta "Ruder Bošković" koji je punih pet godina istraživao peloid u Jadrtovačkom zaljevu. Na toj temi je i doktorirao, dok je magistrirao istražujući prirodno jezero u Rogoznici.

U Jadrtovačkom zaljevu, prema riječima dr. Mihelčića, nalazi se oko pet milijuna tona peloidnog mulja visoke kvalitete. Ovaj je mulj, ističe Mihelčić, karakterističan i po tomu što je najsitnozmatiji od svih dosad ispitivanih peloida u Jadranu. Upravo zbog svoje sitnosti, on ne iritira kožu. Mihelčić je tijekom petogodišnjeg rada prvi put uspio izmjeriti visinu prirodne i umjetne radioaktivnosti, odnosno koncentraciju radionuklida. Zapravo, uspio je razviti novi model mjerenja sedimenata. O jadrtovačkom peloidu napisan je cijeli elaborat iz kojeg se može isčitati kako je ovaj mulj ljekovit za cijeli spektar bolesti. Inače, peloid se u svijetu već godinama uspješno koristi za liječenje raznih bolesti, u prvom redu za reumatska oboljenja, bolesti dišnih putova, kardiovaskularnih bolesti, bolesti bubrega ...

Dok je istraživao mulj u Jadrtovcu dr. Mihelčić se susretao i sa zainteresiranima za eksploataciju ljekovitih svojstava mulja. Tako je početkom 90-ih u Jadrtovac dolazio dr. Asim Kurjak, ali je bio grubo odbijen. Bilo je i doista zainteresiranih stranaca. "Ja sam svoje odradio, a sada je potez na gradu Šibeniku", napominje Mihelčić. Dodaje kako bi se gradska uprava trebala odrediti prema peloidima u Jadrtovcu, a ako nije zainteresirana, trebala bi raspisati koncesiju da se jave oni koji jesu. Prije toga, cijelo područje ljekovitog peloida trebalo bi isparcelizirati tako da se jedan dio ostavi za eksploataciju, jedan za prirodno mrijestilište riba, a na trećem dijelu trebao bi se sagraditi lječilišni centar. (Jadranka Klisović, Vjesnik, 10. svibnja 2001.)

Hamilton, sa večere za Gospičko-senjsku biskupiju

SAMOBOR: 1.1-TON VANILLA CUSTARD SLICE IN GUINNESS BOOK OF WORLD RECORDS?

SAMOBOR, May 7 (FPB) - Samobor is a little Croatian town on the border with Slovenia. It is best known for its lovely surroundings, clean air and vanilla custard cream pastries (kremšnite). Last weekend Samobor celebrated the Days of the Samobor 'Kremšnita'. A special 1.1-ton 'kremšnita' was baked for this occasion and readily eaten by numerous lovers of sweets. The humungous vanilla custard cream slice will be nominated to the Guinness Book of World Records.

PRETPOČEĆI HRVATSKOG NARODNOG PREPORODA (4.)

Pitanjem jedinstvenog hrvatskog književnog jezika pozabavio se i grof Janko Drašković u svojoj brošuri 'Disertacija ili Razgovor darovan gospodi poklisarom zakonotvorcem Kraljevinah naših za buduću Dietu ugarsku odaslanem', objavljenoj 1832. Iako kajkavac, rođen u Zagrebu, u kojem je i tada stasala kajkavska književnost, on je tu brošuru napisao štokavskim narječjem, svjestan da je hrvatskom narodu potreban jedinstveni književni jezik i uvjeren da bi taj jedinstveni jezik trebao biti jezik štokavskog dijalekta. To svoje uvjerenje on je izrazio i tom brošuricom. Pisao ju je *štokavštinom* da bi pokazao kako Hrvati u tom svom jeziku imaju prikladan i bogat izričajni instrument kojim 'sve izreći moguće jest, što srce i pamet zagteva'. Uz to, kako je naglašavao, štokavština je i najrasprostranjenija u hrvatskom prostoru, kojom 'Slavonac, krajiški Hrvat, Primorac, Prikupnik, Dalmatinac, Bosanac, Crnogorac i oni Hrvati, koji se Wasser-Kroaten zovu i po Mađarske zemlje rasuti jesu, jednako govore'.

Zanimljivo je istaći još nešto. Drašković nije bio pučanin kao Gaj ili Derkos. Bio je plemić, pripadnik glasovitog hrvatskog velikaškog roda. Nije bio ni mlad kao Gaj, tada u 23. godini života ili Derkos, tada u 24. godini života. U to vrijeme, kad mu je izašla ta brošura, bio je Drašković u 62. godini života. Bio je, dakle, već postariji čovjek, koji je i Gaju i Derkosu i njihovoj generaciji hrvatskih domoljuba mogao biti otac. Njegovo istomišljeništvo s tom mladom generacijom bilo je vrlo značajno. Ono je bilo dokaz da i postariji ljudi osjećaju i vide hrvatske nacionalne probleme kao što ih osjećaju i vide pripadnici hrvatske intelektualne mladeži, te da su u domoljubnom radu spremni surađivati s mladima. Isto tako, ono je bilo dokaz da je barem ponešto iz redova hrvatskog plemstva podupirao narodnoprporodni pokret, potican iz redova mlade građanske inteligencije. Uz narodnoprporodno određenje grofa Janka Draškovića svrstali su se još grof Jurica Oršić, također u zreljioj dobi, ali deset godina mlađi od Draškovića, i grof Franjo Kulmer, rođen 1806.

Navedena Draškovićeva brošura pokretala je osim pitanja jezika i druga važna pitanja pa je s pravom držana formuliranim programom predstojećega *hrvatskog narodnog preporoda*. U njoj je autor iznio zahtjeve za obnavljanje vlasti hrvatskog bana, za osnivanje samostalne hrvatske vlade, za razvojanje Vojne krajine i ujedinjenje hrvatskih zemalja, za uvođenje hrvatskoga službenog jezika na cjelokupnom hrvatskom području. Tom bi području prvenstveno uz pomoć carskog (kraljevskog) dvora s vremenom trebalo pridružiti još i slovenske zemlje, a i Bosnu, što bi sve zajedno trebalo biti *'Ilirija velika'* ili *'Kraljevstvo ilirsko'*. Pritom Drašković ne pokreće pitanje ukidanja državnopravnih veza Hrvatske s Ugarskom. Dapače, očekivao je da bi Ugarska trebala dati i financijsku pomoć Hrvatskoj kako bi se ona što prije izbavila iz gospodarskog zaostajanja. Ukazivao je na potrebu promicanja hrvatske trgovine osobito izvozne trgovine preko riječke luke, na sustave kreditiranja u trgovinskom poslovanju, na potrebe i mogućnosti veleobrtničkog, industrijskog razvoja i na nužnost organiziranja stručnog školovanja.

Kao pripadnik plemstva, Drašković je u toj svojoj brošuri izbjegavao govoriti o potrebi ukidanja feudalnih odnosa. Uzdižući važnost i ulogu plemića, on ih je nazivao 'ocima', zaštitnicima 'štibraškog puka', 'siročučvarima' i provoditeljima hrvatske državnopravnosti.

Citirane brošure Ljudevita Gaja, Ivana Derkosa i Janka Draškovića, Hrvata različite životne dobi, bile su sa znatiželjom dočekane u intelektualnim krugovima Banske Hrvatske. One su poticale razmišljanje i stvarale istomišljenike. Pod njihovim utjecajem Josip Kundek, svećenik i kajkavski pjesnik, spjevao je pjesmu *'Reč jezika narodnoga'* (1832.), u kojoj je sa zadovoljstvom konstatirao: 'Ar se zdižu mladi, posluju marljivo, ter podžihu v starih kaj bilo vgaslivo'.

Među mladim hrvatskim domoljubima najaktivniji i najposobniji organizator bio je Ljudevit Gaj. Ocjenjujući da su sazreli uvjeti i za pokretanje javnog periodičkog glasila na hrvatskom jeziku, on se 31. ožujka 1832. obratio Ugarskom namjesničkom vijeću molbom da mu se odobri izdavanje takvog glasila pod imenom 'Danica Horvatszka, Slavonzka i Dalmatinszka'. To mu je vijeće iduće godine, 14. svibnja 1833. odobrilo izdavanje samo književnog lista.

Budući da je Gaj želio izdavati list i za šire društvene teme, uključujući i politička pitanja, obratio se potom izravno caru (kralju). Opet je dugo čekao odgovor.

Zna se da je Gajevu molbu bio podupro i Franjo Vlašić, hrvatski ban i zapovjedajući general u Banskoj Hrvatskoj. Najzad, Gaj je primio iz Beča rješenje od 9. kolovoza 1834., kojim mu je odobreno izdavanje željenog lista. Nakon toga, 20. listopada 1834. izdao je proglas kojim je na kajkavskom narječju obznanio da će početkom iduće godine u Zagrebu početi izdavati *'Novine horvatzko-slavonzko-dalmatinszke'* s književnim prilogom *'Danica horvatzka, slavonzka y dalmatinszka'*. U 'Novinama' će se, kako je stajalo u tom proglasu, pisati 'horvatzki', dakle kajkavskim dijalektom, a u 'Danici' i 'vu horvatzkom' i 'vu drugoh Ilirzkeh narechjah'. S najavom izdavanja tih periodičkih publikacija i potom s neposrednom pripremom za njihovo izdavanje završavalo se preporodno razdoblje dugo četiri i pol desetljeća (1790.-1834.).

Početak izdavanja 'Novina' i 'Danice', početak je hrvatskoga narodnog preporoda. Prvi broj 'Novina horvatzko-slavonzko-dalmatinszkih' izašao je 6. siječnja, a prvi broj njihova priloga 'Danice horvatzke, slavonzke i dalmatinszke' četiri dana kasnije, 10. siječnja 1835. Novine su izlazile dva puta tjedno, a 'Danica' jedamput tjedno.

'Novine' su tijekom svoga prvog godišta tiskane kajkavskim narječjem i starim pravopisom, ali s 'Danicom' je bilo drukčije. U njoj su, upoređeno s tekstovima na kajkavskom narječju, donošeni, ovisno o suradničkoj ponudi, i tekstovi na štokavskom dijalektu i novim pravopisom. Tako je npr. već u njezinom 1. broju objavljena štokavska pjesma Vjekoslava Babukića *'Grani i Danici'*, a u njezinom 10. broju tiskana je pjesma Antuna Mihanovića *'Horvatska domovina'*, također spjevana štokavskim narječjem, ali bila je ona i prvi tekst tiskan novim pravopisom. Ta Mihanovićeve pjesma postala je znamenita još više po tome što je kasnije usvojena kao hrvatska himna. Prvi stih te pjesme *'Lijepa naša domovino'* uzet je i za naslov himne. U 'Danici' su tako do njezina 27. broja tiskani i kajkavski i štokavski prilozi, kajkavski prilozi starim, a štokavski novim pravopisom. Od 28. broja 'Danica' je sve priloge donosila štokavskim dijalektom i novim pravopisom.

Taj novi pravopis nije bio samo Gajevo djelo. Iz Gajeve 'Kratke osnove horvatsko-slavenskoga pravopisanja', objavljenog pet godina ranije, usvojena je grafija samo za tri slova: č, š, ž. U taj novi pravopis dogovorom Gajeva suradničkog kruga bila je tada uvedena grafija za još šest slova: ê, ê, dj, dž, lj, nj. Rješenje koje je Gaj zastupao u svojoj 'Kratkoj osnovi' za slova đ, lj da se pišu kao d, l s kvačicom (~) iznad nije bilo praktično jer bi ti slovni znakovi zauzimali dva prostora. Slovo ê - latinički grafičar za jat iz staroslavenske azbuke, koji se izgovarao kao: e, i, ije - uvedeno je, i to ponajviše Gajevim nastojanjem, i za duge i za kratke slogove da bi se sjedinilo ekavce, ikavce i ijekavce.

Svojim proglasom 5. prosinca 1835. Gaj je najavio da će se istekom te godine napustiti stari pravopis i kajkavsko narječje, da će se od početka iduće godine i u 'Novinama', kao što je učinjeno u 'Danici', pisati samo *štokavskim dijalektom i novim pravopisom*, te da će otada i u naslovima tih periodičkih publikacija biti istaknuta njihova pripadnost ilirstvu. I doista, to je od početka 1836. i provedeno. 'Novine' su nazvane *'Ilirske narodne novine'*, a 'Danica' - *'Danicom ilirskom'*.

Ilirsko ime za teritorij i narode u ovom dijelu europskog jugoistoka između Drave i Dunava na sjeveru i Jadranskog mora na jugu - uzeto prema Ilirima, starom, pretoslavenskom stanovništvu na tom prostoru - dugo je bilo i ostalo u upotrebi. Još su stari Rimljani nazivali taj zapadnobalkanski i podunavski prostor imenom Illyricum (Ilirik). Od vremena humanizma i renesanse, kad se posebna pažnja obraćala kulturnim dosezima antike, ostvarenim i na teritoriju Ilirika, pojedini su strani i hrvatski književnici i znanstvenici, spominjući Ilire, pod tim imenom podrazumijevali i naziv za Hrvate, kao što su i nazive 'ilirski' i 'ilirsko' shvaćali kao sinonime za hrvatski i hrvatsko.

Autori nekih latinsko-hrvatskih ili talijansko-hrvatskih rječnika iz 18. stoljeća (Pavao Vitezović, Ardelio Della Bella, Ivan Belostenec, Andrija Jambrešić) ili s početka 19. stoljeća (Joakim Stulli, Josip Voltić) upotrebljavali su za hrvatski jezik naziv ilirski jezik.

PRVOSVIBANJSKI PRAZNIK ZA TURIZAM GOTOVO DVOSTRUKO UNOSNIJI OD USKRSA

Dok je za Uskrs na Jadranu registrirano samo 53.000 turista, za Praznik rada tamošnji su domaćini ugostili gotovo 97.000 turista. Čak 30 posto bolji prvosvibanjski rezultat od lanjskog, zasad dvostruko nadmašuje službeno očekivanu 15 posto bolju sezonu od lanjske. Najposjećenija je sa 42.874 turista bila Istra, i to zahvaljujući Slovincima, Talijanima, Austrijancima i Nijemcima. Domaćih je u toj regiji bilo samo 1711. Na Kvarneru je produljeni prvosvibanjski vikend provelo nešto više od 25.000 gostiju, a domaćih 2826. Dalmacija je, prema evidenciji županijskih turističkih zajednica, s nešto više od 26.000 turista nadmašila kvarnerski rezultat. Praznik rada na tom je području bio najuspješniji za Splitsko-dalmatinsku županiju, s tek nekoliko desetaka turista manje od deset tisuća. Zadarska županija ugostila je nešto manje od 5000 turista, Šibenska 4075, a Dubrovačko-neretvanska 7551 turista. Duž obale registrirano je nepunih 10.000 domaćih gostiju.

Dobar prvosvibanjski rezultat većim se dijelom može zahvaliti boljoj posjećenosti Istre (24 posto) i Kvarnera (29 posto). Još su veći plus (38 posto) zabilježili u Splitsko-dalmatinskoj županiji. Postoci u Zadarskoj, a osobito u Ličko-senjskoj županiji, koja je imala oko 1800 gostiju, još su varljiviji. U zadarskoj regiji rezultat je 120 posto bolji, a u senjskoj čak 2600 posto. U prvoj je, međutim, lani bilo samo 2200 gostiju, a u drugoj samo - 66. S neprijavljenih barem 20 posto gostiju, prošli je vikend na moru možda provelo i do 120.000 turista. (Večernji list, 4.5.)

Vrlo interesantno!!

Gareth Evans, direktor ICG-a: "Međunarodna zajednica mora biti vrlo pažljiva prema Hrvatskoj koja ima osjećaj da ima drukčiji tretman u odnosu na Srbiju"

Prije nekoliko dana Međunarodna skupina za krize, neovisna organizacija koja se bavi analizom kriznih stanja i daje prijedloge za njihovo rješavanje, objavila je knjigu naslovljenu 'Nakon Miloševića' koja je, zapravo, svojevrsna analiza zbivanja i preporuka za poduzimanje daljih koraka u očuvanju mira i širenju demokratskog procesa na prostoru jugoistočne Europe. Tim je povodom u američkom Institutu za mir gostovao bivši australski ministar vanjskih poslova i sadašnji direktor Međunarodne skupine za krize Gareth Evans. 'Milošević je otišao, ali ostavio je iza sebe teško stanje u čitavoj regiji. Najteža posljedica njegove vladavine zove se nacionalizam kojeg trenutno na djelu vidimo kod Albanaca u Makedoniji i kod Hrvata i Srba u Bosni i Hercegovini', ovim je riječima svoje izlaganje u američkom Institutu za mir započeo Gareth Evans, iskusni diplomat na čelu Međunarodne skupine za krize. Gospodin Evans je pojedinačno govorio o svakoj zemlji iz regije, a općenito je istaknuo da su, osim nacionalizma, u regiji, iza Miloševića, ostali sljedeći problemi: nema demokracije, vlada korupcija, gospodarstva su zaostala, tri milijuna izbjeglica je unutar regije, pravosuđe je nerazvijeno, a optuženici za ratne zločine su na slobodi. Smatra da je najteže stanje na Kosovu, a najbolje u Hrvatskoj: "Mislim da je to vrlo impresivna priča o Račanovoj vladi koja naporno radi tijekom tranzicijskog perioda postižući sjajan uspjeh. Međutim, međunarodna zajednica mora biti vrlo, vrlo osjetljiva i pažljiva prema Hrvatskoj koja ima osjećaj da ima drugačiji tretman u odnosu na Srbiju. Nema nikakve sumnje da se međunarodna zajednica nakon pada Miloševića istodobno 'zaljubila' u Srbiju, što nije bio slučaj i s Hrvatskom prema kojoj su korišteni znatno stroži kriteriji i prosuđivanja".

Jedno od pitanja na koja je gospodin Evans odgovarao bilo je i pitanje izbjeglica. Spomenut je i povratak Srba u Hrvatsku: "Pretpostavljam da se može više učiniti. Mislim da treba promijeniti zakon, a tako promijenjen mora biti i primijenjen. Ranije smo imali problem nedostatka političke volje u Hrvatskoj, ali sada to nije slučaj i to je važno. Hrvatskoj treba dati malo poticaja od strane međunarodne zajednice, kako bi tamošnja vlada održala politički kredibilitet kod kuće i riješila još nekoliko vrlo složenih problema. Hrvati jako dobro rade i jako se trude da naprave nešto korisno, a međunarodna zajednica mora shvatiti da ima odgovornost prema Hrvatskoj vladi da joj pomogne. Znae, mnogo stvari ovisi o tome hoće li vlada u Hrvatskoj uspjati održati dosadašnji pravac i razinu napora koje čini. Ukoliko se Srbiji dozvoli da lakše dođe do nekih rješenja, onda će međunarodna zajednica jako odmoći Hrvatskoj vladi u njezinom poslu. Tako i po pitanju povratka izbjeglica - Zagrebu treba pomoći oko povratka, pomoći oko stvaranja uvjeta da se izbjegli Srbi vrate".

Gospodin Evans je istaknuo da se prema hrvatskim i srpskim nacionalistima u Bosni i Hercegovini treba voditi vrlo oštra politika. "Hrvati dosta griješe ako misle da će ih itko na Zapadu simpatizirati ukoliko bu-

du koristili metode koje sada koriste. Oni su u pravu kada kritiziraju neke segmente izbornog zakona ili ustava, ali to se ne može raditi ucjenama i protuustavnim djelovanjem. Mi imamo alternativno rješenje za BiH - Dayton nije propao, ali mislimo da se može malo dotjerati. Treba ojačati središnje institucije, ukinuti entitete i županije čiji su čelnici jako korumpirani. Za sve to treba stvoriti uvjete, a Alijansa za promjene je dobar znak", istaknuo je gospodin Evans. Kada je riječ o Kosovu Međunarodna skupina za krize predlaže neovisnost te pokrajine, ali uz ispunjavanje prethodnih uvjeta - prava za manjinsko stanovništvo, probno razdoblje neovisnosti i pismena obveza kosovskih Albanaca da neće imati nikakvih teritorijalnih pretenzija. Tu se misli na Makedoniju. Gareth Evans je napomenuo da postoji čak i opcija zamjene teritorija: Preševska dolina za Mitrovicu. Na upit imaju li onda pravo i Srbi iz Republike Srpske tražiti izlazak iz Bosne i Hercegovine gospodin Evans je odgovorio: "Nemaju, jer je Republika Srpska stvorena na temelju genocida i etničkog čišćenja!" (Voice of America, 1. svibnja)

Preporučujemo

Taste of Europe

MEAT & DELICATESSEN INC.

- * Zadovoljava srca svih gurmana sa kvalitetnim odrescima za vaše roštilje.
- * Taste of Europe vas očekuje danas i svaki dan s velikim izborom mesa, kobasica, salama i velikim izborom proizvoda iz Hrvatske i Europe.
- * Snabdijevamo meso za duboko smrzavanje.
- * Povoljne cijene za bankete i slavlja.

Posjetite nas na

200 County Court Blvd. Brampton, Ontario

905-455-1077

OBITELJ POLUNIĆ RADO VAS OČEKUJE

Petritsch "suspendirao" sud u Mostaru

Visoki predstavnik međunarodne zajednice u BiH Wolfgang Petritsch još jednom je posegnuo za svojim "proširenim ovlastima", donijevši odluku o prenošenju nadležnosti na Županijski sud u Sarajevu sa sudova koji su stvarno nadležni za provođenje istražnih postupaka i kaznenog gonjenja sudionika u događajima 06. travnja u Mostaru, Gradama, Širokom Brijegu, Posušju i Tomislavgradu. Ti su sudovi, istaknuo je Petritsch u svojoj odluci, ometali uspostavu privremene uprave u Hercegovačkoj banci i njezinim poslovnica. Isto vrijedi i za slučaj podmetanja eksplozivne naprave pod automobil "Lijanovića" u Širokom Brijegu 10. travnja, a svi općinski i županijski sudovi koji su inače nadležni za provođenje istrage, kaznenog gonjenja i suđenja vezano uz spomenute događaje obvezni su postupiti u skladu s Petritschevom odlukom.

Prenošenje nadležnosti s mostarskog na sarajevski sud izazvalo je različite reakcije, posebice nakon nekih komentara Petritscheve odluke od strane glasnogovornika OHR-a Olega Miličića koji je kazao kako "pravosuđe u Mostaru ne radi na pravi način kad je u pitanju procesuiranje Hrvata, zbog čega je i donesena odluka da se svi postupci vezani za događanja od 6. travnja ustupaju Županijskom sudu i Županijskom tužiteljstvu u Sarajevu", a i samo procesuiranje svih predmeta pred tim (sarajevskim) sudom ići će brže.

Otvorenim pismom na to Miličićevo pojašnjenje, kao i na samu Petritschovu odluku oglasio se Davor Žilić, zamjenik ministra pravosuđa i uprave Hercegovačko-neretvanske županije, optuživši Petritscheva glasnogovornika da "omalovažava i blati pravosudni sustav Hercegovačko-neretvanske županije u kojoj su ustroj i neovisnost sudstva dosegli najvišu razinu u Bosni i Hercegovini". (...)

S druge strane, Žilić podsjeća Miličića da su svi sudovi i tužiteljstva u Hercegovačko-neretvanskoj županiji ustrojani kao višenacionalni sudovi prema popisu stanovništva iz 1991. g. te da se pred tim sudovima vodi i najviše postupaka za ratne zločine i protiv Hrvata, i protiv Muslimana, a zasigurno uskoro i protiv Srba. "Ako je Međunarodni sud za ratne zločine ocijenio rad i ustroj našeg sudstva tako da mu je povjerio najteža djela ratnih zločina, s kakvim onda pravom sumnjate u njihovu objektivnost?", pita Žilić Miličića. (Vjesnik, 2.5.)

...)

Intervjui i komentari

Apsurdno je da SFOR uhititi Antu Jelavića dok je Karadžić na slobodi

(iz razgovora s Toninom Piculom, hrvatskim ministrom vanjskih poslova)

(...) "Kako procjenjujete daljnji razvoj događaja u Bosni i Hercegovini? =Po mojem sudu, Hrvatska mora pomoći BiH da prevlada kritične, možda čak najdramatičnije, trenutke nakon potpisivanja Daytonskog sporazuma. Ja smatram da Hrvatima u BiH nitko nema pravo ograničiti političku inicijativu. S druge strane, političko vodstvo HDZ-a u BiH ne smije limitirati budućnost svojega naroda neodrživim političkim projektima.

-Što, dakle, treba poduzeti u BiH?

=Po mojem sudu, ključ leži u emancipaciji hrvatskog biračkog tijela u BiH od HDZ-a. Da bi proces političke pluralizacije među bosansko-hercegovačkim Hrvatima dobio bilo kakvu šansu, određeni dio HDZ-a, koji nije sklon svojim sadašnjim ekstremističkim šefovima, mora se materijalno i politički osamostaliti i ojačati. Proglašenje Hrvatske samouprave u BiH nije ništa drugo nego pokušaj određene grupe ljudi u vodstvu HDZ-a BiH da zadrži financijski i politički monopol na tom području, po cijenu najtežih sudara s međunarodnom zajednicom. Vodstvo Hrvatske samouprave pokušalo je ponovo, na loš način, uvesti službenu politiku RH u BiH, kao odvjetnika takvog nelegalnog i štetnog projekta. -Kad je o tome riječ, moramo konstatirati da predstavnici međunarodne zajednice već mjesecima prigovaraju Zagrebu zbog financijske pomoći vodstvu Hrvata u BiH, kao i političko paktiranje, ili barem nedovoljno odlučno ponašanje prema grupaciji koju vodi Ante Jelavić.

=U šesnaest mjeseci mi smo bitno reducirali financijsku pomoć Zagreba Mostaru. Neki predstavnici međunarodne zajednice, uzgred rečeno, tražili su da Zagreb nastavi financirati Mostar, uz punu transparentnost protoka novca i uz određeno smanjivanje iznosa. Sve je to bilo logično jer ni međunarodna zajednica nije željela socijalne i političke potrese do kojih bi došlo da smo prestali slati novac. Prema tome, nemaju pravo oni sa Zapada koji nam sad prigovaraju što nismo prestali slati novac, jer nas je Zapad savjetovao, opravdano, da određenim, posve formalnim kanalima, nastavimo slati financijsku pomoć. I ove smo godine u državnom proračunu odvojili sredstva za potrebe bosanskohercegovačkih Hrvata, ali dosad, koliko ja znam, u Mostar nije otišla ni jedna kuna.

-Što se dogodilo s 54 milijuna maraka iz Hrvatske koji su završili na posebnom računu HDZ-a u Hercegovačkoj banci?

=To je financijsko potkožno tkivo koje se akumuliralo tijekom lanjske godine. Pošto su ta sredstva prešla granicu, ona više nisu bila pod našom kontrolom.

-Ali osnovna zamjerka predstavnika međunarodne zajednice - koju oni ponavljaju na poluprivatnim sastancima - čak nije ni novac nego Račanova i Budišina neodlučnost da eliminiraju sa scene Antu Jelavića i njegove suradnike.

=Lani su u BiH dvaput održani izbori. Na lokalnim izborima u travnju prošle godine HDZ nije prošao onako dobro kao što je očekivao, što je u njemu izazvalo ozbiljnu uzbunu. Oni su znali da nešto moraju učiniti kako bi preokrenuli negativni trend. U međuvremenu su i premijer i predsjednik Republike putovali u BiH, pokušavajući pridobiti vodstvo HDZ-a i Antu Jelavića za političko rješenje u korist hrvatskog naroda u BiH. Pokušavali smo ih nagovoriti da sudjeluju u izgradnji zajedničkih državnih institucija u BiH te da ne ulaze u sukob s međunarodnom zajednicom. U jednom se trenutku učinilo da je takvo rješenje moguće. Račan je, kao što se zna, posjetio Mostar, gdje je vodio vrlo ozbiljne i teške razgovore, na granici konflikta. Račan je doslovno kazao: "Vama, takvima, nitko ne može pomoći. Ali, ako se vi promijenite, ako shvatite da su se vremena promijenila, da više nema i ne može biti Herceg-Bosne, onda će vam demokratska Hrvatska biti kadra pomoći". U idućih se nekoliko mjeseci nije ništa posebno događalo, dok međunarodna zajednica nekoliko dana prije izbora, u studenome, nije odlučila promijeniti pravila. Hrvatska je ocijenila da takav potez može imati vrlo negativne političke posljedice, što se i dogodilo. Promjenom izbornih pravila međunarodna zajednica ojačala je, zapravo, HDZ među hrvatskim biračima u BiH.

-Kako bi Hrvatska reagirala da SFOR doista uhititi Antu Jelavića, što se već neko vrijeme najavljuje?

=Jelavić je, kao član Predsjedništva BiH, imao sjajnu priliku da modernizira političke procese u toj zemlji u korist hrvatskog naroda. On je trebao zahtijevati da Hrvati budu tretirani kao konstitutivni narod u svim procesima i u svim dijelovima BiH. Ja ne znam je li on doista umiješan u određene kriminalne radnje. O tome trebaju odlučiti istražitelji i sud. No, čini mi se da krajnje apsurdnim da SFOR uhititi Jelavića sve dok je Radovan Karadžić na slobodi. Kakva bi to poruka bila?

-Mislite li da će doći do promjene u Daytonskom sporazumu?

=Daytonski sporazum odigrao je golemu ulogu u postizanju primirja i sadašnjeg mira u BiH. No, on ne daje sve odgovore, što je i logično, jer se 1995. nisu mogli predvidjeti procesi koji će se kasnije događati u BiH, kao i u široj regiji. Sad traje proces dopunjavanja glavnih daytonskih postavki. Prije desetak dana razgovarao sam s Wolfgangom Petritschem. On mi je dao nekoliko vrlo ohrabrujućih informacija. Najvažnije je da će preambula novog ustava Republike Srpske biti promijenjena. To više neće biti država srpskog naroda nego država konstitutivnih naroda BiH, dakle Srba, Bošnjaka i Hrvata. Time počinje postupak reintegracije republike Srpske u BiH, a to je esencijalno za opstanak i obnovu naše najbliže susjedne države. (Globus 4.5.)

ZANIMANJE ZA HRVATSKU U OTTAWI

Hrvatska turistička ponuda i suvenirni izazvali su živo zanimanje tijekom tradicionalne godišnje dobrotvorne akcije koju u zgradi parlamenta u Ottawa organizira diplomatski zbor u Kanadi. Hrvatska je svoje ljepote i znamenitosti predstavila zajedno s još četrdesetak država. Najviše zanimanja bilo je za turističku ponudu, folklor, dio gospodarske ponude, te tradicionalna jela. Hrvatski veleposlanik u Kanadi Andrija Jakovčević kaže da se za odmor u Hrvatskoj zanimalo oko 450 članova diplomatskog zbora. U sklopu manifestacije održana je i dražba u dobrotvorne svrhe. Najveću cijenu među hrvatskim predmetima na dražbi postigla je monografija o hrvatskom umjetničkom blagu, a nisu daleko zaostajali ni nadaleko poznati hrvatski suvenirni - kravata i Vučedolska golubica. Kupca na dražbi našla su i hrvatska vina te još neki proizvodi. (Hina, 08. svibnja 2001.)

NOVA KNJIGA VLADIMIRA P. GOSSA

Hrvatska matica iseljenika i Naklada Jurčić d.o.o. priređuju svečano predstavljanje knjige pripovijesti pod naslovom "S obje strane oceana" hrvatsko-američkog književnika i novinara Vladimira P. Gossa 9. svibnja 2001. u Hrvatskom kulturnom klubu u Zagrebu. O knjizi će govoriti ravnatelj Hrvatske matice iseljenika Boris Maruna, književni kritičar Ivo Zanić, književnik i sveučilišni profesor Josip Novakovich iz SAD-a, te urednik u Nakladi Jurčić Vjekoslav Boban.

Vladimir Peter Goss (Vladimir Gvozdanović), rođeni je Zagrepčanin, hrvatsko-američki pisac i sveučilišni predavač, dugogodišnji dopisnik "Večernjeg lista" iz SAD-a, te suradnik niza hrvatskih tjednika i mjesečnika. U Sjedinjenim Državama javlja se u "Zajedničaru", i u drugim hrvatsko-američkim glasilima.

Po zanimanju povjesničar umjetnosti, nakon doktorata na Cornell University, predaje povijest umjetnosti srednjeg vijeka na University of Michigan, a ovoga je semestra gost predavač na Sveučilištu u Zagrebu gdje predaje kroatističke teme iz hrvatskoga iseljeničtva u Americi.

Autor je šezdesetak znanstvenih studija, pretežno iz područja hrvatske umjetnosti i umjetnosti središnjeg Mediterana. Napušta struku 1982. i počinje se baviti pisanjem, najprije u hrvatsko-američkom, zatim i u hrvatskom tisku. Objavljeni su mu romani "Antigonin dnevnik" (Hrvatska sveučilišna naklada, 1992.), "Vlak na zapad" ("Večernji list", 1996.), i "Nada" (Naklada Jurčić, 1996.), dokumentarni roman "Washingtonska fronta" (Hrvatska sveučilišna naklada, 1994.), kronika "Kako smo se osvetili Georgeu Bushu" ("Večernji list", 1993.), te četrdesetak kratkih priča na hrvatskom i engleskom. Bavi se i prevođenjem, ponajprije s hrvatskog na engleski. Preveo je, uz ostalo, zbirku Bore Pavlovića "Hommage à mon ami", te knjigu Ljubomira Antića "Hrvati i Amerika" i Ive Perića "Povijest Hrvata". Izbor njegovih tekstova može se naći i na Internetu - <http://members.aol.com/vgoss>. Vladimir Goss je hrvatski useljenik koji jednakom lakoćom vlada s oba jezika, napisao je dr. Anthony Mlikotin, profesor slavistike na University of Southern California. "Hrvatski Conrad ili Nabokov". (Vesna Kukavica, Hrvatska matica iseljenika, 8. svibnja 2001.)

OTVORENA OBNOVLJENA GRADSKA KNJIŽNICA U VUKOVARU

Jučer, 8. svibnja, je u nazočnosti ministra kulture Antuna Vujića i predstavnika lokalne vlasti, prijatelja Vukovara i brojnih Vukovaraca otvorena obnovljena zgrada Gradske knjižnice u Vukovaru. U tom gradu knjižnica djeluje od 1864. godine, a 1991. kao i cijeli Vukovar, zgrada je uništena, a uništeno je i oko 30.000 knjiga od tadašnjeg ukupnog fonda od preko 85.000 svezaka. Ravnateljica Gradske knjižnice Vukovar Srebrenka Vuletić istaknula je da je pri obnovi zgrade knjižnice 80 posto troškova snosilo Ministarstvo kulture, a ministar Vujić je odgovorio kako je njegovo ministarstvo učinilo ono što im je obveza, posebice kad je riječ o Vukovaru i obnovi spomeničke baštine i kulturnih ustanova u tom gradu. Iako je protokolom bilo predviđeno da obnovljenu Gradsku knjižnicu otvori ministar Vujić, on je tu čast prepustio ravnateljici Vuletić. (Večernji list)

S. Norvala, Žarko Allilović, Stojan I. Steve Žganjer

Počinje festival svetog Marka

Koncelebrirano misom te samoborskim koncertom kontratenora Paula Esswooda i lutnjista Jürgena Hübschnera 25. travnja je počeo Treći festival svetog Marka. Esswood i Hübschner, koji zajedno muziciraju već četvrt stoljeća izvodeći ranu glazbu uz autoritet kakav je Nicolaus Harnoncourt, nastupili su u zagrebačkoj crkvi sv. Marka. Uz Lovru Pogorelića i Hrvatski Brass Quintet, na festival dolaze i ansambli Berlinske filharmonije, prema najavama ravnatelja festivala Nevena Valenta, možda i kao njegova prethodnica. U prvom redu su tu Virtuozni Berlinske filharmonije koji će izvoditi Muzike za gudače Frane Parača, ali i Brandis Quartet kojem je na čelu dugogodišnji koncert-majstor Berlinske filharmonije Thomas Brandić, te Trio Berlin. (Večernji list)

Drugi svezak edicije "Hrvatska i Europa":

PUTOVNICA ZA ZNANSTVENI SVIJET

Projekt bez premca i bez uzora u dosadašnjoj hrvatskoj znanstvenoj literaturi, edicija "Hrvatska i Europa", koju izrađuje Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti (a suizdavač je "Školska knjiga"), stigao je do drugoga sveska na hrvatskome jeziku. Nakon tri inačice prvoga sveska (na hrvatskom, engleskom i francuskom), u kojem je obrađeno rano doba hrvatske kulture (od 7. do 12. st.), drugi svezak "Srednji vijek i renesansa" govori o hrvatskoj kulturi, znanosti, umjetnosti i politici od 13. do 16. stoljeća. Predstavljen je 25. travnja na svečanosti u Preporodnoj dvorani riječima akademika Ive Padovana, predsjednika HAZU, akademika Ivana Supićića, glavnoga urednika edicije, akademika Eduarda Hercigonje, urednika drugoga sveska, te dr. Dragomira Maderića i prof. Ante Zuzula iz vodstva "Školske knjige".

Zamišljena kao znanstveno vjerodostojan, svakoga ideološkoga redukcionizma oslobođen prikaz kontinuiteta hrvatske prisutnosti u europskoj kulturi od ranoga srednjeg vijeka do modernoga doba, edicija "Hrvatska i Europa" već se u nas i u svjetskim znanstvenim krugovima potvrdila kao pouzdan mozaik podataka o često široj europskoj javnosti nepoznatim hrvatskim prinosima europskoj uljudbi. Naša svojevrsna znanstvena putovnica u svijet bit će zaokružena s još tri sveska: "Barok i prosvjetiteljstvo, 17. i 18. st.", "Moderna hrvatska kultura, 19. st." i "Suvremena hrvatska kultura, 20. st.". (Večernji list)

OTVORENA KNJIŽNICA HRVATSKO-AMERIČKOG DRUŠTVA

Otvaranjem knjižnice i čitaonice u Petrovoj 119 počelo je obilježavanje desete obljetnice Hrvatsko-američkog društva. Društvo je u proteklih deset godina organiziralo brojne projekte i humanitarne akcije, a djeluje pri razvijanju i unapređenju prijateljskih odnosa sa SAD-om.

Projekt otvaranja knjižnice i čitaonice Hrvatsko-američkog društva ostvaren je uz pomoć američkog veleposlanstva u Hrvatskoj, Vladina ureda za rad s nevladinim udrugama te donatora Algoritma i Sabre Foundationa. Počasni gosti na svečanosti bili su američki veleposlanik Lawrence Rossin i zamjenik ministra vanjskih poslova Nenad Prelog.

- U današnje vrijeme odnosi među nacijama više se ne ostvaruju samo na razinama Vlada, već se inzistira na kulturnoj i međuljudskoj suradnji - rekao je veleposlanik Rossin. (Večernji list)

Pa je tako u tom orjentu
"Sudsko vijeće" samo na papiru,
a odluku dobri ljudi moji,
postojeća politika kroji!

I školstvo je, budimo na čisto,
poput školstva, tako reći isto!
Pa se kontra nastavničkoj želji,
sa strane prikradu ravnatelj!

Zdravstvo nam također praksu ima,
politiku stvar u ruke prima!
Pa uz silno znanje medicine,
moraš imat i političke vrline!

Bio HDZ-e ili "šestorka",
petica, četvorka, trojka, dvojka,
malo važno bilo tko da bio,
staru praksu nije napustio!

Sudstvo, školstvo, zdravstvo, svi zanati,
čak poneki naši sindikati!
Za sve vrijedi slogan tako zgodan:
"Nema dalje ak' nisi PODOBAN!"

Pa vam "Sudsko vijeće" smiješna slika,
daje prijedlog za svog predsjednika.
No ministar vlade određuje
tko će na tom tronu da caruje!

I državnih firmi direktori,
ti rasipni medeni "sponzori"!
Dižu cijenu uz podobnost sklonu,
vodi, struji, nafti, telefonu!

Pjevačice, sitni pjevačiči
i kako li HRT-u prići?
Jednostavno ako si podoban,
u trenu si griat i zgodan!

Evo nam se čak i sindikati,
nekad znaju smekšati, prodati!
Pa im naglo oštrica otupi,
te postanu mučki, mekolupi!

Pa čak i zanatlije, zanati,
moraju se znati ulizati!
Tapšati po ramenu moćnike,
svemoćne nam, naše politike!

Radove što općinica nudi,
ili one županije na ponudi,
il' čak one što nudi država,
politika biznis odobrava!

Tu najviše provizije pljušte,
državni budžet slatko oljušte!
Viših cijena novčana razlika,
puni kesu vještih posrednika!

Završio i tri fakulteta,
bio dr. priznat diljem svijeta!
Rijetko da ćeš kod nas uz sve znanje,
bez politike smoć' napredovanje!

No gospodo Hrvatice, Hrvati,
morat ćemo običaj mijenjati!
U zapećak PODOBNOST staviti,
korisnim se radom pozabaviti!

Veterinar na teren kravama,
S' agronomom zemljice brazdama!
A gospodin doktor medicine,
nek' o zdravlju stanovništva brine!

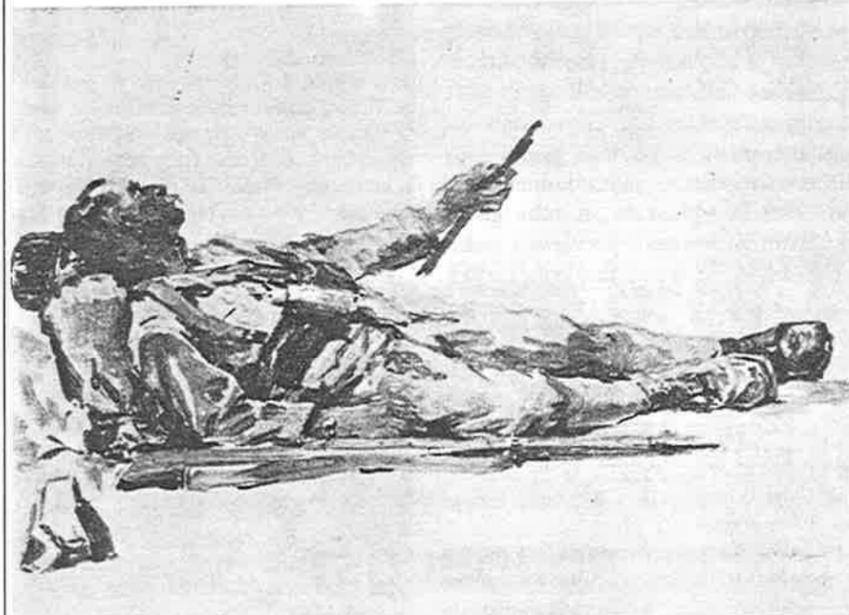
Pa i sudstvo nek' slobodno bude,
škole đacima, neka znanje nude!
Nek' na prvom mjestu struka kroči,
politika nek' znanje ne koči!

Reći ćete: "Vidi polemiku,
tko će onda vodit politiku?"
Odgovor je: NEKA SE PRORIJEDE,
NAČI ONE KOJI STVARNO VRIJEDE.

Od bajki i lažnih obećanja,
već i jezik boli zbog laganja!
Praznim stolom zdjela golih kosti,
sve zbog glume i zbog PODOBNOSTI!

Stjepan Sabljarić, Radio Mrežnica

Sjećamo vas se, dragi naši..

Bleiburg 1945

*Mnoga bolna ljeta prodoše
otkad te ne vidjeh, mili moj oče,
i često mislim u kojoj si jami
predao dušu Bogu - i ne mogu
dalje misliti....*

*I nikad se nije spominjati smjelo
i tražiti tvoje tijelo,
a mnoga tjelesa druga, na tisuće njih.*

Ostaje samo tuga.....

*A nove generacije naše nacije
nisu ni znale, niti smjele znati
da su u ruke barbara Hrvati
morali svoje živote dati
po jamama, po šumama, na cestama, u rijekama,
i tamnicama.*

*Svijet se u cvijeće zavio i slavio
pobjedu,*

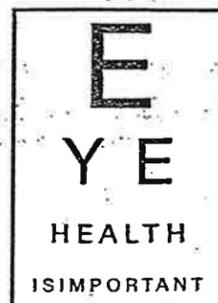
*a mi ni plakati nismo smjeli.
I vele nam još i danas da za nas
bezvrijedne Hrvate postoji samo ispaštanje,
i kazna, i kajanje.*

*Koliko se dugo treba kajati?
Kad ćemo konačno stajati,
i biti istinski ravni,
a ne bespravni?*

27. travnja, 2001.

(Pisac pjesme poznat uredništvu)

Služite se našim pokroviteljima

DR. PETER T. DONKO
OPTOMETRIST
7777 KIPLING AVE. STE. 104-
WOODBRIIDGE, ONTARIO

(905) 264-1512

KIPLING AVE.

HIGHWAY #7

John Laughland, The Spectator, May 5, 2001.: UN TYRANNY IN BOSNIA

John Laughland reveals that the colonial governors of the New World Order treat their subject peoples with contempt.

"If I may say so" - the spectacles were settled gently but threateningly on the nose as the Morningside accent ground into its most sadistic high gear - "I have been around long enough to know a criminal when I see one. I have made it quite clear that the High Representative will not talk to criminals." Mr. Colin Munro, a deputy for the UN High Representative in Bosnia and Herzegovina, was justifying the recent decision by his office to sack two leaders of the Bosnian Croats from their elected posts, Ante Jelavic and Marko Tokic, and subsequently to send Sfor troops in to raid a bank used by their political party. His remarks were in response to my simple question, "What convictions have you obtained which enable you to call these people criminals?" A shorter answer would have been, "None."

Mr. Munro works for Wolfgang Petritsch, the UN governor of Bosnia and Herzegovina. On 5th April, Mr. Petritsch signed a "Decision" to appoint a provisional administrator for the Hercegovacka Banka, whose head office is in Mostar and which has some 30 branches around Herzegovina. In the early hours of the following morning, before daybreak, Sfor-Nato troops and police from the Muslim-Croat federation, wearing black hoods, arrived in tanks and brandishing guns. They smashed their way through a fence at the back of the bank, kicked down glass doors, trashed other offices in the same building, and stamped on two photographs of the Pope. Four people - two policemen and two civilians - were wounded in the ensuing scuffles.

Two weeks later, they returned, again in tanks and helicopters and with guns, to dynamite open the safe and make off with over DM 1.5 million. Similar military operations were conducted against branches of the bank all over Herzegovina, including at the pilgrimage town of Medjugorje, where Nato soldiers were pelted with eggs by angry Spanish and Portuguese pilgrims outraged at their brutal tactics. The 90,000 private clients and 4,500 corporate clients of this bank can no longer access their money and so wages and bills across Herzegovina are currently going unpaid. Far from turning swords into ploughshares, it seems, six years of international administration in Bosnia and Herzegovina have succeeded only in turning peacekeepers into bank robbers.

The stated purpose of the raid on the bank was to root out "corruption" - a convenient catch-all accusation used with gay abandon these days to get rid of turbulent politicians from Peru to Indonesia and the Philippines. But this was no ordinary police operation. The normal procedure when a bank is suspected of handling dirty money is to freeze the relevant accounts and to apply for the appropriate seizure orders. It is not to send in tanks to close the bank and blow up the safe. The suspicion must be that the bank raid was undertaken to sabotage the finances of the main Croat political party, the Croatian Democratic Union of Bosnia and Herzegovina (HDZ), and also to break the economic backbone of the Bosnian Croats as a whole, who are a generally hardworking and fairly prosperous lot.

The bank raid followed the decision, taken in March by the High Representative, to dismiss the leaders of the HDZ from their elected posts, including from the collegiate presidency of Bosnia and Herzegovina, on the grounds that they were engaged in "anti-Dayton activities." He also barred them from all future political activity. Their crime was to have convened a "Croatian National Congress" last November, with the support of 90% of Bosnian Croats who believe that such a Congress is better equipped to defend their interests than the UN High Representative. This followed a long period of deteriorating relations between the Croats and the UN in Bosnia and Herzegovina, who feel that their national rights are being weakened by new electoral laws and other constitutional changes, introduced by the UN and designed to blend Bosnia's constituent peoples into one.

Mr. Petritsch's fury at this semi-declaration of independence by the Croats knew no bounds. The New World Order has one simply rule - you must obey orders - and so exemplary punishment had to be meted out to the disobedient Croats. He and his staff gaily lambasted the Croat leaders as "criminals" and "extremists", even though no convictions have been obtained against them, while Mr. Petritsch

personally accused the Catholic Bishop of Mostar of spreading hatred and supporting war criminals. Bosnia's international administrators evidently have no understanding of one the most basic principles of Western political civilisation, the presumption of innocence, and little sense of the responsibility incumbent on them as important public figures not to make inflammatory statements which may be prejudicial to any future trial.

Instead, the powers now vested in the UN administrator of Bosnia and Herzegovina are as close to pure tyranny as anything which has existed in recent European history. The decisions of the UN High Representative are neither democratically legitimised nor subject to the rule of law. Sniggering admissions that Bosnia and Herzegovina is in reality "a protectorate" fail to capture the sheer lawlessness of the UN's power there, which goes way beyond the powers enjoyed, say, by a British colonial official in the last century. For instance, Mr. Petritsch's "Decision" authorising the bank raid specifically provides legal immunity from prosecution to the police and soldiers who carried it out. It also allows his appointee to close the bank or sell it off at will - possible even to banks (Hercegovacka Banka is the only bank in Bosnia and Herzegovina that is not under Austrian ownership). Furthermore, the Decision itself rests on a reading of the powers laid down in Dayton which quite literally admits of no limitation. Finally, an appeal lodged with the Constitutional Court of Bosnia and Herzegovina against Petritsch's decision to cancel the outcome of last November's elections was dismissed on the simple ground that his decisions are not subject to judicial review by that or any other Court.

Ever since the Dayton accords were signed in 1995, Bosnia and Herzegovina has been a laboratory for the New World Order's ideal of post-national politics and multiculturalism. As in the European Union, the underlying philosophical presupposition is that nationalism leads to war and that therefore nationhood must be dissolved. Consequently, the High Representative has repeatedly cancelled the outcome of elections in recent years because the wrong people - "nationalists" - had won. The attack is on the Croats now and it has been on the Serbs in the past. But it cannot be long before even the Muslims get a taste of the same medicine. Like the Ottoman empire which it has replaced, the Nato empire in the Balkans has contempt for all its subject peoples in equal measure.

The final irony is this. It is a striking fact that the crack troops of the New World Order very often do not generally come from countries like Austria which have domestic experiences of dictatorship. Instead, many of the principal officials of the International Criminal Tribunal at the Hague, the leading decision-makers in the Organisation for Security and Co-operation in Europe (OSCE), and - as in Mr. Munro's case - the main henchmen for the UN regime in Bosnia and Herzegovina are citizens of English-speaking countries.

Something happens to these assorted Britons, Americans, Canadians and Australians when they become officials of international organisations. Like semi-reformed alcoholics let loose in a gin shop, they seem unable to control themselves if not subject to the strictures of their own political culture. Perhaps they are just living out some strange private power-fantasies. Or perhaps, instead, people like our own Mr. Munro are just getting valuable job experience for their future role, which cannot be too far off, as administrators of a genuinely post-national European Union - based on the highly successful Bosnian model, of course.

SAD protiv putovanja u BiH

WASHINGTON-Sjedinjene Države preporučile su američkim državljanima da ne putuju u BiH i obznanile da zbog nasilja povlače jedan broj svog diplomatskog osoblja s područja zapadne Hercegovine. State Department objavio je upozorenje da se ne putuje u BiH dan nakon što je državni tajnik Colin Powell, za posjeta Sarajevu, izjavio da bi hrvatski ekstremizam mogao uništiti napredak ostvaren u BiH nakon završetka rata. Američko veleposlanstvo u BiH odlučilo je povući svoje osoblje s područja zapadnog Mostara, Livna, Širokog Brijega, Gruda, Mcdugorja, Posušja, Tomislavgrada i Ljubuškog i ograničiti im putovanja na područja bosanske Posavine, Travnik, Jajca, Viteza i Kiseljaka.

Damir Borovčak: Hello Toronto – ovdje Zagreb

VELIKE AMBICIJE

Predstojeći lokalni izbori će pokazati koliko ima moći u svakom stranačkom timu i koliko ima gluposti u glavama biračkog tijela, će na primjer zaokruživati i zato, jer je Vesna Pusić - 'dobar komad' - kako se to često čuje na ulici.

POBJEDA AUTSAJDERA

Kad se prije osamnaest mjeseci, neposredno uoči zastupničkih i predsjedničkih izbora, počelo pisati o slovačkom modelu izbora, malo tko je u takav rasplet izbora u Hrvatskoj vjerovao. Pa ipak, dogodilo se! U Hrvatskoj se dogodio potpuno isti scenarij kao i predhodno u Slovačkoj. A radilo se o sustavno promišljenoj i dobro organiziranoj izbornoj protunacionalnoj kampanji i režiji izvan Slovačke, koja je dala rezultate po želji svjetskih moćnika. Tako se odredilo i za Hrvatsku. Dosta je bilo hrvatskog nacionalnog ponosa, hrvatske samobitnosti i slobode. Pred izbore krajem 2000., počelo je vrijeme intenzivne strane kampanje u Hrvatskoj, stranih takozvanih nevladinih udruga, stranih promatrača, uplitanje stranih veleposlanika, nezapamćena medijska propaganda financirana stranim kapitalom, sve to s jednim jedinim ciljem - čim efikasnije srušiti postojeću vlast i instalirati drugu, svjetskim moćnicima poslušnju.

Po dobro odrađenim izborima za Zastupnički dom, u koji, čineći većinu, ulaze zastupnici šestoročlane koalicije, dolaze na red i predsjednički izbori. U polufinalu izbora za predsjednika republike nastupa čak devet kandidata, a po anketama sada aktualni predsjednik slovi kao potpuni autsajder sa svega dva posto potencijalnih glasača. U kampanji se pokazuje, da predsjednički kandidat Stipe Mesić, tada minime političke stranke HNS-a, ima fantastičan marketinški tim koji radi izvrsno, zbog educiranosti po zapadnom modelu. Ta je kampanja bila lukavo osmišljena na elementu političke naivnosti budućeg birača, kojeg se mamilo jeftinim trikom - 'kavica s predsjednikom'! Međutim dobar marketinški potez, smišljen na agresivnoj, progresivnoj i masovnoj poplavi plakata, medijski TV nastupi kandidata s osmijehom i naivnim vicevima, svakim su danom kampanje Stipi Mesiću davali sve više izgleda u konačni uspjeh. Na kraju je u drugom izborom krugu i uspio. Od početnih dva posto realizirao je pobjedu s pedeset i dva posto - fantastičan rezultat! Koliko je sve to koštalo kao i izvori financiranja takove enormne, raskešne i skupe kampanje, ostali su do danas nepoznati.

NAPRIJED BEZ USTRUČAVANJA

U Hrvatskoj su danas u tijeku lokalni izbori. Takmiči se mnogo stranaka, ali se opet iz spretnog HNS-a pojavljuju slični marketinški efekti. Šestoka i profesionalna kampanja s ciljem lansiranja u orbitu nove političke 'zvijezde'. Iako se radi o biranju gradskih i županijskih lista za vijećnike, politička stranka HNS ističe svoju kandidatkinju pod parolom: Vesnu Pusić za gradonačelnicu Zagreba! Tako se direktno pre-judicira i preskače važnost liste kandidata vijećnika i aludira na direktni izbor i odabir gradonačelnice - Vesne Pusić. Sve to ponovno prati nevideni broj plakata koji preplavljaju Zagreb, ali i druga mjesta udaljenija od glavnog grada. S plakata se ljepušasto smiješi Vesna Pusić. Sve pokazuje želju za što boljom afirmacijom nove političke igračice za buduća vremena 'New age'-a. Pri tom uopće nije bitno tko je ustvari navedena ljepotica s karakteristikama lavice. Biračko tijelo ništa ili malo zna, tko je ta osoba koja je dobro educirana u Londonu i Americi, dok se u Hrvatskoj krvarilo u ratu. Njezin brat Zoran, poznat je kao glavni aktivist za stare komunističke vrijednosti poput vraćanja imena Trga žrtava fašizma. Za njega i njegove pristaše, uopće je nevažno što su na tome trgu po 'oslobodjenju' 1945. i dalje, komunisti ubijali, batinali i slali na egzekucije domoljubne Hrvate. Na tom su trgu posljednje bile komunističke žrtve i to se mimo ubraja pod antifašizam, a ne pod krvave zlo-

čine komunisti. Sve to izgleda neće smetati biračkom tijelu, koje se zavodi ljepuškastim izgledom kandidatkinje za buduću gradonačelnicu i rado bi joj dalo svoj glas samo radi trenutne umiljatosti osmijeha s jumbo plakata. Vesna Pusić ovih dana obilazi gradske tržnice i animira novim osmijesima naivne piljarice, kako bi pridobila i njihove glasove. Pokazala je ovih dana i čud lavice, kada je u gradu Kninu prijetila voditeljici Radio Knina, koja ju nije željela u studio iz čisto profesionalne usmjerenosti emisije na kojoj Pusićka ne bi mogla dati stručne odgovore. Pusićka posve sigurno nije niti izučena, niti dovoljno stručna za vođenje odgovorne dužnosti gradonačelnice glavnog grada Hrvatske, jer ta dužnost nije politička već zahtijeva mnogo stručno-tehničkog znanja, koje ona nema. Pusićka međutim na to gleda samo kroz političku funkciju veće moći i novu poziciju za još veću medijsku eksponiranost, nego što to do sada ima. Ona je pokazala da za ostvarenje tog cilja nema niti malo ustručavanja. Prije samo neki dan polagala je cvijeće i palila svijeće u kapelici za poginule branitelje Domovinskog rata. Iako je ateist, čini sve to samo iz razloga javne i medijske promidžbe. Jer u toj prigodi zaboravlja izjave i optužbe izrečene u Saboru o generalu Norcu, kao i izjave o 'agresorskoj Hrvatskoj', Domovinskom ratu i ratu u BiH. Pri tom uopće nije bitno što u vremenu rata nije niti bila u Hrvatskoj! Sve to iziritiralo je branitelje, koji joj sada šalju svoje protresne poruke.

NEĆE ODUSTATI

Međutim, njezin marketing i dalje radi svoje. Ne treba zaboraviti jednu njenu izjavu prije par godina. Tada je rekla kako želi biti predsjednica svoje stranke i da joj je to glavna ambicija. To je uspjela vrlo brzo ostvariti i sada je na čelu HNS-a. Očito da je žena velikih ambicija, izučena dolazi iz uspješne anglo-saksonske političke škole, koja je već jednom obilno pomogla promidžbu kandidata autsajdera i učinila čudo. Dakle i ona vjeruje da ima dobru šansu. No ipak najprije riječ imaju njeni marketinški stručnjaci koji Vesnu tako predstavljaju da već sada opčinjuje birače. Dokle u stvari šecu njene političke ambicije nije moguće predvidjeti. Ali mjesto zagrebačke gradonačelnice mogla bi biti samo dobra međustepenica. Dobra generalna proba koja nije imperativna za potpuni uspjeh. Predstojeći lokalni izbori će pokazati koliko ima moći u svakom stranačkom timu i gluposti u glavama biračkog tijela, koje će zaokruživati i zato, jer je Vesna Pusić - 'dobar komad' - kako se to često čuje na ulici.

Njezina se stranka najavila kao "Hrvatski političari nove generacije". Za neke koji bolje promišljaju hrvatske političke okolnosti, ta New age generacija najbolje podsjeća na generaciju koja želi podrediti Hrvatsku i smjestiti je u sustav Zapadnog Balkana. Kao nova generacija onih koji su tako dobro sredili stvari u Slovačkoj, gdje nema više ničeg nacionalnog, gdje je sve vrijedno rasprodano i dato strancima na raspolaganje. Ako ne uspije ovaj puta, Vesna Pusić će sigurno pokušati ponovno. Današnja kampanja može se smatrati odmjeravanjem snaga u kojoj je za Pusićku svaki rezultat - dobar. Ona sama za sebe kaže da je tvrdoglava i po tome je za zaključiti kako nije osoba koja će lako odustati.

Damir Borovčak
damir.borovcak1@zg.tel.hr

Hrvatski pjesnici novijeg doba

Usputni razgovor sa Stjepanom Sabljarićem

Dugi niz godina u listu "Zajedničar" objavljivane su pjesme skladatelja i pjesnika Stjepana Sabljarića. Bio je to povod za obaviti malo opsežniji razgovor i upoznati i naše čitateljstvo sa ovim spretnim kovačem stihova, inače počasnim članom HBZ-e odsjeka 525 u Mississaugi, gdje je u pet navrata gostovao na bezbroj nastupa diljem Kanade!

- Stjepane, kada je sve to počelo?

* Rođen sam 2. siječnja 1941. u Maloj Švarči nadomak Karlovca i već od pučkoškolskih dana imao sam sklonost stvaranju stihova. Moj pokojni profesor Josip Vrhovski zvao me je "čudom od djeteta", i dok sam bio njegov đak, stvorili smo "Pjesmu Karlovcu", himnu grada koju sa uspjehom izvede "Karlovački oktet", te Ivica Rukavina-Kiki i posebno proslavljeni Krunoslav Cigoj! Savladavši note i sve veći osjećaj pisanja stihova, davne 1967. god. slijede pjesme: "Ljubavi moja jedina", "Lane malo doziralo majku", "Pozdrav Karlovcanima u tuđini", "Svadbena vijenac", "Rodbina mu svadbu sprema" itd u nedogled. Opjevao sam Karlovac, Ogulin, Jastrebarsko, Slunj, Vrbovsko, cijeli Gorski Kotar, Žumberak, Ribnik, Kamanje, Draganiće, Ozalj, Saborsko, te "Četiri pera djeteline", i sa prof. Andrejom Bašom pjesmu "U Hrvatskoj mi je dom".

- Stjepane, kako je teklo pjesništvo za vrijeme jučerašnjih ratnih strahota?

* Da, postavili ste mi dobro pitanje. Ja sam tih dana skoknuo dva mjeseca u Australiju i tada sam tamošnjoj grupi "Zagreb", koju je predvodio gosp. Drago Šajfar napisao riječi osam pjesama, gdje je i ona vrlo izvedena pjesma "Sad je sloga zlata vrijedna". Vratio sam se u karlovačke ratne strahote sa velikom pomoći koju su na koncertima prikupili Hrvati Australije, posebno moji Karlovčani! Dalje sam opjevao 137. dugorešku brigadu, riječi su moje, a Josip Čurilović napisao je glazbu, a ta pjesma je izvedena na festivalu Jaskanski Pleter. Slijedi "Svijeće i cvijeće za tatu", "Gorka zbilja" sa prof. Ratkom Pogačićem, "Anđeli zovu", "Prava Hrvatica", "Idem u vojsku" i tko bi sve nabrojio.... U novije vrijeme pisao sam riječi za "Croatia Spectar", koju vodi gosp. Darko Budiščak i zajedno smo stvorili poznatu pjesmu "Ovo je svadbeni dan". A sa grupom "Aurora band", Štefa Japeca, došla je na red i "Moslavina" uz glazbu Ante Pavičića.

- Stjepane, gdje si gostovao, da li još stvaraš i koji su ti daljnji planovi?

* Do sada sam svirao na preko tisuću svadbi, gotovo tri puta u Australiji, pet puta u Kanadi, te Francuskoj, Njemačkoj, a svirao sam čak u Chicagu na svadbi kćeri gosp. Roke Štulca. Na dalekom otoku Tasmaniji svirao sam također kćeri mojeg najvećeg prijatelja Vivodca Mirka Furjanića! No, u dogledno vrijeme željno očekujem moju četrdesetprvu kasetu na kojoj radi poznati pjevač i prijatelj Ivica Hajsan u Mississaugi uz aranžman gosp. Branka Pahanića iz Hamiltona. Između deset novih pjesama došla je na red i "Duga Resa", "Vivodina", "Brinje", kao i pjesma o HBZ-i! "Dugu Resu" posvetio sam Ladislavu Mezeu - Laciju u Mississaugi, "Vivodinu" Mirku Furjaniću u Hobartu na Tasmaniji, "Brinje" Grgi Perkoviću u Adelaidu, Australiji, a "HBZ" posvetio sam gosp. Bernardu Luketiću za svu dobrotu prema Hrvatskoj, i njegovoj jednostavnosti i pristupačnosti vrijedne najvećih pohvala, i kao članu HBZ-e bila mi je želja opjevati ovu veliku obitelj Hrvatica i Hrvata, kao i drugih ljudi dobre volje diljem svijeta, a koji su članovi HBZ-e. Kod izdanja ovih pjesama Ivica Hajsan obećao me je pozvati na promociju u Kanadu, ali da obuhvatimo i Ameriku, kako bi uživo predočili svih deset novih pjesama, pa i šire, ali i ispunjenje velike želje da otvorim vrata i vidim glavno sjedište HBZ-e!

- Stjepane, u listu "Karlovački tjednik" zabranjena je tvoja rubrika "Vrabac", koju smo rado čitali, pa onako iz prve ruke, reci nam gdje leži uzrok obustave?

* Hvala na pitanju, jer uz četrdesetprvu ploču i kasetu ja preko dvadeset i pet godina pišem ovu rubriku! Oni su me zbog istine bili smijenili u komunizmu, ali na traženje čitatelja pozvali natrag! U novoj nam dragoj Hrvatskoj ja sam i dalje počeo posati stvarnu istinu bez okolišanja, što se općinskim moćnicima nije sviđelo te je urednica dobila naredbu da me "nogira", nakon osamstodvadesetčetiri napisane pjesme! Zamislite i to u slobodnoj Hrvatskoj, u mojem Karlovcu, kojeg sam svaku stopu opjevao! No prihvatili me na "Radio Mrežnici" u Dugoj Resi na prijedlog direktora gosp. Željka Kekića. Ovaj je radio daleko najslušaniji, a ja pravom istinom, kod urednice Arijane Klepec imam punu slobodu stvaranja. No kako se pjesma pročita, a nije zapisana u tjednom listu, mnogi slušatelji traže tekst i moj broj telefona 047-434-225 je preuzet pozivima. Pokoju pjesmu pošaljem i listu "Zajedničar", jer bilo bi smiješno da Hrvati diljem svijeta pomisle kako je Stjepan Sabljarić izgubio inspiraciju za pisanje!

Evo to je bila kratka ispovijest Štefa Sabljarića, sa kojim sam razgovarao za posjeta Karlovcu, čovjeka koji je napisao preko pet tisuća pjesama, a nikada nije bio na HRT-u. Nikada nije niti jedan hrvatski list napisao nešto opširnih riječi o njemu, tako da ga više poznaju Hrvati Toronta, Sydneya, Melbournea i Hobarta, od recimo Hrvata Zagorja, Moslavine, Like i Podravine, iako je Sabljarić tamo od 1967. do 1980. prednjačio diljem Hrvatske u željama slušatelja sa pjesmama "Oj čelična bijela ptico", "Lane malo doziralo majku", "Pozdrav Karlovcanima u tuđini" itd. Ponudite mu koš podataka i o sebi, opjevati će bez napora sav vaš život, s naslovom "Staza života" što je i učinio za bezbroj Hrvata prilikom gostovanja diljem svijeta. Uvijek nasmijan, bez trunke pohlepe cijenom po nastupu kao što to čine samozvane zvijezde. Posebno je opjevao Kanadu, Tasmaniju, Vullolong, Pariz i sve što je očima vidio.

Stjepan Sabljarić

Stjepanu Sabljariću nema mjesta u Karlovcu, iako ga je, kako kaže, opjevao svaku stopu, ali kod Hrvata diljem svijeta dovoljno je spomenuti samo pjesmu "Sad je sloga zlata vrijedna" i pjesmu "u Hrvatskoj mi je dom", pa da se zapljeće ovom znalčkom kovaču stihova i nota. Gosp. Tomo Mlinarić u Sydneyju, kao i gosp. Stanko Trtnaj u Mississaugi rekli su sa pozornice Karlovcanima neka se ponose radom i imenom Stjepana Sabljarića!

Poželimu mu i mi sreću u Dugoj Resi na valovima Radija Mrežnice, kao i u listu "Zajedničar" još mnogo pjesama, te izdanje kasete Ivica Hajsana i viđenju Stjepana Sabljarića na promociji u Kanadi i Americi.

Nakon ovog članka, kojeg smo dobili dobrotom našeg suradnika gosp. Stanka Trtnaja, predstavljamo vam jednu pjesmu gosp. Sabljarića. Ova pjesma je vrlo "moderna" za današnju Hrvatsku, što sa žalošću možemo potvrditi i nadamo se da će netko od hrvatskih čelnika shvatiti kako je vrijeme da se zaboravi "podobnost", i konačno vide vrijednosti čovjeka, te da se ljudi sude po radu i zaslugama, a ne po "podobnosti"! Gosp. Sabljariću mnogo hvala na ovako nužnoj pjesmi!

PODOBNOST

Slušatelji Radio Mrežnice,
tu nadomak Tušmera, Vinice!
Roganca i Juranova brda,
evo dana jedna tema tvrda!

Slušatelji Ozlja, Ogulina,
Vojnić, Slunj i pokupska dolina!
Duga Rese, Karlovca nam grada,
evo teme kak' ti nam balada!

Suvremene tužne teme ove,
a ta tema PODOBNOST se zove!
PODOBNOST se pod kožu uvlači,
te ponekad vedri i oblači!

To je bolest iz prošloga doba,
a prati nas od rođenja do groba.
Bolest gora Bože nam oprosti,
od raka, side i bilo koje bolesti!

Da se bo videl dimnjak beli,
da se bo videl plavi dim,
kaj se snjeg nad krovom kadi,
bilo veselo kaj podnjega živi.

Da li su još oni stari oblaki,
da li su još krovčići črjeni,
da li su štaglji puni i drveni,
da li su ljudi dobri i veseli?

Svake godine kad dođem u Hrvatsku jedan od prvih mi je izleta u Hrvatsko Zagorje. Predemo Sljeme, i spustimo se na drugu strane Medvednice, prošetamo se uskim zagorskim putevima, nagledamo se cvijeća po vrtovima, ljudi koji uz obaveznu kupicu sjede pred kućama, u razgovorima. I kad sjednete s nekim Zagorcem, recimo u Krapini, ili u selu negdje vrlo blizu pored Krapine osjetiti ćete razliku u govoru - jer svako selo i bilo koje mjesto govori na svoju "fetu" - govori drukčije od svih svojih susjeda, a opet svi nekako slično govore! A kako je lijep taj naš zagorski jezik! Znam, nije to jezik, to je samo jedan od dijalekata našeg lijepog hrvatskog jezika, no morate priznati da je lijepo slušati kumicu na tržnici u Zagrebu kako se prepire s vama na svom "zagorskom"! Taj jezik je jezik pjesnika, jezik pisaca, i riječi mnogih pisaca Zagoraca i danas nam nose najvažnije pjesme našeg života. Jer - da nije bilo lijepog našeg Zagorja i svega onog drugog oko Domjanića - zar bi mi danas imali našu himnu "Lijepu našu" koja sva odiše ljepotom zemlje i ljubavlju pjesnika za tu zemlju koju on stalno gleda i srcem i očima? Ili sjetimo se Ljudevita Gaja koji je s pjesmom "Horvatom sloga i zjedinenje" napisao one sudbonosne riječi, koje mi kao da zaboravljamo:

Oj Horvati, bratjo mila,
Čujte našu reč,
Neće nas razdužiti sila
Baš nikakva več;
Nas je negda jedna mati
Draga rodila,
Z jednim nas je, Bog joj plati!
Mlekom kojila.

Kad sam bila mala, svako ljeto sam provodila u Zagorju kod moje babice. Uspomene koje i danas nosim su nezaboravne, ne zato što je tamo bilo svega u obilju - bilo je tako malo u to doba! Ono što je nezaboravno je to nešto posebno koje se može možda staviti u riječ "toplina" - bilo je tamo ljubavi u obilju, bilo je ponosa u obilju, radosti i životne sreće, koju svaki Zagorec nosi u sebi, gdje god živio. Moja babica, stara žena, koja nije više bila u stanju čak ni prožvakati hranu (jer imala je samo pokoji zub) bila je uvijek spremna na osmijeh za gradsko dijete, koje je uživalo u kravama, na paši, koji puta u krađi mlade kukuruze.

Ipak, ono što je meni ostalo najviše u sjećanju bile su ljetne večeri, kad su se žene i muškarci sastajali u sredini sela, pokraj zajedničkog bunara i pripovijedali duboko u noć. Ili sjetite se jesenjih večeri kad se komušao kukuruz? Često se je i pjesma začula, i danas kad se koji puta budim u noći čini mi se kao da slušam davnu pjesmu seljaka u Zagorju. Ili Bednja...kupanje u Bednji bilo je nešto nezaboravno, ona slika koju nosim još i danas u pamćenju je prekrasna: žalosne vrbe, žene koje "tuku" kadulju, pa plavetnilo neba i radosna djeca u vodi.... Baš kao da slušamo pjesmu Mirko Štrigovskog: **Grilekova popevka:**

Čim za brege sunce zajde,
Negdi skruti poleg brajde
Mali grilek se glasi
Zvonkim glasom: zri, zri, zri...
Tak on vsak večer popevle,
Za istom vižom se razdevle,
Razmemo ga samo mi:
..V jesen grždje zri, zri, zri...

Bračni par Budliša i gđa. Ana Pleša na zagorskom banketu

Šetate li Zagorjem, uz one nove moderne kuće vidjet ćete mnogo starih kuća, baš onakvih kao što je bila kuća moje babice. Po zimi smo se grijali na peći, a ujutro bi nas grijalo upravo pomuženo mlijeko sa žgancima, ili za ručak grah (ako smo bili sretni), a piceki - to se dobivalo samo tu i tamo - jer siromaštvo je bilo zaista veliko. Mali prozorčići gledali su na prašnjavu cestu, a na prozorima moja je babica uzgajala begonije... Te begonije i danas pamtim, i kad god vidim begonije po vrtovima ili u teglama, sjetim se moje babice koja je imala divne begonije, a nije se puno bavila sa njima. Lijepa je bila kuća moje babice, baš kao ona koju opisuje Đuro Prejac u svojoj prekrasnoj pjesmi "Vu plavem trnaci"

Vu plavem trnaci mi hiža stoji,
Od zelenih veja je videti ni,
Bogica je z dreva, ne vuča se reva
Pokazat pred ludmi, kak da se boji.
Vre slaba je stara prek stotinu let,
Od njezine brajde posušil se cvet.
Od blata je zbita i škopom pokrta,
Ne moreš prav znati jel hiža ili klet?
Nju muški su žuli prinesli na svet
Za onda dok Zagorec bil još je kmet.
Al bila je bela i zmirom vesela,
Al danas od tuge se hoće podret....

Djed i unuk, naš poznati Zagorec, gosp. Mllek sa Stevenom

Nema više moje babice, i kao i hiža pjesnika Prejca, tako i hiža moje babice žali za onima kojih više nema, a koji su ostavili iza sebe uspomene, sagradili gradove, uzorali brazde, obrali vinograde... i iako su mnogi Zagorci napustili svoje domove, otišli su u beli svet trbuhom za kruhom, svatko od njih bi čim bi se nekako snašao, potražio je drugog Zagorca, jer kak bi jen Zagorec živel bez svog pajdaša? Kako kaže gosp. Šmintić - Zagorec Zagorca prepoznaje - po govoru! Jer kako opet naš Domjanić govori u svojoj prekrasnoj pjesmi "Kaj"

I srce mi greje
I z menom se sneje
I v žalosti plače takaj.
Em nikaj ni slajše
Ne čuje se rajše
Neg dobri i dragi naš kaj!

Stanimo ovdje. Zahvalimo hrvatskim pjesnicima - i onim velikim kao što je Domjanić i Ljudevit Gaj, i Đuro Prejac i svim našim Zagorcima u Torontu i okolici za vsaku dobru reč kaj reči su nam znali....jer njihove pjesme i topli osmjehi uvijek će nam dočaravati naše lijepo i pitomo Hrvatsko Zagorje, njegovu posebnu ljepotu, lijep jezik i dobre ljude, kaj s vinčekom te vsaki put ponude (pa makar je koji puta to i direktor!). Vino je vino, kaj ne?

Valentina

Gojko Borić: S INOZEMNOG VIDIKOVCA DŽUNGLA TEŠKIH RIJEČI

U Hrvatskoj bi napokon morao prestati verbalni "građanski rat" između vlade i oporbe. Staro je iskustvo da se uvredljive riječi znaju "osamostaliti": prevelikom uporabom neke se tako izližu da više ne znače ništa, ali neke se umiju pretvoriti u opasna (ne)djela. Ne zaboravimo da je rat Srbije i Crne Gore protiv gotovo svih ostalih republika u bivšoj Jugoslaviji započeo otrovnim riječima u medijima. Kasnije su i neki branitelji u Hrvatskoj, te Bosni i Hercegovini, ponekad preuzimali sličnu retoriku ili jezik mržnje, tako da su strani promatrači govorili da je prva žrtva u tome ratu (ratovima) bila istina. No ubijanje istine počelo je davno prije, recimo od objavljivanja zloglasnog Memoranduma SANU pa do rasističkih i ratnohušakačkih tekstova u elitnim srbijanskim publikacijama kao što su bile Književne novine i NIN.

Nacionalizam malih naroda

No počistimo najprije naše hrvatsko dvorište. Neka nam bude dopušteno da u prije navedenom pogledu kritiziramo šefa države i premijera. Još nam zvonu u ušima više puta ponavljana izjava predsjednika Stipe Mesića o "fašistoidnosti" Slobodne Dalmacije. Predsjednik Mesić stvarno ima razloga da se ljuti na neke napise Slobodne, posebice poradi objavljivanja onog dubioznog "dokumenta" o njegovoj navodnoj suradnji s Udbom. Ali kao pobjednik na predsjedničkim izborima on je morao pokazati veću rezistentnost prema i najgorim kritikama jer mu, na kraju krajeva, nisu štetile. No on kao da to ne može zaboraviti, Slobodna Dalmacija nikad nije bila fašistoidna!

Predsjednikovim bismo savjetnicima preporučili da dobro prouče jednu od temeljnih knjiga najboljega njemačkog poznavatelja nacifašizma Ernsta Noltea, primjerice njegovo monumentalno djelo Der Faschismus in seiner Epoche (Fašizam u svojoj epohi) pa da iz tog štiva saznaju kako je fašizam ponajprije neprijatelj reprezentativne demokracije, antimarksistički usmjeren, rasistički obojen i imperijalistički ustrojen, a i "najemiji" članici u Slobodnoj nisu bili napisani na podlozi tih odrednica. Prije bi se moglo reći da je dio sadašnjih članaka u Slobodnoj bio konzervativan i nacionalistički, što nije istovjetno s fašizmom i nacionalsocijalizmom.

Postoji posve pozitivan konzervativizam, kao i napredan nacionalizam, posebice u malih naroda, koji se bore za svoj opstanak, a takvi su Hrvati. Nacionalizam ima na Zapadu negativan prizvuk, što i ne začuđuje jer su se tamošnje nacije odavno time "zasitile", ali u Trećem svijetu, kao i među narodima koji još nisu učvrstili svoje države nacionalizam nije sramota. I biti konzervativan sasvim je časnog jer to znači čuvati sve pozitivne vrijednosti iz prošlosti i ne trčati za pomodnim kretanjima po svaku cijenu.

Jedna od pobjedničkih ekipa, kuglačko društva "Zagreb"

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 82, 15. V. 2001.

Hrvatski političari trebali bi o tome najprije razmišljati pa onda govoriti. I protivnici sadašnjeg režima često ne biraju izraze kad napadaju njegove glavne nositelje. Komunistička prošlost premijera Ivica Račana i pokomunistička predsjednika Mesića svima su poznate, ali zar nije većina odgovornih ljudi u HDZ-u, počam od predsjednika Tuđmana pa do posljednjih u saborskim klupama, bila u Partiji, pa što onda? Nije važno tko je bio u Partiji, nego kako se u njoj ponašao i, što je još važnije, kako se postavio nakon osamostaljenja Hrvatske. A da neki sadašnji "rukovodioci" ne mogu agirati bez posezanja u "arhiv" svoga eskajotskog rječnika - i što je još opasnije - svojih negdašnjih ponašanja, to je očito, i to valja osuditi. To je jedna strana medalje, a druga je da su se neki bivši partijci i te kako promijenili, da su uvidjeli svoje pogreške, da su osjetili ljepote demokracije, da su nešto naučili u ovih posljednjih deset godina. I to treba honorirati, a ne sve življe napadati rječetinama "bando, crvena". Crvenih bandita, doduše, ima, ali im to treba dokazati činjenicama, a ne psokvama.

Svakoj vlasti dvije godine

Premijer Račan, inače uglavnom miran i staložen u svojim nastupima, ne bi trebao posezati za jeftinom polemikom kad svojim protivnicima, navodno krivim za sve gospodarske nedaće iz vremena kad su bili na vlasti, osporava moralno pravo na kritiku. Kritiku smiju iznositi i oni koji na to, tobože, nemaju pravo, jer nije toliko važno tko kritizira, nego je li istina ono što se iznosi. Političke raspre treba osloboditi od personalnih animoziteta. Kao što je besmisleno napadati sadašnju vlast paušalnim krikovima "bando, crvena", tako nije objektivno kad se krivnju za sve neuspjehe hrvatskog gospodarstva svaljuje na bivšu vlast.

Novom režimu valja dati barem dvije godine da pokaže što umije, pa tek onda toga tražiti konkretne uspjehe. Od tada se više neće moći pozivati na kriminal bivših vlastodržaca ili barem ne u tolikoj mjeri koliko to radi sad. Moje je iskustvo da se u Hrvatskoj, privatno i u javnim medijima, negativne stvari strahovito preuveličavaju, da su međusobne optužbe političkih protivnika, kao i njihov odjek u javnosti poprimili monstruozne dimenzije. U toj džungli teških riječi istinu se teško može razaznati.

Mnogima i nije do istine nego do jeftinih efekata i brzog zadovoljavanja publike koja dahće za senzacijama. Tome bi se trebali suprotstavljati javni djelatnici i intelektualci. Naprosto spustiti lopte u polemikama i smanjiti temperaturu u diskusijama. Ne bi trebala biti sramota ponekad se i ispričati političkim protivnicima. To je ono što se zove političkom kulturom koja u Hrvatskoj nije na baš velikoj razini. Baš obratno. (Slobodna Dalmacija, 5.5.)

INVITATION.....

HRVATSKA MATICA ISELJENIKA GRADA SPLITA
Marmontova 5, 21000 Split, Hrvatska

Dear friends,

I am happy to inform you that the office of the Croatian Heritage Foundation (Matica iseljenika) has started to work again, after eight - years break. On behalf of Foundation I want you to know that you are all very welcome to our city, and our office and as it has always been, we shall be here for you. We would like you to cherish Croatian habits and remember our language. Most of all we should like you to be proud of the country you came from, you and your ancestors, and we wish you passed this love for Croatia to your children.

In order to satisfy your needs, we shall be glad to accept all your suggestions, so will you please write us and visit us at our office in our beautiful City of Split.

We would also like to offer "Matica", magazine, issued by our headoffices in Zagreb. The annual subscription is US \$ 40.00 (or \$55.00 Canadian or Australian dollars) You can send your payments at the bank account of Privredna banka No. 7020-VAL-9182800-132344-273 or you can send a check by mail to Zagreb to: HRVATSKA MATICA ISELJENIKA, 10.000 Zagreb, Trg Stjepana Radica 3, Croatia. Thank you very much.

Yours very sincerely,

Branka Bezic Filipovic
The Secretary of the Foundation

Mojim očima (i srcem)

Kako već rekoh nekoliko puta, imamo troje djece, svi su oženjeni ili udati; sada već imamo čak i petero unučadi u dobi od jedne do skoro deset godina! Mi smo, očito, "bogata" obitelj! Puno smo uspomena skupili, toliko doživjeli, a danas s Vama, dragi čitatelji, želim podijeliti nešto iz života moje obitelji, ne toliko zbog moje obitelji, već zbog toga što me te uspomene tjeraju na na razmišljanja kako smo mi Hrvati drugačiji narod, čak možda i poseban. Bar tako ja mislim! U stvari, na današnja razmišljanja ponukao me je jedan "bridal shower" na kojem sam bila prošle nedjelje.

Od svih vjenčanja moje troje djece, vjenčanje moje kćeri mi je najviše ostalo u glavi. Ne zato što je to moja kćer (a možda malo i zbog toga, tko zna!), već zbog ljepote vjenčanja, zbog raznih događaja oko vjenčanja, i - velikog broja kolača!

Moja kćer Maja udala se za ljubav svog života dr. Petera Donka (Slovenca po obitelji) nakon osam godina provedenih u planiranju budućeg života. Prvi razgovori oko organizacije vjenčanja bili su čak i pomalo smiješni, jer moja je kćer htjela pod svaku cijenu vjenčanje pod šatorom. Pod šatorom!!? - pitali smo se gotovo šokirani i moj suprug i ja, ali i roditelji mog budućeg zeta, no naša Maja nas ni ovaj puta nije razočarala, jer to vjenčanje je bilo prekrasno. Prvo, "šator" nije nekakav šator: to je prekrasno oblikovan poseban šator, bijel kao mlijeko, velika dvorana unutra iskićena sva u cvijeću, izvana pogled koji upravo očarava. Ispred njega bili su stolovi i stolice, kao da ste u restoranu. Kako je to bilo lijepo! A kad tome još dodamo i lijepe mladence - što da vam kažem: ova mama, ali i svekrva, gđa. Agnes Donko, još i danas pucaju od ponosa!

Druga stvar zašto to vjenčanje nikada ne mogu zaboraviti su bili kolači, a posebno sam se sjetila kolača, kad sam bila na "bridal showeru" mlade Sabine Mikulić. Jer i tamo je bilo toliko kolača da je to nemoguće izreći! Eto, danas vam ja razmišljam o značenju tih kolača u našem životu, ili recimo jednom vjenčanju u zajednici.

Kad smo na vjenčanju naše Maje i Petera iznijeli sve kolače koje smo imali pripremljene ili donešene za vjenčanje, svi su ostali zapanjeni: to su bila dva dugačka stola kompletno pokrivena svim vrstama kolača. Na tom "stolu kolača" bilo je i kremšnita, šampita, štrudla, raznih torta, suhih kolača, nekih s prijateljskim ili ljubavnim porukama, bilo je kolača s kremom, voćem šlagom - preteško je reći koliko je toga bilo! Kako je na vjenčanju moje kćeri bilo dosta ljudi, morali smo uzeti i policajca, da pravi red. Taj policajac je, nakon "pravljnja" reda s parkiranjem auta u našem dvorištu i okolo, bio stalno kraj nas, i onda kraj svih tih kolača, i u jednom trenu me je pitao za porijeklo. Kad sam mu rekla kako smo mi Hrvati, odgovorio je veselo: "Sada sve shvaćam! Ovako je samo na vjenčanjima Hrvata!" On je očito bio na nekim hrvatskim vjenčanjima i sjetio se svojih iskustava na drugim vjenčanjima. Pogledajte vjenčanja Kanadana - kako se mi razlikujemo!"

Eto, o tome vam govorim: o razlikama u pogledu na događanja u našim životima. Bili smo pozvani na kanadska vjenčanja, no na ta nismo nosili kolače, jednostavno - to se ne radi. Kod nas, na naša vjenčanja, na "showere", skoro da je zakon da se to čini. Inače kakav si ti prijatelj?

I zamislite tu vrijednost prijateljstva čovjeka prema čovjeku, žene prema ženi, koja u takvim trenucima dijeli sreću majke sa sobom i svima drugima - sa kolačem koji voli - i dobro radi, (jasno!!) - i toliko je ponosna na njega da će ga podijeliti sa svima, na posebnom događaju za prijateljicu, vjenčanju ili "showeru"? Uz to, ti kolači postaju jedan način najboljih želja mladima?

Tako je i na "bridal showeru" (da li itko od vas zna kako se prevodi ova riječ na hrvatski?) gđice Sabine Mikulić bilo kao i na vjenčanju moje kćeri. Gledala sam te stolove na "showeru" zgodne, mlade Sabine (nasmijane od uha do uha) pretrpane kolačima, upravo ne vjerujući sama sebi, ali prisjećajući se vjenčanja moje Maje. No, nisam ja bila jedina tako dirnuta! Komentar mnogih oko mene je bio isti: "Bože, koliko kolača!" Kad sam koji dan kasnije razgovarala sa gđom. Šteficom Plastić, budućom svekrvom mlade Sabine, i ona je bila još pod dojmom svega toga. Pitala sam ju kako se tada osjećala: "Ah, ne pitajte me ništa. Sve je bilo kao u snu!" I kad sam ju pitala koje su sve vrste kolača bile tamo, čega se sjeća, počela se polako, pa sve brže sjećati se: i mađarice, i london štange, i čajni keksi sa bademima, pa razne salame, pite s orasima, kokos štange, samoborski medenjaci, baklave, torta "Valentin", pa doboš torta, štrudle, pa i "djedovi brkovi"! Valentina", kaže ona meni, sva

Najbolje ti želimo, draga naša Sabrina, govore teta Mirjana Prikrić i Štefica Plastić, mama budućeg mladoženje Ante

uzbudena još i sada, "kako su sve te žene, koje su bile tamo, dobre! Nema riječi kojima bih se mogla zahvaliti za svu dobrotu tog dana. Sve je bilo nezaboravno i svima velika hvala." Jasno, naša Štefica, iako je znala da će doći kolači, ipak nije očekivala ovoliko, no kaže se "dobro se dobrim vraća".

I kad smo već pri kolačima, mene je zanimalo taj kolač "Djedovi brkovi", pa mi je ona ljubezno dala recept iz njene teke (koja je došla s njom iz Slavonije), koji ja predajem vama, drage moje čitateljice. Jasno, ako imate koje pitanje, molim vas, obratite se Štefici Plastić - ne meni.

Djedovi brkovi

Materijal: 350 gr brašna, 150 gr maslaca, 1 žlica šećera, 6 žlica mlijeka, 1/2 praška za pecivo, 4 žumanjka.

Zamijesiti smjesu i podijeliti je u 3 dijela. Svaki dio razvaljati u tanku koru i namazati sa pekmezom, sredinu ostaviti praznu za 2 cm (prsta). Kora se mota sa obje strane prema sredini, u sredinu se stavlja nadjev (fila) od 4 bjelanjca (snijeg), 15 dkg šećera, 15 dkg oraha ili maka. Peći na 225 stupnjeva pola sata. Kad je pečeno reže se, tako da ostaje dulji kolač, baš kao djedovi brkovi.

I završavam dragi moji čitatelji u stvari sretna u uspomenama na vjenčanje moje Maje, ali i na ovaj "bridal shower" koji je tek prošao, jer mi kao narod - kad volimo - zaista volimo - imamo toliko srca jedan za drugoga.

I nakon priče o dobrim hrvatskim kolačima, koje tako rado dijelimo sa onima koje volimo, ili rado poklanjamo kad treba nekome pomoći, a posebno za bilo što u domovini, opet vas pitam - i zar onda nismo drukčiji, da ne kažem posebni? Ili si to ja samo zamišljam?

Valentina

U Pittsburghu, u smijehu i razgovoru gosp. Ivica Hajsan sa kćerima gosp. Luketića

Prošetajmo Hrvatskim Zagorjem.....

Kako je lijepa naša Hrvatska! Gdje god pogledate drukčija je ljepota toga kraja, i svaki kraj je nekako poseban. Prekrasno je naše plavo more, Gorski nam je Kotar brdovit i zelen, Slavonija ravna i zlatna, a Zagorje? Prošetajmo danas malo Zagorjem kroz riječi naših sugrađana i pjesnika, rođenih tamo; kroz uspomene ljudi koji su ostavili srce u Zagorju i sanjaju o povratku jednoga dana - jer kao što je pjesnik Ivica Jembrih rekao u svojoj pjesmi "Tu sam rođen:

Zagorje!
Tu sam rođen
i ljubav za zavičaj
tu
rođena je sa mnom.

Po ovim bregovima
majčinom sam rukom vođen
ovom stazom zraslom i davnom.
Pa kada ti, zavičaju, dodem,
poklonim se svakom drvu uspravnom,
svakom humku ravnom
i osjećam se oploden novom ljubavlju,
kao život slavnom.

Kako zamišljate Hrvatsko Zagorje? O čemu mislite kad čujete ime "Hrvatsko Zagorje"? Jedan od naših najboljih hrvatskih pjesnika, Dragutin Domjanić, spjevao je jednom prekrasnu pjesmu na koju gotovo svaki Hrvat pomisli kad samo čuje ili možda razmišlja o Hrvatskom Zagorju, "Kaj":

"Vre tičeški spiju,
a šume mučiju,
naj moja popevka zvoni,
Po dolu i gaju,
po dragomu kraju,
od kojeg mi lepšega ni...."

A zagrebete li samo malo o kožu bilo kojeg Zagorca, osjetit ćete koliko svakoga od njih boli duša za "rodnim krajem", Zagorjem, jer Zagorec (makar se je rodil z malom maturom, i sve na tom svetu zna) - svoje Zagorje nigdar ni pozabil, ma gde god živel! I makar moral napustiti Zagorje kak i mnogi drugi, srce bu navek v Zagorju, kraj Bednje, u goricama, kraj prekrasnih pogleda na brdašca Hrvatskog Zagorja koja liče na poplun iz mnogo različitog materijala. A na gotovo svakom vrhu brdašca stoji crkvice - bela, sa črlenim krovom - koju posebno vidite negdje u zimsko doba, jer je osvijetljena, a na daleko ju čujete svako nedjeljno jutro kad vas buđ iz sna zvojjm zvonikom zvonima, koja pozivaju čak i one najtvrdre ili najpospanije na jutarnju mešu.

Pitala sam neke Zagorce neka mi malo kažu o životu koji je sad već iza njih i odgovori su bili različiti. Jedan od odgovora došao je čak i pismeno, od naše Vili Mitrović, rođene u Ivaniću Miljanskom kraj Kumrovca (vlasnice Nature's Way Company, rođenu u....) koju sam izgleda dirnula svojim pitanjem:

"Čudno je kad čovjek dođe u ozbiljnije godine. Da ste me pitali što sam sinoć večerala, teško bih se sjetila, a detalji iz djetinjstva od prije skoro pola stoljeća kao da se guraju, koji će prije izbiti na površinu.

Pitali ste me o Zagorju. Moj nepromišljeni odgovor "O, Bože, pa to je bilo tako davno, ne znam da li se više išta sjećam", da bi me već slijedeća misao natjerala da se posramim tog ishiitrenog odgovora.

Kako se ne sjećati proljeća u Zagorju? Već sredinom veljače zemlja je doslovno propjevala, a mi djeca smo jedva dočekali da se oslobodimo gumenih čizama i da bos gackamo po blatu, trčeći uz potocić koji nas je vodio do škole. Usput bi nabrali visibaba, žutih jaglaca i ljubičica za učiteljicu.

Ljeto i školski odmor u Zagrebu kod tete i dječje čuđenje kako svi ti silni ljudi u toj vrevi znaju gdje trebaju ići. Kad bi se nakon dva mjeseca vratila, moje je Zagorje izgledalo tako jednostavno - nezanimljivo. Tek sad znam, koliko sam u svojoj maloj dječjoj duši griješila.

Sjećanje na zimske dane budi posebne uspomene. Svako selo ima po jednu kuću u kojoj se svi vole okupljati. Naša je bila takova kuća i ne samo za odrasle: sva djeca iz sela navečer bi došla u našu kuću. Mama bi zapalila vatru u krušnoj peći na koju bi posjedali, a tata bi nam po tko zna koji put pričao iste priče (bajke u kojima je dobro uvijek pobijedilo nad zlom), ali sa toliko zanosa da nam se je činilo kao da ih svaki put po prvi puta slušamo. Kakva televizija! Bože, ne znam što bih dala da to ponovo doživim!

Kolinje je bio poseban svečani obred. Susjedi bi se okupili već oko 5 sati ujutro da se ogriju kuhanom rakijom i dogovore strategiju 'ko će i s koje strane držati jasnog pajceka'. Kad bi dobro okuraženi kremali po njega, ja bih se sakrila pod krevet i začepila uši da ga ne čujem kako cvili. Na večer se je okupilo pola sela da uz gozbu i pjesmu proslavimo kolinje. Jedina pjesma koju naš tata (inače poznati veseljak, a koji Zagorec to

nije?!) nije volio pjevati bila je ona: "...ko zna da li k letu budemo na svetu...". Ono što se to veče nije pojelo, mama je na odlasku svakom susjedu dala ponijeti sa sobom tako da od tog pajceka nije ništa ostalo pa su se obično klala dva, jedan bi tako bio za nas.

A tek Božić! Skrozno okićena jelka, a ispod nje na Božićno veče tata bi donio sjeno iz štale na koje bi mama preko čisto ispeglane presvlake stavila, tek iz peći izvađenu orahnjaču. Nema danas te aromatherapy koja može dočarati bogatstvo tog mirisa!

Bože, koliko zdravog duha je bilo u tom jednostavnom, poštenom življenju. Osjećam da sam ga ponijela sa sobom, ali je ostao nekako zatumljen ili možda zasjenjen ovom "sofističnom civilizacijom". Dok ovo pišem osjećam se kao mati koja je zatajila svoje dijete, a ono i dalje strpljivo i sa ljubavlju čeka da mu se vratim, a ja mu očiju punih suza obećajem da ću to i učiniti. Vratit ću se da nahranim dušu, da mi se oči nagledaju te ljepote, vratit ću se mojim pitomim brežuljcima, mom Zagorju, jer možete uzeti Zagorca iz Zagorja, ali Zagorje iz njega nikada."

Na vratlima u Croatia! dočekale su nas ugodne domaćice, Zagorke: gđe.Štefica Čorić i Vesna Kivač

Hrvatsko Zagorje je toliko različito, toliko bogato utiscima, slikama, emocijama da je o tom kraju naše domovine tako teško pisati, jer koliko god rekli, još mnogo toga ostati će nedorečeno, neopisano, neopjevano... A Zagorje su opjevali mnogi pjesnici, mali i veliki, znani i neznani i svaki od njih ostavio je u tim mnogobrojnim napisanim pjesmama svoje srce i čežnju Zagorca za svojim domom, ljubavi za ono malo vrta i plota i kuće i gorice, i kravice, i polja, i mnogo djece, babice i žene...

Gdje god pogledate Zagorje je tak lepo, no neki njegovi predjeli su upravo nezaboravni. Tak i naš Štef Šmintić nemre zaboraviti svoje mjesto, Trakošćan gdje je proživio sve do dolaska u Kanadu, negdje 1957. U našem kraćem razgovoru riječi su mu kao bujica izlazile o djetinjstvu kraj poznatog dvorca grofa Draškovića, Trakošćana, na vrhu brda kraj istoimenog jezera, iz kojeg izlazi rijeka Bednja. Govorio je o lijepim konjima, o kovačnici koja je privlačila mlado dijete stalnim zvukovima grijanja željeza i potkivanja konja. Spominjao mi je štale i štaglje u kojima je uvijek bilo interesantno. Posebno je volio jesen kad se je skupljalo lišće, a grofu se je davala jedna trećina od skupljenog lišća. Guranje nogama lišća sa kola još mu i danas donosi zadovoljstvo na lice! Obitelj gosp. Šmintića je bila povezana sa grofom Draškovićem, jer je tata gosp. Šmintića radio na pripremi vina za vlasnike dvorca. Prisjetio se divnih vrtova oko samog dvorca u kojima su se vrtljari upravo takmičili kako bi imali što ljepše cvijeće. Jako je volio naš Štef Šmintić svoje selo Trakošćan, ali i dvorac, posebno oko Božića, jer sve je bilo okićeno bršljanovim vjencima. U ovim zagorskim selima za Božić se prave vijenci od bršljana, koji imaju u to doba godine posebnu boju, a same bobice bršljana daju posebnu draž tom vijencu. Kad stavite jabuke i grožđe u sredinu i objesite takav vijenac na strop sobe - zar se to može ikada zaboraviti? I da mi pokaže kak on nemre zaboraviti svoj kraj, gosp. Šmintić mi je poslao jednu svoju pjesmu: " Moj stari kraj "

Meni se pak sinoć senjalo
da se sijeno, otava spravlja,
da su riđi konji bili jedri,
da su cure i dečki bili veseli.

Vmirite se sva mora,
vugnite se sve planine,
vmečnite se se megle,
da se bo vidjelo Zagorje moje.